

Diari Oficial

del

Consell General

Núm. 4/2008 - 57 pàgines

Sessió ordinària del dia 8 d'abril del 2008

El dia 8 d'abril del 2008, dimarts, es reuneix a la Casa de la Vall el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 16/2008, que és el següent:

1. Nomenament d'un membre titular i d'un membre suplent de la delegació del Consell General davant de l'Assemblea Parlamentària del Consell d'Europa.
2. Presa en consideració, si escau, de la Proposició de llei del cadastre.
3. Presa en consideració, si escau, de la Proposició de llei relativa als habitatges de preu preferent.
4. Presa en consideració, si escau, de la Proposició de llei de modificació de la llei 21/2006, del 14 de desembre, de l'impost sobre les plusvàlues en les transmissions patrimonials immobiliàries.
5. Examen i aprovació, si escau, de les liquidacions de comptes del Consell General, dels òrgans que hi estan vinculats, de l'Administració general i de les entitats parapúbliques corresponents a l'exercici del 2005, així com dels resultats de l'informe del Tribunal de Comptes en relació a les transferències fetes als comuns, corresponents al mateix exercici.
6. Examen i aprovació, si escau, de l'esmena a la totalitat presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, al Projecte de llei d'acompanyament del Projecte de llei de pressupost 2008 sobre les noves formes de contractació i finançament d'obres públiques.
7. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei d'inversions estrangeres al Principat d'Andorra.
8. Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'acord presentada per la M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal, presidenta suplent del Grup Parlamentari CDA + Segle XXI, pel M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa, president suplent del Grup Parlamentari Socialdemòcrata i pel M. I. Sr. Jaume Serra Serra, president suplent del Grup Parlamentari Liberal, relativa a la constitució d'una fundació per a la preservació del patrimoni rústic.
9. Presa en consideració, si escau, de la Proposició de llei de la seguretat social.
10. Presa en consideració, si escau, de la Proposició de llei de regulació dels apartaments moblats per vacances i de les empreses que els exploten.
11. Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de l'adhesió a l'Acord relatiu als transports internacionals de mercaderies peribles i als ginyes especials utilitzats per a aquests transports, fet a Ginebra l'1 de setembre de 1970.
12. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de crèdit extraordinari per finançar les despeses derivades de l'execució del projecte núm. 0012/2007 relatiu a la construcció d'una galeria de serveis i d'evacuació paral·lela al túnel d'Envalira. Obra civil i instal·lacions.

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Joan Gabriel i Estany i Bernadeta Gaspà Bringeret, Síndic General i Subsíndic General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sra. Olga Adellach Coma
 M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer
 M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany
 M. I. Sr. Alain Bernat Gallego
 M. I. Sr. Carles Blasi Vidal
 M. I. Sr. Robert Call Masià
 M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez
 M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi
 M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuró
 M. I. Sr. Jordi Font Mariné
 M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal
 M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany
 M. I. Sra. Eva García Pastor
 M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringeret
 M. I. Sra. Mariona González Reolit
 M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell
 M. I. Sr. Esteve López Montanya
 M. I. Sra. Conxita Marsol Riart
 M. I. Sr. Daniel Mateu Melción
 M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora
 M. I. Sr. David Pérez Peiró
 M. I. Sr. Emili Prats Grau
 M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font
 M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa
 M. I. Sr. Jaume Serra Serra
 M. I. Sr. Enric Tarrado Vives
 M. I. Sr. Carles Verdager Pujantell

El M. I. Sr. Síndic ha excusat l'absència del M. I. Sr. Josep Dallerès Codina, que s'incorporarà més tard a la reunió.

També hi és present el M. I. Sr. Albert Pintat Santolària, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Ferran Mirapeix Lucas, Ministre de Presidència i Finances; Xavier Jordana Rossell, Ministre d'Ordenament Territorial, Urbanisme i Medi Ambient; Juli Minoves Triquell, Ministre Portaveu, de Desenvolupament Econòmic, Turisme, Cultura i Universitats; Meritxell Mateu Pi, Ministra d'Affers Exteriors; Montserrat Gil Torné, Ministra de Salut, Benestar, Família i Habitatge; Joel Font Coma, Ministre d'Economia i Agricultura, i Roser Bastida

Areny, Ministra d'Educació, Formació Professional, Joventut i Esports.

Assisteix també a la sessió el Sr. Valentí Martí Castanyer, secretari general del Consell General.

(El M. I. Sr. Robert Call Masià, secretari de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 16.00h)

El Sr. síndic general:

Començaríem, doncs, amb el punt número 1.

1. Nomenament d'un membre titular i d'un membre suplent de la delegació del Consell General davant de l'Assemblea Parlamentària del Consell d'Europa.

S'ha presentat una única candidatura formulada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata que ha estat proclamada per la Sindicatura i publicada en el Butlletí 17/2007 del 7 d'abril.

Sr. secretari de torn, llegirà la candidatura si sou tan amable?

El Sr. Robert Call:

Sr. Vicenç Alay Ferrer, membre titular i Sra. Maria Pilar Riba Font, membre suplent.

El Sr. síndic general:

Hi hauria, doncs, alguna intervenció?

Si no hi ha cap intervenció proposaria, doncs, l'elecció per assentiment del Sr. Vicenç Alay Ferrer com a membre titular de la delegació del Consell General davant l'Assemblea Parlamentària del Consell d'Europa, en substitució del Sr. Jaume Bartumeu Cassany, i de la Sra. Maria Pilar Riba Font com a membre suplent de la mateixa delegació.

Doncs, queden elegits.

Continuaríem amb l'ordre del dia establert.

2. Presa en consideració, si escau, de la Proposició de llei del cadastre.

La Proposició de llei fou publicada en el Butlletí 60/2007 del 5 de desembre.

El Govern no ha formulat criteri.

Alguna intervenció per part dels grups parlamentaris?

Pel CDA + Segle XXI la Sra. Lurdes Font.

La Sra. Lurdes Font:

Gràcies Sr. síndic.

Amb aquesta iniciativa legislativa exercida pels comuns es vol donar resposta a la necessitat d'elaborar una normativa estatal que emmarqui l'elaboració dels diferents cadastres parroquials.

Cal recordar que tant la tradició com la Constitució i la Llei qualificada de competències dels comuns estableixen que l'elaboració del cadastre és una competència comunal que ha d'exercitar-se de forma coordinada amb l'activitat registral de l'Estat.

En conseqüència, es fa necessària l'elaboració d'una norma amb rang de llei que estableixi unes pautes per tal de garantir una certa homogeneïtat i un bon nivell de coordinació entre tots els cadastres parroquials respectant sempre les competències dels comuns en aquest àmbit.

A més, hem d'esmentar també que la disposició transitòria tercera de la Llei de les finances comunals estableix un mandat dirigit als comuns per tal que elabori un cadastre de la propietat immobiliària nacional amb l'objectiu d'identificar i valorar les propietats immobiliàries.

Amb la Proposició de llei que ara examinem ens permetrà atendre el referit mandat de manera més acurada, ja que els comuns disposaran d'un marc jurídic definit a l'hora d'elaborar i actualitzar els cadastres que queden definits com a "registres administratius" en els que s'inscriuen els immobles d'una parròquia determinada i se'n descriuen les seves característiques físiques, jurídiques i econòmiques.

Els consellers de CDA + Segle XXI pensem que amb l'elaboració de la Llei del cadastre es disposarà d'un bon instrument que aportarà facilitat, i fiabilitat també, a l'activitat de l'Administració i seguretat jurídica als ciutadans.

Per això el nostre vot serà favorable a la seva presa en consideració. Ja es veurà en el tràmit parlamentari d'esmenes si es considera oportú introduir-hi algunes modificacions per tal de millorar el text.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Font per la seva intervenció.

Per part del Grup Parlamentari Socialdemòcrata el Sr. Carles Blasi teniu la paraula.

El Sr. Carles Blasi:

Gràcies Sr. síndic.

Establir el marc normatiu per a l'elaboració i funcionament dels cadastres parroquials és sens dubte un dels deures pendents d'aquesta Cambra des de l'aprovació de la Constitució. I, encara més, diria que absolutament necessari després de l'aprovació de lleis com la de les finances comunals o com la Llei general d'ordenament del territori i urbanisme que ha obligat als comuns a elaborar els plans d'urbanisme amb la dificultat afegida de no disposar d'uns cadastres fiables que identifiquessin la realitat immobiliària de les parròquies.

És evident que des de l'elaboració dels primers cadastres parroquials, l'evolució d'Andorra ens ha portat a una realitat ben diferent, tant socialment com jurídicament.

Així doncs, els comuns es troben amb la imperiosa necessitat d'elaborar uns cadastres en consonància amb la realitat actual. I correspon als comuns el fer-ho, tal com preveu la Constitució i concreta la Llei qualificada de delimitació de competències dels comuns.

Aquesta estableix, entre altres competències comunals, "l'elaboració del cadastre de la Parròquia en coordinació amb l'activitat registral de l'Estat". Aquesta coordinació però, pot quedar coixa, ja que encara no hem vist per enlloc la creació del Registre de la propietat que el Govern ens va anunciar a l'inici de la legislatura. No sabem si s'ha quedat tancat en algun calaix o s'ha perdut pel camí d'algun trasllat ministerial.

Compartim doncs la finalitat d'aquesta iniciativa, i en bona part el contingut de la mateixa. Alhora que esperem que el treball en comissió el millori, per tal d'assolir un text que satisfaci tant als comuns com a la ciutadania. I pel que fa a aquests darrers, pensem que cal preveure una estructura més homogènia per als set cadastres.

Així doncs, el Grup Parlamentari Socialdemòcrata votarà de forma favorable a la presa en consideració d'aquesta Proposició de llei, que desenvolupa la competència comunal d'elaboració dels cadastres.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Blasi per la seva intervenció.

Pel Grup Parlamentari Liberal la Sra. Eva García.

La Sra. Eva García:

Gràcies Sr. síndic.

Avui, a petició dels comuns, ens plantegem en aquesta Cambra la necessitat d'una Llei del cadastre.

El cadastre és una institució antiquíssima -a l'antic Egipte ja es parlava d'aquesta figura-, i al Principat d'Andorra no hem estat aliens i trobem referències a una ordinació del Consell General de l'any 1912.

Aquesta ordinació encarregava a les parròquies la confecció d'un cadastre o un padró de totes les finques rústiques dels seus respectius territoris on havien de quedar reflectides la classe de terra i el producte líquid de cada classe amb la finalitat de repartir equitativament la contribució territorial.

Des d'aquells moments no s'ha tornat a actualitzar aquest registre i, a més, no es disposa ni de documentació gràfica ni de plànols i, per tant, la informació existent només és aproximada.

La Llei qualificada de les competències dels comuns del 1993 i la Constitució confirmen que tradicionalment correspon als comuns aquesta matèria i que han d'elaborar el cadastre de manera coordinada amb l'activitat registral de l'Estat.

A més, la Llei de les finances comunals del 2003 fixa un termini de deu anys perquè el Govern i els comuns elaborin un cadastre de la propietat immobiliària nacional que ha de permetre identificar les propietats immobiliàries i establir-ne una valoració a partir dels valors del mercat mitjançant uns criteris unificats.

Alguns comuns ja han començat a desenvolupar aquesta tasca, però en aquests moments es troben amb la manca d'una legislació cadastral que estableix unes normes clares i concises que donin una uniformitat a tots els cadastres parroquials i que permetin una coordinació a nivell estatal per actualitzar i mantenir els cadastres i disposar d'aquesta manera d'una informació fiable al servei de l'Administració i dels ciutadans.

Des del Grup Parlamentari Liberal creiem necessari establir una base de dades comú a tot el territori i estem disposats a admetre a tràmit la Proposició de llei del cadastre que estudiarem amb cura per tal d'esmenar el text, si escau, i millorar-lo en allò que sigui possible.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. García per la seva intervenció.

El Govern desitja intervenir?

Hi hauria alguna altra intervenció per part dels grups?

Doncs, si no hi ha cap més intervenció i a la vista de les mateixes proposaria la presa en consideració de la Proposició de llei per assentiment i, doncs, en tal cas obrir un període de quinze dies per poder-hi

presentar esmenes que en tot cas no podran ser a la totalitat.

Doncs, quedaria admès a tràmit.

Continuem amb l'ordre del dia establert.

3. Presa en consideració, si escau, de la Proposició de llei relativa als habitatges de preu preferent.

La Proposició de llei fou publicada en el Butlletí 61/2007 del 12 de desembre.

El criteri del Govern ha estat publicat en el Butlletí 10/2008 del 12 de març.

Intervé per llegir el criteri del Govern la Sra. Montserrat Gil, ministra de Sanitat, teniu la paraula.

La Sra. Montserrat Gil:

Gràcies Sr. síndic.

Criteri del Govern en relació amb la Proposició de llei relativa als habitatges de preu preferent.

El Govern ha examinat la Proposició de llei relativa als habitatges de preu preferent, presentada pel Grup Parlamentari CDA + SXXI, publicada en el Butlletí del Consell General número 61/2007, del 12 de desembre del 2007, i d'acord amb el que disposa l'article 103.2 del Reglament del Consell General manifesta el criteri següent:

El Govern comparteix la preocupació de la població andorrana davant les problemàtiques d'accés a l'habitatge, i per aquesta raó s'han engegat noves iniciatives en política d'habitatge durant aquesta legislatura.

El Govern, conscient del creixement de les dificultats d'accés a l'habitatge tant al Principat com als països del voltant, a causa de la conjuntura econòmica mundial, va plantejar diverses accions en política d'habitatge que s'estan duent a terme.

Tot i que les darreres dades semblen presentar un descens del percentatge de llars que viuen en règim de lloguer -hauríem passat del 70 al 65%-, la major part de la població del Principat continua residint en un habitatge de lloguer. Atesa aquesta major proporció en règim de lloguer, els esforços i els recursos econòmics del Govern se centren en polítiques i programes que milloren l'accés i/o el manteniment dels habitatges en règim de lloguer dels ciutadans residents al Principat. Així, per exemple, destaquen les subvencions a l'habitatge de lloguer, els crèdits a l'emancipació o la Borsa d'Habitatge.

No obstant això, el Govern no ha oblidat les polítiques en matèria d'habitatge de propietat i per tal de millorar-ne l'accés s'han creat les excepcions

fiscals lligades als habitatges de primera residència: l'exempció de l'impost de transmissions patrimonials quan es tracta de la compra del primer habitatge i l'exempció de l'impost de la plusvàlua quan es tracta d'un canvi d'habitatge de primera residència.

Altres accions que s'han engegat tenen l'objectiu de millorar la informació sobre l'habitatge: per exemple, cada trimestre s'organitza una Taula d'Habitatge que aglutina al voltant d'una única taula els representants de totes les associacions, col·legis professionals i en definitiva de tots els agents econòmics, civils i administracions que tenen en major o menor grau alguna implicació en matèria d'habitatge. Aquestes trobades es van crear amb l'objectiu d'involucrar i conscienciar tots els participants de la seva necessària implicació en les solucions que han de permetre millorar l'accés a l'habitatge al Principat d'Andorra.

Perquè millorar l'accés a l'habitatge significa millorar la informació, millorar les garanties, la transparència i la seguretat jurídica de les transaccions, i tot plegat s'ha de traduir en la creació del marc favorable perquè el ciutadà pugui triar el règim de tinença més adequat a la seva situació individual o familiar.

Per tant, tot i que el Govern comparteix els objectius que vol aconseguir la Proposició de Llei -ampliant el ventall d'ajuts a la compra d'habitatges i repartint aquests habitatges a preu preferent en tot el territori en funció de les promocions que s'hi projectin, concepte en què el Govern ha insistit sempre-, no comparteix la via per arribar-hi, ni el moment econòmic en què es presenta.

El Govern no pot obviar, després de la polèmica que va acompanyar l'aprovació de la Llei de l'impost sobre les plusvàlues immobiliàries i la reticència per part dels promotors a aplicar l'impost en la primera transmissió de les unitats immobiliàries, que la Proposició de llei que s'ha analitzat preveu l'exepció d'aquest impost de totes les noves promocions que comptin amb més de set habitatges. L'exepció de l'impost de tota la promoció compensa així la rebaixa que estableix la Proposició de llei en el preu de venda, i per tant és el Govern qui de manera única suporta el cost d'aquesta iniciativa.

El Govern és partidari que aquest tipus de mesures es gestionin des de l'Administració central però amb el benentès que han d'implicar la resta d'agents econòmics i administracions.

El Govern no pot compartir el fet que des de l'inici no s'acompanyi l'accés al Registre de sol·licitants o possibles compradors amb criteris econòmics i facilitats de finançament extern, que s'haurien de convenir amb el sector bancari. Si no és així, la mesura podria suposar únicament un benefici fiscal

per als promotors sense tenir cap incidència en l'accés a la compra d'habitatges.

Tampoc sembla convenient, tal com fa el text proposat, que no s'estableixi cap sostre al preu preferent que determina el promotor en funció del preu de venda.

Finalment, el Govern creu que caldria tenir en compte la necessitat de revisar els paràmetres en funció de la conjuntura econòmica del moment i de les necessitats o demanda real dels residents al Principat i preveure quins efectes pot tenir una acció com aquesta a llarg termini en la societat andorrana.

Aquest és el criteri que el Govern sotmet a la consideració del Consell General.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. ministra.

Intervé per presentar la Proposició de llei, en representació del Grup Parlamentari CDA + Segle XXI la Sra. Lurdes Font. Teniu la paraula.

La Sra. Lurdes Font:

Gràcies Sr. síndic.

Per començar la nostra intervenció volem manifestar la satisfacció dels consellers del CDA + Segle XXI pel fet que avui la Proposició de llei relativa als habitatges de preu preferent sigui examinada i debatuda en aquesta Sala.

Estem, efectivament, satisfets perquè entenem que aquesta Proposició de llei intenta aportar una solució viable a un problema real que es planteja avui dia al nostre país: la qüestió de l'habitatge.

Es tracta d'afavorir tant com es pugui que els ciutadans d'Andorra tinguin la possibilitat d'adquirir en propietat la seva llar. Paral·lelament es tracta d'evitar un fet que malauradament ha succeït sovint en els darrers temps, que ciutadans del nostre país hagin de marxar a viure a fora de les nostres fronteres pel fet que el preu de l'habitatge és excessivament elevat en el nostre país.

Per CDA + Segle XXI els ciutadans d'Andorra, si ho desitgen, han de poder viure a Andorra.

També volem deixar clar que amb la Proposició de llei que ara defensem no es pretén en cap moment crear cap mena de perjudici ni als promotors immobiliaris ni a cap altre actor de la nostra economia.

El nostre objectiu es concreta en tractar d'introduir en el mercat immobiliari un determinat nombre

d'habitatges a un preu inferior al del mercat. Però en cap moment es vol assolir aquest objectiu en detriment dels promotors immobiliaris.

Segons el nostre plantejament que avui sotmetem a l'opinió d'aquesta Cambra és l'Estat el que ha de finançar aquesta rebaixa del preu de l'habitatge i ho ha de fer per via d'exempció tributària.

En aquest sentit, la Proposició de Llei estableix que les transmissions d'habitatges de preu preferent han de quedar exemptes de l'impost sobre les plusvàlues en les transmissions patrimonials immobiliàries i de l'impost sobre transmissions patrimonials immobiliàries. Es tracta que l'Estat renunciï a recaptar impostos a canvi d'afavorir el dret a l'habitatge i de millorar la cohesió social.

La Proposició de Llei preveu que en les noves promocions es destini un percentatge dels habitatges a uns preus inferiors als del mercat. D'aquesta manera s'aconsegueix evitar la creació de sectors o zones amb habitatges protegits, com ha succeït en altres països sense condicionar a la població destinatària dels habitatges de preu preferent a viure en determinats llocs.

La nostra proposta legislativa té especial cura a l'hora d'establir els procediments d'adjudicació dels habitatges de preu preferent, així es crea un registre de sol·licitants i es fomenta la regulació de les adjudicacions en base als principis de publicitat, concurrència pública i transparència.

Dit això, també volem remarcar que els consellers de CDA + Segle XXI no ens considerem portadors de la veritat absoluta, no pretenem en cap moment que aquest text no sigui millorable.

En la sessió d'avui es tracta d'emetre un pronunciament sobre la seva presa en consideració. Amb posterioritat, si el pronunciament és favorable, els diferents grups hi poden introduir les aportacions que considerin oportunes per tal de millorar les nostres propostes i de fer possible l'aprovació d'una llei que estem convençuts que contribuirà a fer efectiu el dret a l'habitatge establert a la Constitució tot incrementant la qualitat de vida de molts ciutadans.

No pretenem tampoc que aquesta mesura per afavorir l'accés a l'habitatge hagi de tenir caràcter exclusiu, ni que hagi de substituir altres mesures. Es tracta de complementar les polítiques ja existents d'ajut a l'arrendament. Pensem que aquesta Llei ha de ser una eina més per tal de donar resposta a les necessitats dels habitants del nostre país.

Per tot això, demanem el vot favorable a la Proposició de Llei relativa als habitatges de preu preferent.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Font.

Intervencions dels grups parlamentaris.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, Sr. Ricard de Haro teniu la paraula.

El Sr. Ricard de Haro:

Gràcies Sr. síndic.

Repetir ara la situació i la dificultat que tenen els nostres ciutadans per accedir a la vivenda no cal fer-ho. En som coneixedors tots i més sobretot la ciutadania.

És per això que anem al que anem i manifestar que des d'aquest grup parlamentari qualsevol iniciativa que sigui per afavorir l'accés a l'habitatge dels ciutadans sempre és benvinguda, i amb aquest esperit de donar la benvinguda a aquesta iniciativa i d'intentar millorar aquest text -que en un principi ni els mètodes ni les eines emprades són del nostre grat i no veiem la viabilitat del mateix, però amb un afany constructiu i positiu-, aquest grup parlamentari votarà a favor de la presa en consideració d'aquesta Llei per tal de veure si amb la feina en la comissió posterior aconseguim un text que a més a més aconseguix el nostre vot favorable.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. de Haro.

Pel Grup Parlamentari Liberal el Sr. Robert Call.

El Sr. Robert Call:

Gràcies Sr. síndic.

El passat 12 de desembre del 2007 la Sindicatura va admetre a tràmit parlamentari la Proposició de Llei relativa als habitatges de preu preferent, presentada pel Grup Parlamentari CDA + Segle XXI, per mitjà de la qual es pretén que es destini en la promoció d'habitatges de nova construcció una part dels mateixos en venda de preu inferior al del mercat, atorgant en compensació al promotor certs avantatges fiscals.

Al respecte el Grup Parlamentari Liberal comparteix la sensibilitat del Grup Parlamentari CDA + Segle XXI pel que fa a promoure l'accés a l'habitatge de propietat, però no considera a priori que els mecanismes continguts en aquesta Proposició

de llei siguin els més escaients i oportuns a l'hora d'aconseguir l'objectiu proposat.

La vocació de permanència d'una llei no sempre respon a la situació canviant del mercat, és per això que existeixen altres mecanismes que poden donar respostes més immediates i adaptades a les necessitats de cada moment.

És de tots coneguda l'evolució ascendent que el sector immobiliari ha experimentat en els darrers anys, i també és un fet constatable que en l'actualitat han baixat considerablement els índexs de construcció, i per aquest aspecte s'evidencia que aquesta Proposició de llei ha estat presentada fora del seu temps.

Sense perjudici de les consideracions que han estat exposades en aquesta Cambra vull fer palès el respecte del grup parlamentari al que represento envers la iniciativa legislativa promoguda pel Grup Parlamentari CDA + Segle XXI. Aquest respecte es concretarà amb el nostre vot afirmatiu a la presa en consideració d'aquesta Proposició de llei.

Per finalitzar m'agradaria reiterar que la presa en consideració d'aquesta Proposició de llei es fa en base als principis que informen la necessitat d'una política pública i que pot tenir com a punt d'inici aquest text, per bé que no ha de prejutjar la seva aprovació.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Call per la seva intervenció.

El Govern desitja intervenir?

Hi hauria alguna altra intervenció per part dels grups?

Sra. Lurdes Font.

La Sra. Lurdes Font:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, doncs, només em queda agrair tant al Grup Parlamentari Socialdemòcrata com al Grup Liberal el seu vot favorable a la presa en consideració d'aquesta llei.

També dir que som els primers conscients que aquest text pot ser millorable i per això estem també oberts a totes les modificacions que s'hi puguin aportar per tal de millorar-lo via esmenes.

Només agrair de nou el seu suport.

És tot. Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Font.

Alguna altra intervenció per part dels grups?

Si no hi ha cap més intervenció i a la vista de les mateixes proposaria la presa en consideració de la llei per assentiment.

En tal cas, doncs, obrir un període de quinze dies per poder-hi presentar esmenes que, en tot cas, no podran ser a la totalitat.

Doncs, queda admesa a tràmit la presa en consideració.

Continuaríem amb l'ordre del dia establert.

4. Presa en consideració, si escau, de la Proposició de llei de modificació de la llei 21/2006, del 14 de desembre, de l'impost sobre les plusvàlues en les transmissions patrimonials immobiliàries.

La Proposició de llei fou publicada en el Butlletí 61/2007 del 12 de desembre.

El criteri del Govern ha estat publicat en el Butlletí 10/2008 del 12 de març.

Intervé per llegir el criteri del Govern el Sr. ministre de la Presidència. Teniu la paraula.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

El Govern ha examinat la Proposició de llei relativa a la llei de modificació de la llei 21/2006, del 14 de desembre, de l'impost sobre les plusvàlues en les transmissions patrimonials immobiliàries, presentada pel Grup Parlamentari CDA + Segle XXI, publicada en el Butlletí del Consell General número 61/2007, del 12 de desembre del 2007, i d'acord amb el que disposa l'article 103.2 del Reglament del Consell General manifesta el criteri següent:

D'acord amb el contingut de la Proposició de llei de modificació de la llei sobre les plusvàlues immobiliàries, la modificació més important és la que pretén que certes transmissions lucratives que en la llei actual sobre les plusvàlues en les transmissions patrimonials immobiliàries, la llei 21/2006, del 14 de desembre, estan exemptes del tribut, no constitueixin fet generador del mateix tribut. En concret, es tracta que les transmissions relacionades a continuació es considerin als efectes de l'impost com si no s'haguessin produït. Aquestes transmissions són: a) Les derivades de les transmissions de béns immobles i de les constitucions i cessions de drets reals realitzades pels cònjuges a la

comunitat conjugal, les que efectui qualsevol dels cònjuges a favor de l'altre en el marc de la modificació de la comunitat conjugal i, en general, les derivades de les adjudicacions de béns i drets que es realitzin en el marc de la dissolució i liquidació del règim econòmic del matrimoni; b) Les derivades de les transmissions a títol gratuït de béns immobles així com les procedents de constitucions o cessions de drets reals sobre els mateixos béns, realitzades entre cònjuges, entre persones que integrin les unions estables de parella, regulades a la Llei 4/2005 qualificada de les unions estables de parella, del 21 de febrer, o les realitzades entre persones físiques que tinguin un grau de parentiu per consanguinitat o adopció en línia descendent, ascendent o col·lateral fins a tercer grau; c) Les derivades de les transmissions a títol gratuït d'accions i/o de participacions de societats en què més del 50% de l'actiu estigui compost per béns immobles o drets reals sobre els mateixos béns, realitzades entre cònjuges, entre persones que integrin les unions estables de parella regulades a la Llei 4/2005 qualificada de les unions estables de parella, del 21 de febrer, o les realitzades entre persones físiques que tinguin un grau de parentiu per consanguinitat o adopció en línia descendent, ascendent o col·lateral fins a tercer grau; d) Les derivades de les aportacions de béns immobles o drets reals sobre els mateixos béns realitzades a societats que pertanyin al mateix grup. Als efectes d'aquesta Proposició de llei formen part d'un mateix grup les societats que participin en altres societats en un percentatge superior al 50% del seu capital social o dels seus drets de vot; e) Les derivades de les aportacions de béns immobles o de drets reals sobre els mateixos béns realitzades per persones físiques a societats en què tots els accionistes i les persones físiques que aporten els esmentats béns o drets reals sobre els mateixos béns, tinguin entre ells un parentiu per consanguinitat o adopció en línia descendent, ascendent i/o col·lateral fins a tercer grau o siguin cònjuges o siguin persones que integrin les unions estables de parella, regulades a la Llei 4/2005, del 21 de febrer, qualificada de les unions estables de parella; f) Les derivades de les transmissions a títol gratuït de béns immobles entre societats en què tots els seus socis tinguin entre ells un parentiu per consanguinitat o adopció en línia descendent, ascendent i/o col·lateral fins a tercer grau o siguin cònjuges o siguin persones que integrin les unions estables de parella, regulades a la Llei 4/2005, del 21 de febrer, qualificada de les unions estables de parella.

D'acord amb l'exposició de motius de la Proposició de llei de modificació de la Llei 21/2006, la motivació per efectuar aquests canvis és que el tractament d'aquestes transmissions, exemptes

d'acord amb la Llei actual, tenen conseqüències fiscals no desitjables als efectes de futures transmissions d'aquests béns pel fet d'interrompre el període d'antiguitat de l'immoble.

Ara bé, la Proposició no té en compte el fet que aquestes transmissions estiguin actualment exemptes tant de l'impost sobre les transmissions patrimonials immobiliàries com de l'impost sobre les plusvàlues en les transmissions patrimonials immobiliàries, no és un fet casual, sinó desitjat, perquè hi hagi respecte d'aquests impostos un tractament fiscalment equivalent davant de les mateixes operacions.

El canvi que suposa substituir el règim d'exempció pel de no subjecció resideix en el fet que, d'acord amb el règim vigent, la no subjecció no trencaria ni el calendari ni els valors de la transmissió, mentre que l'exempció posa el comptador de valors i data d'adquisició a zero. És a dir, la no subjecció comporta tractar aquestes transmissions com si no s'haguessin produït als efectes de l'impost i, per tant, que la persona o entitat que ha rebut els béns o drets es posa en el lloc de la persona o entitat que els hi ha donat, als efectes de futures liquidacions de l'impost, mantenint, consegüentment, la data i el valor d'adquisició respecte al donant o transmissor dels béns o drets. En aquest sentit, s'imposen certes obligacions als notaris que intervinguin en els actes, com ara la de deixar constància dels valors i dates d'adquisició del donant o transmissor respecte al donatari o adquirent per poder determinar en el futur l'impost que correspongui a les futures transmissions d'aquests béns o drets rebuts.

El Govern no comparteix els efectes que es derivarien del canvi de règim d'aquestes transmissions que actualment estan exemptes, per qualificar-les com no subjectes, bàsicament per dos motius.

Primer, pel motiu apuntat anteriorment, referent al tractament fiscalment equivalent davant de les mateixes operacions. La Llei 21/2006, del 14 de desembre, de l'impost sobre les plusvàlues en les transmissions patrimonials immobiliàries preveu unes exempcions similars a les que s'apliquen en el cas de l'impost sobre transmissions patrimonials immobiliàries, en la mesura que els correspongui, ateses les diferències entre els fets imposables. Amb aquesta modificació, es trenca aquest tractament fiscal equivalent davant les transmissions que es pretenen deixar com a no subjectes, ja que hi haurà transmissions subjectes però exemptes de l'ITP, i no subjectes a l'impost sobre les plusvàlues. En aquest supòsit ens podem trobar amb la paradoxa que un mateix acte tingui diferents dates de transmissió pels impostos implicats, peculiaritat que no és

homologable amb cap ordenament jurídic del nostre entorn.

Segon, a més, cal tenir present que el sistema de gestió que s'aplica per a l'impost sobre les plusvàlues en les transmissions patrimonials immobiliàries és un mecanisme similar al que regeix per a l'impost sobre les transmissions patrimonials immobiliàries. Aquesta modificació suposaria revisar els procediments de gestió actualment aplicables a l'impost, ampliant-los a tantes suposades dates de transmissió, no computables a efectes impositius, com generacions haguessin gaudit de l'immoble, cosa que amb el redactat actual de la Llei tampoc queda clar. Es tracta d'un aspecte important, en el sentit que el model de gestió actual fa que cada transmissió computi de nou la data d'adquisició i el valor pel qual s'ha fet la transmissió. Introduir un model de no subjecció respecte a aquestes transmissions faria que el model fos inviable amb la seva gestió.

Finalment, el Govern no comparteix que l'aplicació de la Llei tingui conseqüències fiscals no desitjables als efectes de futures transmissions d'aquests béns pel fet d'interrompre el període d'antiguitat de l'immoble i considera que les modificacions establertes a la Proposició de llei de modificació de la Llei 21/2006, del 14 de desembre, de l'impost sobre les plusvàlues en les transmissions patrimonials immobiliàries, no suposen una millora substancial ni en l'aplicació ni en la gestió de l'impost.

Segons el parer del Govern, les modificacions proposades comporten, al contrari, un trencament del tractament fiscalment equivalent davant de les mateixes operacions pel que fa a exempcions dels dos impostos que graven les transmissions patrimonials immobiliàries: l'impost sobre les transmissions patrimonials immobiliàries i l'impost sobre les plusvàlues en les transmissions patrimonials immobiliàries.

Aquest és el criteri que el Govern sotmet a la consideració del Consell General.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre per la seva intervenció.

Intervé per presentar la Proposició de llei, en representació del Grup Parlamentari CDA + Segle XXI, el Sr. Enric Tarrado. Teniu la paraula.

El Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

Volem començar la nostra defensa de la Proposició de llei de modificació de la Llei de l'impost sobre les plusvàlues en les transmissions patrimonials i immobiliàries fent una declaració d'intencions.

Ja sabem que la llei que ara volem modificar va ser aprovada fa poc temps. En som perfectament conscients, però també tenim present que les lleis s'han d'ajustar al màxim a la realitat de la societat sobre la que pretenen actuar.

A la vegada, quan una llei genera alguna disfunció o algun problema, el legislador ha de tractar de posar-hi solució.

Així doncs, la nostra intenció és concreta en la voluntat d'introduir algunes millores en el nostre sistema tributari en matèria de plusvàlues generades per les transaccions immobiliàries.

La Llei de l'impost de les plusvàlues, en el moment de la seva elaboració i segons el nostre criteri, no havia de tenir una vocació estrictament recaptadora, sinó que havia de ser una eina per controlar i minimitzar la creixent especulació immobiliària que hi havia en el nostre país en aquell moment.

També entenem que paral·lelament l'esmentada llei havia de permetre, per mitjà de les recaptacions derivades de la mateixa, disposar de més recursos públics que podien ser destinats eventualment per a finançar determinades polítiques d'habitatge.

Dit això, volem remarcar que amb la Proposició de llei que ara defensem hem introduït uns canvis que entenem que adapten la vigent llei no només als nostres plantejaments polítics sinó també, segons el nostre criteri, a la realitat de la societat andorrana.

Així doncs, volem recordar que la llei vigent pretenia gravar les plusvàlues amb un caràcter marcadament especulatiu.

Com s'explica en l'exposició de motius de la Proposició de llei, algunes de les transmissions avui exemptes, amb l'aplicació de la Llei, tenen algunes conseqüències fiscals no desitjades en relació a futures transmissions en interrompre el període d'antiguitat de l'immoble.

És per això que es proposa considerar algunes de les actuals exempcions com a operacions no subjectes a l'impost per tal d'evitar els referits efectes no volguts de la vigent llei.

D'aquesta manera, quan en el futur els béns que en la seva adquisició no van tributar per aquest impost i es transmetin a un tercer, l'impost s'aplicarà tenint en compte la data i el valor d'adquisició corresponents a l'última transmissió subjecta i no exempta de l'impost.

També es proposa modificar la modificació dels tipus de gravamen de la Llei vigent, establint-se una progressiva reducció dels mateixos en funció d'uns períodes de tributació més homogenis fins arribar a uns tipus de gravamen zero quan l'antiguitat dels béns sigui superior als deu anys.

Aquests són els apartats que el nostre grup entén que poden ser millorables en relació a l'impost de plusvàlues.

Només ens queda demanar a la resta de grups parlamentaris presents al Consell General el seu suport a la Proposició de llei, tot convidant-los a analitzar i discutir el nostre plantejament i a aportar, si ho creuen oportú, d'altres possibles millores a l'impost sobre les plusvàlues immobiliàries per tal de contribuir a ajustar la Llei a les necessitats i expectatives de la nostra societat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Tarrado.

Per part del Grup Parlamentari Socialdemòcrata el Sr. Vicenç Alay té la paraula.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

La Llei de l'impost sobre les plusvàlues en les transmissions patrimonials immobiliàries va ser aprovada per aquesta Cambra en la sessió del 14 de desembre del 2006, després de quatre reunions de la Comissió de Finances per debatre les 32 esmenes presentades. La seva aprovació va ser per assentiment. La seva entrada en vigor va produir-se un mes després, el 18 de gener del 2007.

Avui, el Grup parlamentari CDA + Segle XXI porta a debat parlamentari la presa en consideració de la seva Proposició de llei per a la modificació de la Llei de plusvàlues, un text presentat al Consell el 10 de desembre de l'any passat.

La Proposició, tot i estar formalitzada en un article únic, modifica quatre articles i la disposició addicional. De fet, són bàsicament dos els aspectes que es toquen, la requalificació de cinc supòsits ara considerats com a exempts i que passen a "no subjectes", una figura diguem-ne que de *nova planta* en l'articulat de la Llei, i la revisió -a la baixa- dels tipus tributaris.

Abans de la meua intervenció hem tingut ocasió d'escoltar el criteri del govern i la presentació de la Proposició per part del Grup parlamentari CDA + Segle XXI. Serveixi o no serveixi de precedent, hem de dir que coincidim amb les

reticències expressades pel Govern en el seu criteri, el qual, si bé amb una contundència força menor que en altres ocasions, deixa ben clara la seva oposició al text.

Pel que fa a la Proposició de llei no dubten de les bones intencions del grup parlamentari que la presenta però no podem compartir-ne ni l'esperit ni les propostes en què es concreten.

El nostre vot a la presa en consideració de la mateixa serà, doncs, negatiu.

Abans he comentat que no feia ni un any que s'havia aprovat la Llei. No és aquesta, però, la raó del nostre vot. No hi ha d'haver cap problema... -coincidim amb el Sr. Tarrado-, no hi ha d'haver cap problema a modificar una llei recentment aprovada si se'n demostra raonadament la seva necessitat.

Això és el que intenta explicar l'exposició de motius de la Proposició de la Llei quan diu -i cito-: "des de la seva entrada en vigor, han anat sorgint algunes qüestions que convé adequar i revisar per no alterar l'objectiu inicial del tribut de gravar les plusvàlues amb un caràcter marcadament especulatiu". El Sr. Tarrado s'hi ha referit i jo he llegit textualment el text de l'exposició de motius.

Aquesta afirmació -que intentaria justificar les modificacions proposades- és una afirmació esbiaixada que m'atreveixo a qualificar d'esbiaixada, perquè no recull objectivament l'esperit de la Llei. No és cert -i sols cal remetre's a l'exposició de motius de la Llei actual vigent- que l'objectiu de la mateixa sigui gravar l'activitat especulativa, sinó de recuperar via impost, via tributària, els beneficis que l'actuació pública -infraestructures, per exemple- comporta per als propietaris de béns immobles i que es materialitza en forma d'aquesta plusvàlua que la Llei grava. Sí que és cert que el redactat de la Llei està adreçat a gravar més fortament les transmissions especulatives, però cal no oblidar que no és aquest l'objectiu principal de la Llei.

Dit això, no sembla prou justificada la modificació que proposa el Grup Parlamentari CDA + Segle XXI quan pretén sotraure a la subjecció de la Llei tot una sèrie de supòsits fins ara contemplats.

El fet que aquests supòsits -transmissions entre cònjuges, herències i assimilats, els ha llegit abans el ministre Sr. Mirapeix- el fet que aquests supòsits mereixin un tractament diferenciat ja està degudament recollit en la Llei actual que conceptua cada un dels mateixos com a transmissions exemptes de l'impost, transmissions que no tributen ni un sol euro a l'Estat.

Anar més enllà, i convertir aquests supòsits en aquest terme de "no subjectes", en aquest nou

concepte, desvirtua la Llei i introdueix un element de distorsió particularment perillós que atempta, a més, contra la necessària homogeneïtat de tractament fiscal entre aquesta Llei i la Llei de l'impost sobre transmissions patrimonials immobiliàries.

L'altre àmbit que pretén modificar la Proposició de llei és el que afecta al tipus de gravamen. Aquest punt ja va ser àmpliament debatut en el seu moment quan en el debat en comissió del Projecte de Llei es va transaccionar una esmena precisament del Grup Parlamentari CDA + Segle XXI, arribant al redactat actual.

No sembla oportú ara, tornar sobre aquest mateix tema i menys encara quan la nova proposta entra fins i tot en contradicció amb la pròpia esmena centrista, que si en el 2006 proposava un tipus de gravamen del 20% en el primer tram -el tram més alt, substancialment que el del Projecte de llei- ara el redueix en cinc punts. Val la pena recordar, que aquests tipus s'apliquen a totes les transmissions i que no estan relacionades de cap manera amb els supòsits especials citats anteriorment, els quals, recordo, no tributen.

La darrera modificació proposada, l'actualització dels coeficients, no es pot prendre en consideració tant pel fet de no tenir en compte les fluctuacions dels valors com per no aportar cap millora al redactat original actualitzable, recordo, anualment per la Llei del pressupost, tal com la seva naturalesa reclama.

Per totes aquestes raons, independentment de les bones intencions que reconeguem al Grup Parlamentari CDA + Segle XXI, el nostre grup votarà desfavorablement la presa en consideració d'aquesta Proposició de llei.

Gràcies Sr. Síndic

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Alay.

Pel Grup Parlamentari Liberal el Sr. Jordi Jordana té la paraula.

El Sr. Jordi Jordana:

Gràcies Sr. síndic.

El Grup Parlamentari Liberal votarà a favor de la presa en consideració d'aquesta Proposició de llei presentada per CDA + Segle XXI.

Veiem bé que la revisió d'aquest text després d'un temps d'aplicació per corregir algunes qüestions que potser no han estat ben resoltes o almenys poden plantejar dubtes.

També volem mostrar les nostres reserves quant a la modificació que es proposa de considerar no subjectes a l'impost diverses transmissions per les dificultats que pot generar aquest canvi de tractament fiscal d'aquestes transmissions.

Tot i això, tindrem temps de parlar-ne en comissió i ara per ara, que és el que toca, votem a favor de la presa en consideració d'aquesta Proposició de llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Jordana.

El Govern desitja intervenir?

Alguna altra intervenció per part dels grups?

Doncs, si no hi ha cap més intervenció i en vista de les mateixes passariem directament a la votació.

Sr. secretari general.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : Sí

M. I. Sr. Carles Verdguer Pujantell : Sí

M. I. Sra. Olga Adellach Coma : Sí

M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : No

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : No

M. I. Sr. Alain Bernat Gallego : Sí

M. I. Sr. Carles Blasi Vidal : No

M. I. Sr. Robert Call Masià : Sí

M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez : No

M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi : Sí

M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuró : Sí

M. I. Sr. Jordi Font Mariné : No

M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal : Sí

M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany : Sí

M. I. Sra. Eva García Pastor : Sí

M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringueret : Sí

M. I. Sra. Mariona González Reolit : No

M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell : Sí

M. I. Sr. Esteve López Montanya : No

M. I. Sra. Conxita Marsol Riart : Sí

M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : Sí

M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora : No

M. I. Sr. David Pérez Peiró : No

M. I. Sr. Emili Prats Grau : Sí

M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font : No

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : No

M. I. Sr. Jaume Serra Serra : Sí

El Sr. síndic general:

Sr. secretari de torn, si sou tan amable de fer el recompte.

El Sr. Robert Call:

16 sí i 11 no.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, a la vista del resultat quedaria admès a tràmit el Projecte de modificació de llei i s'establirà un període de quinze dies per tal de poder-hi presentar esmenes que, en tot cas, no podran ser a la totalitat.

Continuariem amb el punt número 5.

5. Examen i aprovació, si escau, de les liquidacions de comptes del Consell General, dels òrgans que hi estan vinculats, de l'Administració general i de les entitats parapúbliques corresponents a l'exercici del 2005, així com dels resultats de l'informe del Tribunal de Comptes en relació a les transferències fetes als comuns, corresponents al mateix exercici.

L'informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost ha estat publicat en el Butlletí 10/2008 del 12 de març.

El Sr. Jordi Font Mariné, nomenat ponent per part de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost, exposa l'informe.

Teniu la paraula.

El Sr. Jordi Font:

Gràcies Sr. síndic.

El Tribunal de Comptes rep -a través de la llei que crea aquest instrument de fiscalització de data 13 d'abril del 2000- l'encàrrec d'elaborar un informe sobre la liquidació anual dels pressupostos del Consell General i dels òrgans que hi estan vinculats, de l'Administració general i de les entitats parapúbliques.

Sobre la liquidació anual de les despeses realitzades pels comuns a càrrec de les transferències rebudes de l'Administració general i sobre les liquidacions de comptes dels comuns i dels òrgans que en depenen.

Així mateix la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost rep l'encàrrec de la Junta de Presidents segons estableix l'article 32.1 de la Llei del Tribunal

de Comptes del 13 d'abril del 2000 d'elaborar i evacuar l'informe al Consell General de la memòria anual i dels informes en relació a les fiscalitzacions dutes a terme pel Tribunal de Comptes.

Havent escoltat als membres del Tribunal de Comptes en compareixença el dia 11 de març del 2008, i després d'analitzar l'informe elaborat per aquesta institució que figura publicat en forma d'annex en el Butlletí del Consell General he estat nomenat ponent per la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost el dia 15 de novembre del 2007. A la vista de l'informe en relació a les fiscalitzacions dutes a terme pel Tribunal de Comptes corresponents a l'exercici 2005 hi presentem el següent informe:

Pel que fa a la liquidació anual dels pressupostos del Consell General i dels òrgans que hi estan vinculats, de l'Administració general i de les entitats parapúbliques la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost: primer, insta a tots i a cadascun dels organismes fiscalitzats que en el termini més breu possible regularitzi d'acord amb les observacions descrites en l'informe elaborat pel Tribunal de Comptes les seves situacions; segon, prenent en consideració les observacions anotades pel Tribunal de Comptes en cada una de les entitats fiscalitzades, aprova per unanimitat els comptes del Consell General i del Raonador del Ciutadà, del Tribunal Constitucional, de la Caixa Andorrana de Seguretat Social, de les Forces Elèctriques d'Andorra, de l'Institut Nacional Andorrà de Finances, del Servei Andorrà d'Atenció Sanitària, del Servei de Telecomunicacions d'Andorra, de l'Escola de Formació de Professions Esportives i de Muntanya, de la Universitat d'Andorra, de l'Institut d'Estudis Andorrans, de la Residència Solà d'Enclar, de l'Escola Especialitzada Nostra Senyora de Meritxell, del Col·legi Sant Ermengol, del Col·legi Janer i del de la Sagrada Família, d'RTVA, SA i de Ramaders d'Andorra, i aprova per majoria els comptes del Govern deixant constància del desacord dels Srs. Vicenç Alay i Jordi Font Mariné en representació del Grup Parlamentari Socialdemòcrata en l'aprovació dels comptes d'aquesta entitat.

Pel que fa a la liquidació anual de les despeses realitzades pels comuns a càrrec de les transferències rebudes de l'Administració general la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost: primer, insta a tots i a cadascun dels comuns a què en el termini més breu possible regularitzin d'acord amb les observacions descrites en l'informe elaborat pel Tribunal de Comptes les seves situacions; segon, vist que no té cap observació complementària a realitzar sobre la liquidació anual de les despeses realitzades pels comuns a càrrec de les transferències rebudes de

l'Administració general l'any 2005, es remet a l'exposat pel Tribunal de Comptes en l'informe publicat en forma d'annex en el Butlletí del Consell General número 53/2007 i, per tant, no considera pertinent tornar a reproduir-lo en el present informe.

Pel que fa a les liquidacions de comptes dels comuns i dels òrgans que en depenen la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost insta a tots i cadascun dels comuns que en el termini més breu possible regularitzin d'acord amb les observacions descrites en l'informe elaborat pel Tribunal de Comptes les seves situacions.

Arribat a aquest punt vull informar que hem detectat un error en l'informe que la comissió ha publicat on figura el fet que s'aproven per unanimitat els comptes de tots els comuns i, evidentment no és competència ni de la comissió ni del Consell General aprovar aquests comptes, per la qual cosa demano de no incloure aquesta menció en l'informe.

Així mateix s'ha acordat per unanimitat fer constar la no aprovació dels comptes de la Fundació THEMIS i de l'Agència Andorrana de Protecció de Dades ja que les seves liquidacions de comptes no es van lliurar al Tribunal de Comptes durant l'any 2006.

La Comissió Legislativa de Finances i Pressupost proposa al M. I. Consell General que fent seves les remarques formulades aprovi els resultats i comuniqui al Govern i als comuns, juntament amb les recomanacions proposades pel Tribunal de Comptes, l'opinió de la comissió legislativa i la del Consell General expressada en el present document.

En els termes precedents es formula l'informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost que d'acord amb l'article 100.1 del Reglament del Consell General tramet al Sr. síndic als efectes escaients.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. Font.

Doncs, abans de continuar demanaria al Ple d'aquesta Cambra si s'accepta, doncs, aquesta modificació tal i com demana el ponent de la comissió? Sí? Doncs, quedaria acceptada aquesta modificació.

Continuaríem també demanant al Ple si procedirem, com sempre, en aquest debat de liquidació de comptes del Consell General, de l'Administració general, de les entitats parapúbliques i de les transferències als comuns, conjuntament o per separat?

Sr. Jordi Font?

El Sr. Jordi Font:

Gràcies Sr. síndic.

Atès que l'esmentat de la present votació compren aquests dos temes ben diferenciats, demanaríem -si la resta de grups i la Sindicatura no hi veuen inconvenient- de fer les dos votacions per separat.

El Sr. síndic general:

Doncs, la proposta seria de fer-ho per separat?

Hi ha algun inconvenient?

Doncs, es faria per separat.

Començarem la primera intervenció, si ho entenem bé, que estaria formada per tot el que són les parapúbliques.

El Sr. Jordi Font:

Perdó Sr. síndic, m'he descuidat de clarificar que a nivell d'intervenció podem passar a una sola intervenció -almenys pel que fa referència a nosaltres. És a nivell de votacions que únicament voldríem separar-les.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Molt bé.

Doncs, procediríem conjuntament al debat.

Entraríem, doncs, a les intervencions dels grups parlamentaris.

Pel CDA + Segle XXI no hi hauria intervenció?

Pel Grup Socialdemòcrata el Sr. Jordi Font.

El Sr. Jordi Font:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, malgrat el toc conciliador que amb alguna excepció es desprèn de l'informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost, el Grup Parlamentari Socialdemòcrata va obrir un debat intens a fi d'adoptar un posicionament sobre la votació que ens ocupa.

Després de sospesar amb molta cura i seriositat tots els pros i tots els contres, així com les possibles conseqüències va decidir votar favorablement el resultat de l'informe en relació a les transferències als comuns perquè entenem que diem que "sí" a l'informe, i per altra banda votar desfavorablement a

les liquidacions de comptes que és la primera part de l'enunciat.

Amb el permís d'aquesta Cambra intentaré clarificar el nostre posicionament.

Senyores i senyors consellers avui és la tercera vegada d'aquesta legislatura que fem aquesta votació, però volem remarcar que és sens dubte la primera que implica comptes d'aquesta legislatura.

Aquest punt, en aparença banal, ha estat molt important, i diria jo que casi determinant, en el nostre procés de reflexió.

Efectivament, si agafem els diaris del Consell General de dates 27 d'octubre del 2006 i 17 de maig del 2007, -altrament dit les dues altres votacions similars d'aquesta mateixa legislatura-, empràvem com a argument central de la nostra votació que aquells comptes eren de la legislatura passada i que fos quin fos el resultat de la votació no tindrien cap o poca transcendència.

Aquest argument -vull entendre, després de la lectura de les actes que he citat anteriorment- era compartit pel Grup Parlamentari Liberal -que almenys així es va manifestar.

El segon argument, -que ha dirigit la reflexió del Grup Parlamentari Socialdemòcrata i que, per altra banda, ja va mencionar en les posteriors votacions-, és que calia tenir en compte de forma estricta les observacions i recomanacions fetes pel Tribunal de Comptes.

El tercer argument -que potser és menys transcendent però per a mi és important-, és que el senyor ministre de Finances quan estava recent nomenat al càrrec va comparèixer davant de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost i ens va voler transmetre la impressió que com a home de molts números, d'una gran experiència en el món de les finances i molt respectuós de les lleis, invertiria la tendència i que tot aniria millor... Jo, francament me'l vaig creure!

Per explicar l'argument quart i que tothom ho entengui, he de precisar que cada informe de fiscalització dels diferents comptes té sis grans paràgrafs; i aquí vull parlar dels paràgrafs tres i quatre: el tres, està destinat a observacions i recomanacions que són lògiques, són anàlisis que s'han fet de l'exercici i se'n desprenen, doncs, aquestes observacions i aquestes recomanacions; però sens dubte el més important i el que ens ha dut cap el camí que hem adoptat és el paràgraf quatre que està intitulat "Observacions i recomanacions d'anys anteriors". Aquestes recomanacions i observacions d'anys anteriors haurem de tenir molta cura al analitzar-les i pensem que s'hauria de buscar

la manera que aquest capítol quart no s'incrementés -cosa que no ha estat així en aquests últims temps.

Un altre element de reflexió és el que el Tribunal permet a tots els fiscalitzats de presentar al·legacions: alguns s'hi acullen i d'altres ni tan sols es molesten en fer-les. Però salvades alguna excepció també ens preocupa importantment que un cop presentades aquestes al·legacions i un cop analitzades pel Tribunal de Comptes no es modifica de cap de les maneres el capítol d'observacions i recomanacions, ni el d'observacions i recomanacions dels anys anteriors.

Algú que escolti el que he dit fins ara podria pensar que el Grup Parlamentari Socialdemòcrata és molt exagerat no votant les liquidacions de comptes per, simplement, no complir unes observacions o recomanacions... potser sí, però, a què es refereixen aquestes observacions i recomanacions? El títol és possiblement una miqueta enganyós. Es refereixen: al no respecte de la Llei de les finances públiques, al no respecte de la Llei de contractació pública, al no respecte de la Llei del pressupost, al no respecte del Pla general de comptabilitat pública... altrament dit en llenguatge més planer i citant alguns exemples perquè encara quedi més clarificador el tema, algunes de les partides que he anotat per donar alguns exemples -que les tinc totes aquí fotocopiades fiscalització per fiscalització-, poden ser: no dotar-se d'algun compte d'amortització, sembla banal però també semblaria banal que si això comporta un no respecte de la Llei fóra fàcil de fer; excedir-se en la vigència d'algun contracte de serveis -això ja sembla una miqueta més complicat-; no creació d'un registre públic de contractes; adjudicacions directes sense l'informe preceptiu; pagaments amb targes de crèdit que no han seguit el que preveu la Llei general de les finances públiques; la no cotització d'algun complement de despesa de personal -no cotització a la CASS; les empreses estrangeres pràcticament en cap cas respecten la classificació administrativa descrita en la Llei de contractació pública; ocupació d'un edifici del Govern sense documentació ni contracte; relacions de morositat entre alguna parapública i altra; benefici d'un organisme beneficiari de transferències no retornat al Govern, etc., etc., etc.

Bé, per acabar i com a conclusió, i per no estendre'm en el tema, voldria primer de tot i des d'aquesta Cambra felicitar sincerament a tot el Tribunal de Comptes que amb els pocs mitjans dels que disposa aconsegueix realitzar aquests informes tan complets que no són altra cosa que la radiografia de la nostra Administració.

Volem també tranquil·litzar els ciutadans d'aquest país agafant les nostres responsabilitats d'elegits, com

no pot ser d'altra manera, i fer tot el possible perquè les observacions i recomanacions del Tribunal de Comptes es converteixin en obligacions, obligacions que no són altra cosa que complir la llei.

Esperant, doncs, que ben aviat aquest capítol quatre d'observacions i recomanacions anteriors quedi pràcticament buit de contingut, votarem negativament les liquidacions de comptes.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Font per la seva intervenció.

Pel Grup Parlamentari Liberal, Sr. Jaume Serra teniu la paraula.

El Sr. Jaume Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Vull, per començar, agrair al Sr. Font el cas que fa als nostres comentaris en comissió, quan de vegades manifestàvem la nostra sorpresa en què vostès aprovaven els comptes pràcticament de totes les institucions que estaven subjectes a l'anàlisi del Tribunal menys les del Govern, que quan nosaltres ens trobàvem sorpresos per aquest comportament, vostès -i perdonin que reveli el secret-, manifestaven que això era una cosa que tradicionalment s'havia fet així i que era difícil trencar una tradició.

Jo li agraeixo que vostè avui, d'una manera pública, ens doni una explicació al respecte i li agraeixo francament.

Ara, ha començat vostè la seva intervenció dient que pensa clarificar aquest tema... Jo ho sento, Sr. Font, però a mi no me l'ha clarificat, i li diré per què no me l'ha clarificat.

Jo tenia entès, i tinc entès encara ara, que el Tribunal de Comptes està fent inicialment una feina de control de legalitat i que la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost no és un auditor d'auditors sinó que en qualsevol cas escoltarà el que diu el Tribunal de Comptes, tindrà en compte alguna recomanació si la considera oportuna, i demanarà un vot polític en aquesta recomanació, en aquesta Cambra, perquè qualsevol cosa que no sigui un vot polític i que, en aquest cas, no respecti la legalitat el que s'ha de fer és portar-ho als tribunals perquè estaríem parlant d'una manca de legalitat.

Nosaltres ho entenem així i hem considerat que el vot favorable, tal com es presenta l'informe, no té una conseqüència política. Veig que vostès no ho entenen així. De totes maneres està bé perquè em podré llegir amb molta més atenció en el Diari de sessions el què vostè ha exposat avui i ho entendre.

Repetir-li que tindrè oportunitat de llegir-lo clarament i el que no hagi entès o vostè no ha clarificat, potser després quan ho llegeixi amb més calma ho entendre.

Sí agrair, evidentment, -perquè vostè també ho ha fet i jo també ho faré- la feina que fa el Tribunal de Comptes, perquè s'ha de reconèixer que amb els mitjans que té ha fet una feina de posta al dia remarcable.

He manifestat en altres llocs, i manifesto aquí, que és força complicat prendre mesures correctores de qualsevol tipus a toro passat i sobretot quan el toro ja fa tants anys que ha passat, i en aquest cas, considero que està bé que el temps en el que es reben els informes i s'analitzen els informes de la comissió es vagin ajustant cada cop més al que la mateixa llei marca que, malgrat tot i també ho vull dir aquí, encara no estem complint. Sé que vostè i els altres membres de la comissió aquest tema els preocupa i hem manifestat -crec que en comissió i alguna vegada públicament- que no esmerçarem cap esforç perquè això sigui així.

Només anunciar que en aquest cas el nostre vot serà favorable.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Serra.

Alguna altra intervenció per part dels grups?

Sr. Enric Tarrado pel CDA + Segle XXI.

El Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

No tenia previst intervenir vistes les discussions que havíem tingut en comissió, però veig que aquí... bé, no és cap compromís; tothom es legitim i pot dir el que li vingui de gust, però veig que la finalitat que ha explicat avui el Sr. Jordi Font replantejarà una mica, jo crec, el treball en comissió d'una manera, però sobretot el treball i el plantejament del Tribunal de Comptes, on es farà segurament molt més intensiu i molt més llarg i realment... -aquí em sembla que ha parlat el Sr. Jaume Serra- realment sí que ens haurem de plantejar abans del pròxim any de donar-li més medis perquè llavors segurament serà molt més llarga la feina que s'haurà d'assolir.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Tarrado.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata alguna intervenció?

Sr. Jordi Font.

El Sr. Jordi Font:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, ja que és més recent si em permet li contestaré al Sr. Tarrado.

No volem canviar el plantejament de treball del Tribunal de Comptes. Nosaltres trobem que fan un treball magnífic. El que volem és que les recomanacions i les observacions -que tenen una importància tal com he descrit en el meu enunciat- es prenguin seriosament, i això sí que ho volem canviar... no sabem com. Bé, el que fem avui penso que va encaminat en aquest sentit única i exclusivament, no?

Bé, Sr. Serra, només dir-li que vostè ha fet unes matisacions però el redactat de la votació d'avui és el redactat que és i nosaltres a part d'aprovar l'informe aprovem unes liquidacions de comptes, i doncs, no hi ha confusió en aquest aspecte.

I, Déu me'n lliuri de pretendre ser auditor d'auditors. No, no si el que he dit és que l'auditoria i la conseqüent fiscalització del Tribunal de Comptes està realment ben feta, i els felicitem i veig que aquí sí que hi ha unanimitat... No, no, aquest no és el nostre rol. El nostre rol és el de donar tranquil·litat al Tribunal de Comptes, i al país en general, que aquestes observacions es prendran realment seriosament i esperar quelcom per evitar que es vagin amuntgant en aquell capítol quatre d'observacions d'anys anteriors. Que es reaccioni, que es canviï!

De totes maneres he obviat potser voluntàriament, també ho he de dir, per la seva tranquil·litat perquè he parlat de tribunals i tal, no?

Hi ha un altre capítol, que em sembla que és el capítol sis, en el qual el Tribunal de Comptes diu que... -i ho generalitza a totes les administracions auditades-, que les eines que han utilitzat i el seguiment de la legalitat salvat les observacions i tal, són suficients per no fer un informe negatiu, no? Però bé, jo penso que és prou important i molts dels temes, -al meu entendre ja que no sóc un especialista i vostè sí en comptabilitat, finances, i tot això- quan veig que són qüestions d'aplicacions de partides en un lloc o en un altre, jo penso que només és una qüestió de voluntat, de voler-ho fer i penso que guanyaríem molt en què tothom es posés les piles i tirés endavant.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Font.

Pel Grup Parlamentari Liberal, Sr. Jaume Serra teniu la paraula.

El Sr. Jaume Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Gràcies Sr. Font per qualificar-me d'expert però no estic aquí com a expert en comptabilitat, estic aquí en un altre títol per dir-ho d'alguna manera, no?

De totes maneres veig que en certa forma hi han inquietuds comunes i que estic segur que podem tirar endavant, perquè si la inquietud comú -i m'ho ha semblat entendre- és que el Tribunal de Comptes sigui -i farà servir una paraula una miqueta excessiva- més dirigent amb la seva feina amb el que fa a terminis i amb el que fa també a què les consideracions es portin a termini, aquest interès és un interès compartit i comú en aquesta Cambra i jo crec que, almenys en aquest aspecte, no hi haurà cap inconvenient perquè sigui així.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Serra.

Alguna altra intervenció per part dels grups.

Si no hi ha cap més intervenció demanaria, si és tan amable el Sr. Font, de dir-nos exactament en què consistirien les dos votacions?

El Sr. Jordi Font:

Tal com diu l'enunciat del text, jo diria que el primer que s'hauria de fer és votar les liquidacions de comptes del Consell General, dels òrgans que hi estan vinculats, de l'Administració general i de les entitats parapúbliques en l'exercici 2005; i en segona votació el resultat de l'informe del Tribunal de Comptes, que és la segona part de l'enunciat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Hi ha alguna objecció abans de procedir a la votació d'aquesta manera?

Si no hi ha cap objecció i si ho entenem bé, doncs, acabades les intervencions procediríem a la votació de: les liquidacions de comptes del Consell General, dels òrgans que hi estan vinculats, de l'Administració general i de les entitats parapúbliques corresponents a l'exercici 2005.

Entendríem, doncs, que són el Consell General, el Tribunal Constitucional, la Caixa Andorrana de Seguretat Social, les Forces Elèctriques d'Andorra, l'Institut Nacional Andorrà de Finances, el Servei Andorrà d'Atenció Sanitària, la Universitat d'Andorra, el Servei de Telecomunicacions d'Andorra, l'Escola de Formació de Professions Esportives i de Muntanya, l'Institut d'Estudis Andorrans, la Residència Solà d'Enclar, l'RTVA, SA, els Ramaders d'Andorra, l'Escola Especialitzada Nostra Senyora de Meritxell, el Col·legi Sant Ermengol, el Col·legi de la Sagrada Família i el Janer, i el Govern.

Doncs, procediríem a la votació de tot aquest paquet, tal com preveu el Tribunal de Comptes.

Sr. secretari general.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Carles Verdaguer Pujantell : Sí
 M. I. Sra. Olga Adellach Coma : Sí
 M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : No
 M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : No
 M. I. Sr. Alain Bernat Gallego : Sí
 M. I. Sr. Carles Blasi Vidal : No
 M. I. Sr. Robert Call Masià : Sí
 M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez : No
 M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi : Sí
 M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : Sí
 M. I. Sr. Jordi Font Mariné : No
 M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal : Sí
 M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany : Sí
 M. I. Sra. Eva García Pastor : Sí
 M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringueret : Sí
 M. I. Sra. Mariona González Reolit : No
 M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell : Sí
 M. I. Sr. Esteve López Montanya : No
 M. I. Sra. Conxita Marsol Riart : Sí
 M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : Sí
 M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora : No
 M. I. Sr. David Pérez Peiró : No
 M. I. Sr. Emili Prats Grau : Sí
 M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font : No
 M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : No
 M. I. Sr. Jaume Serra Serra : Sí
 M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : Sí

El Sr. síndic general:

Sr. secretari si sou tan amable de fer el recompte?

El Sr. Robert Call: 16 sí i 11 no.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, a la vista del resultat quedarien aprovats els informes corresponents.

Passaríem, doncs, a la votació de la segona part del debat que fóra l'informe i el resultat de l'informe del Tribunal de Comptes relatiu a les transferències fetes als comuns en el mateix exercici.

Sr. secretari.

El Sr. secretari general:

M. I. Sra. Olga Adellach Coma : Sí
 M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : Sí
 M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí
 M. I. Sr. Alain Bernat Gallego : Sí
 M. I. Sr. Carles Blasi Vidal : Sí
 M. I. Sr. Robert Call Masià : Sí
 M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez : Sí
 M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi : Sí
 M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : Sí
 M. I. Sr. Jordi Font Mariné : Sí
 M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal : Sí
 M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany : Sí
 M. I. Sra. Eva García Pastor : Sí
 M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringueret : Sí
 M. I. Sra. Mariona González Reolit : Sí
 M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell : Sí
 M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí
 M. I. Sra. Conxita Marsol Riart : Sí
 M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : Sí
 M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora : Sí
 M. I. Sr. David Pérez Peiró : Sí
 M. I. Sr. Emili Prats Grau : Sí
 M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font : Sí
 M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí
 M. I. Sr. Jaume Serra Serra : Sí
 M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : Sí
 M. I. Sr. Carles Verdaguer Pujantell : Sí

El Sr. síndic general:

Sr. secretari de torn si sou tan amable de fer el recompte?

El Sr. Robert Call:

27 sí.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, a la vista del resultat també declaro aprovat l'informe corresponent i relatiu a les transferències fetes als comuns de l'exercici 2005.

Continuaríem doncs, amb l'ordre del dia establert.

6. Examen i aprovació, si escau, de l'esmena a la totalitat presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, al Projecte de llei d'acompanyament del Projecte de llei de pressupost 2008 sobre les noves formes de contractació i finançament d'obres públiques.

El Projecte de llei fou publicat en el Butlletí 48/2007 del 18 d'octubre.

El Grup Parlamentari Socialdemòcrata ha presentat una esmena a la totalitat i ha estat publicada en el Butlletí 64/2007 del 28 de desembre.

Per defensar l'esmena formulada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata intervé el Sr. Jaume Bartumeu, president. Teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

El dia 27 de novembre de l'any passat, en el debat de totalitat del Projecte de pressupost per a l'exercici del 2008, ja vam parlar d'esbiaix del Projecte de llei que ara examinem.

Vam denunciar que el Pressupost 2008 preveia un increment espectacular -438,57%- dels ingressos patrimonials, com a conseqüència de la incorporació d'un nou i atípic concepte (Ingressos provinents d'inversions reals). Deia la memòria que això corresponia -i la cito-: "... al cobrament de la part d'obra efectuada i pagada per l'Estat, un cop es concessioni i s'aporti aquesta obra a la concessionària."

En una matèria com aquesta perquè el Projecte de llei tiri endavant amb unes garanties mínimes

d'estabilitat i perdurabilitat calen, almenys, dos requisits evidents: qualitat tècnica i consens.

Pel que fa a la seva qualitat, els projectes de llei que surten del Ministeri de Finances són sempre fruit de la precipitació i d'una dotació teòrica i tècnica sovint poc satisfactòria i gairebé sempre gens adaptada a la realitat andorrana. Aquest Projecte de llei és un perfecte exemple de la mala manera de fer del neoconservadorisme liberal.

Cap voluntat d'acostar posicions i una esgarriosa desconexió de la Constitució i la legislació andorrana. Un mimetisme interessat de la pràctica pressupostària del veí del sud, conjuminada amb l'habitual prepotència, no pot amagar la mala tècnica del Projecte.

Un projecte que ja amaga en el seu títol el veritable objectiu: que és incorporar modificacions i algunes novetats d'importació a la llei de contractació pública per a millor dissimular la fallida tècnica de les finances públiques.

Però és ben evident -i així ho recull la pròpia exposició de motius-, que la justificació bàsica d'aquest Projecte no és tant la millora de la normativa sobre contractació, sinó la incorporació de noves formes de contractació per obtenir un finançament extern al pressupost per la realització d'actuacions públiques d'important quantia econòmica.

Amb aquesta forma de finançament es vol desplaçar el pagament de les obres a anys posteriors als de la seva execució, de tal manera que els ciutadans que paguin les obres -a través de les seves aportacions impositives- siguin aquells que en els anys posteriors ens diuen: gaudeixin de les obres. En aquest sistema l'aplaçament en el pagament es pot mantenir gràcies que hi ha tercers que financen la realització de les obres, és a dir, que paguen les obres en lloc de l'Administració. El que fa precisament l'Administració és endeutar-se en front d'un tercer, de manera que aquest paga les obres i el Govern reconeix un deute a llarg termini. Aquest endeutament es pot realitzar per una via directa: la concertació d'un préstec a llarg termini amb una entitat financera -o amb emissions de deute públic- o bé per una via indirecta: que sigui l'empresa que realitza les obres la que faci aquest préstec, mitjançant el diferiment del cobrament de les obres realitzades.

Si l'endeutament es concerta amb un tercer -normalment una entitat financera- ens trobarem davant d'una operació de tipus pressupostari, que tindrà un impacte important i computarà a efectes del nivell de l'endeutament.

Si l'endeutament es concerta amb el que realitza les obres, amb les fórmules que proposa aquest Projecte de llei, l'impacte pressupostari es difereix en el temps. Però continua tenint un efecte sobre els nivells d'endeutament, si més no considerant els criteris de Maastricht.

És important que quedi clar que el mitjà emprat té un efecte sobre el tractament pressupostari de les obres i del seu finançament, però no altera en absolut l'impacte sobre el volum de deute davant dels tercers que té l'Administració.

En el Projecte de llei, tant en la seva exposició de motius com dins dels antecedents de la memòria, es pretén justificar les noves formes d'aplaçament en el pagament de les obres, cosa que permet repercutir-les sobre els veritables usuaris de les mateixes, i també perquè permetria no augmentar els nivells del deute públic.

La segona justificació va directament lligada a la pretesa absència d'impacte sobre el deute públic d'aquestes noves formes de contractació.

Per valorar l'impacte sobre el nivell de deute públic -entès com a deute a llarg termini davant de tercers, i no només com a operacions de préstec amb entitats financeres-, cal conèixer de quina manera es pagarà a l'empresa contractada la realització de l'obra o servei. Si el sistema de pagament és el de fer una aportació anual o total, les quantitats previstes en el contracte tindrien consideració de deute i com a tal hauria de comptabilitzar-se -aplicant els famosos criteris de Maastricht i el Sistema Europeu de Comptes SEC-95.

En conseqüència, qualsevol de les tres "noves formes de contractació", que utilitzin el finançament de les obres per part de l'empresa adjudicatària, suposaran un increment del deute del Govern, a l'igual que si es concertés un préstec amb una entitat financera. Només hi hauria un supòsit en el que no seria així, i seria aquell en què el contractista cobrés una part important dels diners directament dels usuaris, mitjançant un peatge o una taxa. No sembla pas que es vagi per aquest camí.

Per altra banda, cal tenir molt present que la utilització d'aquestes "formes de contractació" suposa una opacitat, des del moment que no es troben recollides en el pressupost -més que la part que cada any s'hagi de pagar-, i per tant obliguen a reforçar els canals de control sobre aquests tipus d'operacions.

La contractació de les obres públiques en la normativa andorrana, en matèria d'aquesta contractació, està basada en una transcripció més o menys adaptada de la normativa espanyola. Aquesta consideració no ha d'entendre's en sentit negatiu; és

lògic que una administració d'un Estat petit com el nostre utilitzi com a model de la seva normativa administrativa a un altre Estat veí, amb el qual l'uneixen molts vincles. Però sí és rellevant per observar si les adaptacions a la realitat andorrana de les normatives espanyoles es fan correctament o no.

En aquesta línia hauria estat més correcte jurídicament plantejar el Projecte de llei com una modificació de la Llei de contractació pública i no com una nova llei que regula noves formes de contractació i de finançament d'obra pública, vinculant-la a l'aprovació d'un pressupost. Un pressupost, el del 2008, ja aprovat i evidentment coix per no reflectir realment la situació.

La Llei de contractació pública preveu quatre tipus de contractes -i ho recordo-: contracte d'obres, contracte de gestió de serveis públics, contracte de subministraments i contracte de treballs tècnics i serveis.

El Projecte de llei incorpora tres noves "formes de contractació d'obres públiques": contracte de concessió d'obra pública; contracte de col·laboració; contractes d'obra amb abonament total del preu.

A més el Projecte de llei diu que es poden aplicar als contractes que tinguin per objecte qualsevol de les actuacions previstes als articles 13, 34 i 52 de la vigent Llei de contractació pública -és a dir, actuacions previstes en els contractes d'obres, de gestió de serveis públics i de treballs tècnics i de serveis. No sembla teòricament correcte barrejar el concepte "formes de contractació" amb el de "tipus de contractes".

De fet si mirem el referent legislatiu espanyol, veurem que aquest considera que dues de les "formes de contractació d'obres públiques" són tipus de contracte diferenciats -la concessió d'obra pública i la col·laboració-, mentre que el tercer supòsit que se'n porta -obra amb abonament total del preu- el considera com a un subtipus dins del contracte d'obres.

En bona lògica, insisteixo, seguint l'exemple espanyol, calia tractar al contracte de concessió d'obra pública i el de col·laboració com a nous tipus de contracte -com el d'obra, el de gestió de serveis públics i el de treballs tècnics i de serveis-, i deixar el cas de l'obra amb abonament total del preu com una modalitat dins del contracte d'obra.

L'estructura proposada pel Projecte de llei presenta importants problemes d'interpretació, especialment en el contracte de col·laboració, o en alguns casos no sabem si aplicar les normes del contracte d'obra o del contracte de gestió de serveis.

La regulació del contracte de concessió d'obra pública, s'ha fet també inspirat en la Llei de contractes, espanyola.

S'ha fet un text més reduït que l'espanyol, però amb la inclusió d'uns articles, el 17 i el 18, referits al finançament de les possibles empreses concessionàries, que mai hauria de recollir-se en la Llei, es tracta d'un àmbit de finançament d'empresa privada.

La durada màxima de la concessió s'estableix en 50 anys, ves per on, deu anys més que a Espanya.

Els contractes de col·laboració, una altra figura recollida en la normativa espanyola com un sistema "excepcional" de contractació a utilitzar només quan altres fórmules alternatives de contractació no permetin la satisfacció de les finalitats públiques. El Projecte de llei andorrà ho recull com una forma normal sense cap tipus d'excepcionalitat. Estrany.

Aquest contracte es configura com la possibilitat de concertar amb una entitat privada la gestió d'un projecte al llarg d'un període de temps que permeti amortitzar les inversions. Termini màxim 50 anys, supera el termini general de la normativa espanyola que és de 20 anys, excepte quan es tractin d'obres que pot arribar a ser de 40 anys -no de 50. També aquí era recomanable fer una diferenciació.

Contractes d'obra amb abonament total del preu. El Projecte de llei incorpora aquesta novetat important respecte de la legislació espanyola, i permet que, un cop finalitzada l'obra i arribat el moment del pagament, aquest es pugui aplaçar en diversos pagaments diferents.

Es fixa el nombre d'anualitats màximes en 50, xifra que sembla a totes llums excessiva. Des del punt de vista financer portar a terme una operació d'endeutament a 50 anys té un impacte molt fort sobre les finances públiques, atès que els interessos de l'operació serien molt elevats, -per exemple, amb una operació d'un milió d'euros al 5% d'interès, al cap de 50 anys hauríem pagat aproximadament 2,75 milions: 1 de capital i 1,75 milions d'interessos.

Quins són els efectes sobre el pressupost del 2008? La disposició addicional primera del Projecte de llei preveu la possibilitat que l'Administració andorrana exigeixi al contractista l'abonament de les despeses realitzades per la pròpia Administració amb una actuació concreta, és a dir, que pagui la concessionària tot allò que prèviament ha pagat l'Administració, relacionat amb l'obra.

És evident que el Govern pretén que les empreses financin part de les despeses realitzades amb l'obra. Això estava al pressupost del 2008 ja no ho vam denunciar.

Insisteixo avui que aquesta fórmula és de dubtosa legalitat, no només perquè pretén imposar un cànon inicial al contractista, sinó perquè des del punt de vista pressupostari suposa un risc molt elevat.

És una manera de camuflar una operació d'endeutament, i com a tal suposa un incompliment de la Llei de finances públiques.

Des del punt de vista pressupostari, aquest tipus d'actuacions és molt perillosa. Es voldria aconseguir l'equilibri pressupostari amb un ingrés absolutament excepcional, que no es repetirà en el futur i que per tant obligarà en els propers exercicis a fer actuacions importants: a incrementar ingressos o a reduir despeses.

Conclusió. El Projecte de llei pretén buscar noves fórmules de finançament de les obres. Tant li fa regular la contractació.

Diferir en el temps el pagament de les inversions a realitzar pot suposar, si no va acompanyat d'una acurada planificació, una hipoteca molt gran sobre el futur de les finances públiques.

És del tot inadequat preveure la possibilitat de cobrar un "cànon inicial" a les empreses concessionàries per valor de les obres ja realitzades i pagades.

La realització de les obres i actuacions a realitzar amb aquests tipus de contractes hauria de recollir-se dins de l'articulat de la pròpia Llei de pressupost, i no en documentació annexa, com a la memòria; aquestes noves figures contractuals són un endeutament encobert i un risc molt elevat de desequilibris pressupostaris futurs.

Faré, per acabar, un símil que segurament farà més entenedor el projecte del Govern.

Suposem una família que es fa un casa nova. Arriba a un acord amb el contractista, les obres duraran tres anys i cada any la família pagarà l'import de l'obra que s'hagi realitzat. La família té diners estalviats i, a més, té uns ingressos determinats, i confia en pagar les obres amb tots aquests diners sense endeutar-se.

Així, una vegada finalitza el primer any, es paga el 20% del cost total de la casa, doncs això és el que s'ha fet de l'obra. Ara bé, el segon any, la situació econòmica familiar empitjora i veuen que no podran pagar les obres sense endeutar-se. Per tant la família hauria d'acordar unes altres condicions de pagament o bé demanar un préstec a una institució financera. Tant en un cas com en l'altre, però, sembla normal que els canvis es refereixin només als pagaments futurs. Però el que una família assenyada difícilment faria és dir-li el segon any al contractista que li retornés els pagaments ja fets l'any anterior i considerar que aquests diners són un ingrés normal familiar. Una família assenyada no demanaria

aquesta devolució, excepte que realment es trobés en una situació financera molt complicada -i aquesta és la situació del Govern-, però fins i tot si ho fes, tindria molt clar que aquests diners rebuts no són un ingrés, sinó endeutament ja que s'hauran de retornar en un futur, excepte que la família estigués disposada a quedar-se sense casa.

Vostès volen amagar com sigui la fallida tècnica de les finances públiques i s'han inventat un procediment de dissimulació inadmissible.

Tal i com deia divendres passat el cap de Govern a Andorra 7 Ràdio: "Hem d'actuar amb responsabilitat per no fer pagar als fills el nostre nivell de vida."

Estem d'acord amb vostè, Sr. Pintat, per això hem presentat aquesta esmena a la totalitat.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Bartumeu.

Per part del Grup Parlamentari CDA + Segle XXI, Sr. Enric Tarrado teniu la paraula.

El Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

Volem començar aquesta intervenció recordant que en la sessió del Consell General del dia 10 de gener els consellers de CDA + Segle XXI vam donar el nostre suport al pressupost per al 2008 com a resultat d'una negociació política que va permetre arribar a un compromís entre les necessitats de programació d'obra pública i les capacitats de finançament de l'Estat.

D'aquesta manera es va concretar un pressupost que manté un important esforç inversor a mig i llarg termini amb les repercussions positives en matèria de competitivitat que això representa tot reduint-se l'import global de les contractacions d'obra pública.

A partir d'aquesta constatació ens cal esmentar que no votarem a favor de l'esmena a la totalitat presentada.

Una vegada acordat el nostre suport al pressupost hem de donar, per coherència, les eines necessàries al Govern per tal que pugui executar-lo.

Els acords es fan per ser respectats per totes les parts i en tots els seus apartats.

Volem també esmentar que hem presentat algunes esmenes parcials al text per tal de modificar-lo i millorar-lo. En aquest sentit volem reforçar el control sobre les noves modalitats de finançament. Per això pensem que la Llei ha d'incloure un inventari dels contractes d'obra pública que es preveu finançar mitjançant el nou procediment tot

precisant les modalitats contractuals escollides, el règim jurídic dels contractes proposats i els terminis de finançament previstos.

A la vegada som partidaris de fer un ús moderat i restrictiu del nou sistema de finançament de manera que quedi destinat únicament per a infraestructures estratègiques. En definitiva, es tracta d'aconseguir que l'Administració treballi amb uns nivells més elevats de seguretat jurídica.

Així doncs, les esmenes que hem plantejat persegueixen els objectius que acabem d'esmentar.

També volem insistir en què la negociació política per aprovar aquesta Llei que ara examinem està integrada en la negociació global per al pressupost del 2008.

Per acabar voldríem remarcar que aquesta Llei, malgrat portava el nom de Llei d'acompanyament del pressupost no acaba d'acompanyar-lo, ja que s'aprovarà si l'esmena a la totalitat no prospera amb força retard en relació al pressupost. Per tant, de cara a propers exercicis entenem que hauria de ser: la Llei de contractació pública pel que fa als aspectes més generals i la pròpia Llei del pressupost per a qüestions més concretes les que continguessin la regulació de les modalitats de contractació i finançament enlloc d'una llei, dita d'acompanyament, que no acaba de trobar el seu encaix en el nostre ordenament jurídic.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Tarrado.

Pel Grup Parlamentari Liberal el Sr. Jaume Serra. Teniu la paraula.

El Sr. Jaume Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Voldria començar la meua intervenció amb una expressió ben planera: "ja era hora", ja era hora que una llei amb aquestes implicacions directes, -sobretot amb el que és en relació a l'aplicació del pressupost d'enguany i amb el seu desenvolupament futur de l'activitat inversora de l'Estat, i per tant, pressupostària-, es pogués debatre.

Per fi, repeteixo, podem debatre la conveniència del Projecte de llei sobre noves formes de contractació i finançament d'obres públiques en tant que nova eina pressupostària.

També podré exposar, que ja ho faré més endavant, de forma resumida diferents aspectes de l'articulat

que han cridat l'atenció del Grup Parlamentari Liberal i que hem esmenat.

Val a dir que el meu exposat haurà de fer referència, és obligat, al pressupost vigent i, per suposat, als pressupostos de l'esdevenidor. Sense aquesta referència no es pot entendre la conveniència del Projecte de Llei avui a debat.

Doncs, bé, de major a menor: és convenient disposar d'una Llei que estableixi noves formes de contractació i finançament d'obres públiques? La resposta que dóna el Grup Parlamentari Liberal és que sí. Considerem que la magnitud de les inversions que ha d'assumir Andorra en l'actualitat i en els propers anys són el suficientment significatives com per dotar-nos d'un instrument legal que les faci possibles sense que l'alternativa zero -és a dir, no fer res- plani de forma inexorable sobre els nostres caps.

Els que pensem que la pitjor estratègia és no fer res... volem que Andorra tingui la possibilitat de mantenir la senda de creixement dels darrers decennis, i per això, cal fer.

El Grup Parlamentari Liberal té el convenciment que les infraestructures no són conseqüència del creixement, sinó al contrari, les obres públiques són una de les claus del creixement. Senyors consellers, sense infraestructures no es pot mantenir-se en el difícil camí del creixement.

Si comparteixen aquesta opinió caldrà que resollem la qüestió següent: hem de fer inversions d'una magnitud econòmica molt important i amb el marc normatiu actual, permetin-me l'expressió, "rebutem" el pressupost. Altrament dit, com podem abordar obres d'infraestructura amb impost de casi la meitat del pressupost total de l'Administració central amb l'única eina dels plurianuals? Això no és possible llevat que optem per l'opció zero, és a dir, no fer res.

Aquest motiu que els hi acabo d'exposar ja seria suficient perquè la llei que ens proposa el Govern d'Andorra i que avui ens ocupa està, des de fa dies, en tràmit parlamentari, però n'hi ha d'altres. Andorra no disposa en l'actualitat de marc normatiu que permeti el que planerament s'anomenen "peatges a l'obra", "peatges ocults"; la Llei els anomena "contractes de concessió d'obra pública".

El Grup Parlamentari Liberal considera que aquests contractes tenen -ultra l'avantatge de dilatar les quanties a invertir en el temps i, per tant, no hipotecar la capacitat inversora ordinària del Govern-, la no menys apreciable avantatge de traslladar o fer coincidir els riscos econòmics, financers, constructius, de funcionament i de manteniment amb el concessionari.

El Govern d'Andorra, fent servir un exemple, passa de ser un fabricant de carreteres a un subministrador de mobilitat pels seus ciutadans. Fent servir el llenguatge a l'ús: passem d'una aproximació "fabricant" a una aproximació "subministrador de serveis". És a dir, la clau de volta al raser. La mesura ja no és la carretera sinó l'ús que se'n fa i la satisfacció que té el ciutadà. El Govern -és a dir, tots plegats-, paguem en base a això.

Parlant de forma més tècnica: l'economia externa que provoca una determinada infraestructura es va incorporant mica en mica en el teixit econòmic a través del pagament que any a any estableix la Llei de pressupostos.

Per altra banda, pot Andorra renunciar a un instrument legal pressupostari que a tot el nostre entorn econòmic fa servir abastament i que s'ha demostrat útil? Té que renunciar Andorra a una eina que al nostre entorn utilitza per mantenir i millorar la productivitat de l'economia? Nosaltres pensem que no.

Els he dit al començament que aniria de major a menor, i ara toca -ni que sigui telegràficament- destacar aspectes que el Grup Parlamentari Liberal considera que es poden millorar d'aquesta Llei i que, espero, discutirem en comissió.

Considerem que cal millorar el tractament que la Llei fa en relació a la gestió dels recursos i en la preservació de l'eficiència d'aquests recursos. El diferiment dels pagaments, -més enllà del llindar temporal ordinàriament previst per les despeses plurianuals-, exigeix un control molt curós i proporcionat de forma que l'aplicació del pressupost suposi i pugui ser una fiscalització de la diligència de l'adjudicatària.

També considerem que la durada màxima de les concessions d'obra pública no poden excedir quaranta anys: els contractes de col·laboració a trenta anys, i els contractes d'obra amb abonament total del preu, vint anys.

Aquestes esmenes a l'articulat, com poden suposar, no posen en entredit la bondat de la Llei en la seva totalitat.

Per altra banda, -i escoltat l'exposat que ha fet el Sr. Bartumeu per defensar la seva esmena a la totalitat-, vull destacar tres punts que ja li avanço que no m'han convençut.

Vostè defensa la seva esmena, entre altres coses, -i subratllaré el que jo entenc més important- en relació al desplaçament de pagaments. No m'ha quedat clar si hi està o no hi està d'acord, i no ha entrat vostè en el debat ètic de si podem desplaçar a

les generacions futures despesa amb inversió -que es fa avui en dia.

Evidentment, no es tracta de deixar rebuts de llum per pagar als nostres fills, i vostè ho ha dit fent servir l'exemple. Es tracta, com a molt, de deixar alguns terminis de la casa que ja estan fent servir i de la qual ja s'haurà pagat una part.

Tots plegats, vostè també, vol i volem pels nostres fills, com a mínim, estar una miqueta millor o tenir més oportunitats de les que han tingut ara. No crec que ningú dubti que deixar un 30% de la hipoteca a pagar disfrutant de la casa -i faig servir el seu exemple- sigui una càrrega insostenible per una generació futura.

En relació a l'altre tema al que vostè fa referència, que és a l'opacitat. Bé, nosaltres podem arribar a compartir aquesta inquietud i vam fer una esmena en la que establíem que caldria una determinació clara i específica amb la Llei del pressupost en relació a les quanties que anirien destinades a cada un d'aquests casos. Per dir-ho d'alguna manera, aquestes dos explicacions que vostè fa a mi no em fan canviar l'opinió sobre la Llei, sobretot perquè no hem entrat en el debat que jo crec que és substancial que és dir podem o no podem fer inversions, aquestes inversions es poden pagar o no es poden pagar al comptat, aquestes inversions es mereixen tenir un pagament aplaçat i, no solament el pagament aplaçat -que ja li dic que per a mi és anecdòtic-, el més important és considerar al Govern d'Andorra com un subministrador de carreteres o com un subministrador de serveis.

Per altra banda, quant si seria millor modificar la Llei de contractació pública o no, bé, sobre aquest tema no respondré. I, sobre altres aspectes que ha fet vostè sobre l'articulat tampoc.

En conclusió, dir-li que nosaltres considerem adient que hagi una Llei d'aquest tipus que estableix noves formes de finançament d'obra pública i, pel que he exposat fins ara, votarem no a la seva proposta.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Serra per la seva intervenció.

Per part del Govern vol intervenir el Sr. ministre de la Presidència i Finances?

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

El sistema pressupostari de pagament de totes les infraestructures que s'ha seguit majoritàriament en les inversions estatals s'ha vist superat molt aviat per

la necessitat d'adjudicar determinades obres en règim de concessió.

Tal com diem en l'exposició de motius del Projecte de llei, les necessitats creixents d'inversions de durada molt llarga i el cost que els correspon, fan impossible que les més imprescindibles es puguin finançar amb pagaments pressupostaris durant el temps d'execució de les obres.

Un dels efectes negatius derivats d'aquesta constatació és que és gairebé impossible adjudicar obres d'importància i de cost molt gran si no es fa per la via de concessions administratives de llarga durada o fórmules equivalents.

Ja fa molt temps que la majoria dels estats europeus, i molt significativament els del nostre entorn més immediat, han resolt aquesta urgència tot programant les inversions en formes de finançament diferents.

En aquest sentit cal recordar breument que, de manera directa o a través de societats estatals gestores d'infraestructures, la Comunitat de Catalunya, l'Estat espanyol... s'han finançat d'aquesta manera, -per exemple l'AVE de Madrid-Sevilla, l'AVE Madrid-Bacelona, la terminal 4 de l'aeroport de Barajas, l'eix viari del Llobregat, l'eix transversal de Catalunya i el seu desdoblament immediat-, i també es finançaran i s'estan finançant les futures presons de Catalunya o la Ciutat de la Justícia que també es fan, ja dic, o es faran amb aquest tipus de finançament.

I no només el país del sud. França, Alemanya, Itàlia i altres països europeus també han triat aquestes noves formes de finançament per fer front a obres públiques.

En no disposar encara del sistema legal que ho permetés, Andorra als darrers anys s'ha hagut d'optar per lleis específiques com, per exemple, la del túnel d'Envalira o la del Centre de Tractament de Residus.

Andorra és tributària del transport per carretera d'una forma tan important que l'ha obligat a construir una xarxa viària general i secundària de capacitat i dimensions sense cap equivalent en unes valls com les nostres.

Com a complement del que diem, és un fet evident que durant molts anys hem anat procedint a l'eixampla i rectificació de les carreteres generals de manera molt parcial, a còpia dels sectors petits, ara un tram, ara un altre.

Tota aquesta forma d'invertir deguda al sistema pressupostari vigent porta a fer les obres amb molta més durada, amb més cost, més destorb pels usuaris i amb un resultat final que sovint sobrepassa el pressupost i la durada compromesa.

El debat se centra a tot arreu en el fet de carregar parcialment a les generacions futures, com vostè molt bé a dit, el cost d'unes infraestructures imprescindibles. Un cost que no el podem assumir únicament les generacions presents amb càrrecs als pressupostos anyals, de la mateixa manera que la majoria de les famílies, com vostè deia, concertarien l'endeutament per adquirir un habitatge, per exemple, l'Estat també s'endeuta i s'ha d'endeutar de manera calculada per solucionar aviat els problemes de creixement, l'exigència social més gran i la imatge que el país projecta cap els seus visitants.

Per seguir amb l'exemple que vostè ha posat de la tercera part ja pagada, amb aquest exemple -per dir-ho amb la situació actual i posar el mateix exemple amb una família-: si una família ja té una tercera part pagada amb càrrec amb un endeutament, i ara va i li diu al constructor: "Escolti, el que vull és un refinançament ja de la primera a tercera part que havia pagat, més les altres dos terceres que encara queden per entregar", al final, escolti, és un finançament, és un finançament igual de les tres terceres parts. És un finançament que es converteix de curt termini a llarg termini, finançat com sempre -i no pot ser d'altra manera- per tercers, perquè l'Estat sempre el finança amb tercers.

Cal afegir que creiem que el sistema impositiu primordialment indirecte també fa, de manera molt encertada, que el consum dels visitants participi de forma important en el pagament de les infraestructures que els són destinades per la seva dimensió.

El fet és que el pagament a molt llarg termini de les grans obres permet, alhora, un finançament més econòmic i un alliberament important de les partides del pressupost destinades a millores immediates a finalitats socials, educatives, sanitàries, culturals i esportives entre d'altres. Aquí, dir que conjuntament amb la memòria econòmica, conjuntament amb les preguntes que vostè m'ha fet, amb demandes d'informació que vostès han fet, hem entrat també projeccions del que serien els diferents pressupostos de l'Estat on -segons el que a nosaltres ens sembla- hi hauria un dèficit zero, una de les parts importants perquè no hi hagi un endeutament més gran per part de l'Estat -dèficit zero- i que es pot fer front a aquestes noves modalitats d'inversió no només a aquestes noves modalitats d'inversió sinó a totes aquelles millores immediates que els acabo de mencionar de finalitat social, educativa, sanitària, cultural i esportiva.

Quant a la fallida tècnica a la que vostè fa menció reiteradament, doncs, aquí els he de contestar el de sempre: difícilment un país que està en fallida tècnica té el *rating* que té Andorra.

Aquesta Llei vol tenir una redacció senzilla fugint de l'excessiva casuística habitual en lleis similars, tenint en compte les particulars condicions de contractació i d'execució de les obres a Andorra, per les raons adduïdes abans, s'ha volgut que els plecs de condicions de cada obra s'apliquin als grans principis de la Llei i es puguin adaptar a cada obra de manera especial.

Per últim només fer menció que no podem estar d'acord amb el que vostè ens ha dit que improvisem. Aquesta Llei s'ha fet òbviament agafant com exemple lleis de països veïns, i s'ha fet també desplaçant-se gent -persones- que treballen al Ministeri de Finances a aquests països veïns, comentant amb aquests organismes dels països estatals i autonòmics de països veïns quines problemàtiques havien tingut amb aquestes lleis, i intentar millorar bonament aquestes problemàtiques. A partir d'aquí si aquesta no és de la qualitat tècnica que vostès esperaven, doncs, demanar disculpes. Òbviament hi han altres parts que sí que ens han dit que la qualitat tècnica és l'adequada si més no -i dir adequada per no dir bona, que també ens ho han dit però bé, no es pot agradar a tothom.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Entraríem, doncs, en un altre torn d'intervencions per part dels grups parlamentaris.

Sr. Jaume Bartumeu teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, diu el president... perdó, no president, el portaveu en aquest cas del debat del Grup Parlamentari Liberal que ja era hora. Miri, jo suposo, no ho ha fet, eh? però no ens en podrà fer pas greuge a nosaltres.

És com ara que deia el ministre: "És que és clar, havíem de fer concessions com la del túnel i altres perquè no hi havia la Llei"... però si fa més de tretze anys que estan governant vostès, ja les podrien haver fet aquestes lleis si eren tan necessàries i ja era hora. Doncs, efectivament que ja era hora, però potser que es queixi on s'ha de queixar.

Quan a la distinció entre un fabricant i un subministrador de serveis, miri, jo li preguntaré d'una altra manera: hem d'aclarir qui ho paga això, no? perquè el títol que tinguis està lligat o no està lligat a la situació que tinguis en relació a l'obra o al servei que subministres. Si el fabriques o si el subministres

però al final l'has d'acabar pagant, doncs bé, podem canviar els noms i les etiquetes i farem molta imatge i molta Andorra 2020 però, l'endeutament i la fallida tècnica la tindrem igual.

Nosaltres no li hem dit a l'esmena a la totalitat. Jo ja entenc -i ja ho he dit d'altres vegades això- fem una exposició que nosaltres ens hem preparat i que, per tant, mirem de donar-la el més argumentada possible, i vostès venen aquí i porten la intervenció preparada, la qual cosa no critico però la constato i, aleshores, és clar, de vegades, sobretot avui, veig que han quedat una mica descol·locats i no quadra la contesta, no?

Jo no li he dit en cap moment... la nostra esmena en cap moment diu que renunciem a col·locar un sistema, no li hem dit això.

Desplaçament de pagaments? És evident que hi són i aquest és un dels problemes que hi ha. Nosaltres no li diem que no es puguin fer els desplaçaments de pagaments, nosaltres li diem amb les quantitats que ara em referiré.

Que estem d'acord els dos grups parlamentaris amb que hem d'eliminar l'opacitat i també havia fet referència el conseller Enric Tarrado, doncs, miri perfecte! a la comissió ja trobaran la manera, nosaltres hem presentat vint-i-quatre esmenes d'intentar resoldre alguna part d'aquest "desaguisado", no?

Del que ni el portaveu del Grup Liberal ni el ministre han volgut parlar, tenint en compte que nosaltres, -insisteixo no hem contestat al principi d'aquesta possibilitat de concessionar obra pública-, és de percentatges d'aplicació. Ens parlen molt de fora i ja he demostrat que, és clar, van a fer viatges a fora, entenc perfectament que només van cap el sud, de totes maneres, però en tot cas en aquests viatges només agafen la part de la copla que els hi convé, no? perquè s'augmenten tots els terminis de la Llei.

No caldria oblidar la relació entre concessió i el total dels pressupostos d'obres públiques. Per exemple, a Catalunya, doncs, això no passa del 10% de la inversió total. Ara no entraré en el pacte pressupostari 2008 que va fer el conseller Enric Tarrado o el seu grup parlamentari amb el Govern, però el plantejament real -al d'aquesta Llei d'acompanyament- és el de traslladar tota la inversió pública -i si no tota, en un percentatge aclaparador- cap a aquesta operativa. Això no s'ha fet enlloc d'Europa, ni del nostre entorn ni de més lluny.

El ministre ha vingut aquí i ens ha tornat a llegir la memòria... Miri! En una altra circumstància li podria dir: "Me l'ha refrescat", però no és el cas perquè me l'havia tornat a llegir aquest matí i no era la primera, evidentment però tampoc era la segona vegada que

me la llegia. Ens ha llegit la memòria... la memòria ja l'havíem llegit. És clar, ens parla de França -i hi ha una frase només, no? perquè els seus tècnics que són del sud li han dit que a França això també es fa. No ens ha parlat de què a França hi ha una ordenança del 17 de juny del 2004 on plantegen aquests partenariats entre públic i privat i admet que es pugui confiar a una empresa privada una missió global de finançament d'inversions necessàries pel servei públic sobre un llarg període, però... -hi ha un "però" senyor ministre- la jurisprudència constitucional francesa només admet aquestes operacions amb dos hipòtesis o la urgència declarada i proclamada d'un projecte o una complexitat enorme. Per tant, no és com vostès ens ho plantegen aquí, que diu: "No, és que volen renunciar al que fa tothom"... No, perdoni'm! en aquest cas nosaltres volem fer el que fa tothom, i el que no volem fer és que això sigui "campi qui pugui".

Finançament... -intento recuperar el meu exemple familiar-, i el ministre em diu: "No, és que això és un finançament, també es pot fer. Van allà i els hi refinancen"... És que jo no li he parlat de finançament, jo li he parlat d'un deute. Vostè un deute el dissimula, el disfressa amb un ingrés. Això no és un ingrés ni per la família ni per l'Estat, és canviar de columna el deute, estem parlant de deute no de finançament.

Excessiva casuística, és clar la lectura de la memòria no la vam recollir i la intervenció de l'esmena té aquests problemes.

Deia la memòria -i a mi em feia molta gràcia- que no s'havia volgut recollir amb excessiva casuística, articles 17 i 18 n'he parlat jo amb l'esmena a la totalitat, és un escàndol de casuística. L'article 17 i 18 estan fets per determinada empresa o determinades empreses, amigues o no tan amigues, perquè puguin anar al banc a tenir un finançament. Això és casuística total, això no ha de fer res en una llei i menys encara si la memòria es pretén que s'ha fet una llei sense excessiva casuística.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Bartumeu.

Pel Grup Parlamentari CDA + Segle XXI?

Pel Grup Parlamentari Liberal? Sr. Jaume Serra teniu la paraula.

El Sr. Jaume Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. Bartumeu diu que ja era hora, i relaciona el "ja era hora" amb els anys que governa el Grup Parlamentari Liberal. Jo em referia el "ja era hora"...

(Se sent riure)

... M'ha fallat el subconscient, és evident... és evident, m'ha fallat el subconscient!

... Ja era hora, jo deia, que amb les implicacions directes que tenen les aplicacions del pressupost d'enguany, jo em referia a poder discutir aquesta Llei amb el pressupost d'enguany, perquè com he dit en el meu exposat és important no separar aquesta Llei de l'actuació inversora d'aquest Govern i dels que vindran, i de les minimituds del pressupost que té Andorra.

Recentment hem rebut la liquidació de comptes del Govern, del 2007, i aproximadament ens trobem al voltant de 480 milions de despesa global de les quals 110 són sobre inversió. La defensa major que s'està fent en aquest Projecte de Llei des del Grup Parlamentari Liberal és el fet següent: és a dir, si qualsevol obra pública de certa magnitud que es faci aquí a Andorra, els seus imports poden representar en alguns dels casos -pràcticament en la meitat- d'aquest pressupost, com es pot fer això sense rebentar el pressupost? I, aquest és un dels arguments fonamentals per al Grup Parlamentari Liberal considera que aquesta Llei és adient, complementat, i repeteixo, -malgrat la brometa que em fa entre si s'és fabricant o provador de serveis- amb el fet que l'important per un Estat ja no es tan fabricar carreteres sinó que aquestes carreteres siguin eines que el ciutadà utilitzi, i utilitzi convenientment i n'estigui satisfet, i el pagament estigui d'acord amb aquesta satisfacció. Això és, potser, explicar d'una manera més planera el que he dit.

Veig que vostè ha dit que no critica el principi de la concessió... doncs, me'n alegro, perquè jo crec que fonamentalment aquesta Llei a això fa referència i quant en què podran discutir en comissió el tema del neguit que podem tenir tots plegats en fer una possible opacitat, doncs, espero que sigui així.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. Serra.

Pel Govern? Sr. ministre de Finances.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

Només fer dos puntualitzacions.

Per exemple, a França, per a la Nacional-20 està fent aquest model de finançament -amb concessió també; i, també especificar que una de les grans diferències entre els estats veïns (França, Espanya i en general els estats europeus i Andorra), és que mentre que els estats europeus les inversions venen a representar un 10% del pressupost, a Andorra venen a representar un 30% del pressupost, i el que s'ha intentat precisament és fer una adaptació d'aquestes lleis que hi han als països veïns -el que s'ha intentat fer és aquesta adaptació- adaptada a la realitat pressupostària andorrana. I això és el que hem intentat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Hi hauria, doncs, alguna altra intervenció per part dels grups?

Sr. Jaume Bartumeu.

El Sr. Jaume Bartumeu:

A veure, la Nacional-20 ja ho sabíem, eh? Això no té res a veure amb el que li he contestat de França.

A veure, el que s'intenta de "no fer saltar el pressupost", que diu el Sr. Serra... és clar aquest és un debat que abans que el Sr. síndic em talli, jo ja m'automutilo en la paraula. Això ens portaria al debat sobre la fiscalitat. És clar, és que vostès volen fer inversions de països del nostre entorn, però volen mantenir una fiscalitat preconstitucional i de països molt llunyans al nostre... És clar, és que aquí tenen un problema de concepció d'Estat, de país, d'interès general, per tant, això és un altre debat. Però és clar, és que si vostè, a tots aquests tècnics que ha enviat a parlar amb altres institucions, els hi explica el marc fiscal amb el qual vol pretendre això, és evident que nosaltres no puguem recolzar, al principi sí, però no al desenvolupament, perquè això és deixar als nostres fills, als nets i als besnèts totalment penjats... i nosaltres com que compartim les declaracions del cap de Govern -ja ho he dit abans-, doncs, no ho volem fer això.

És per això que no podem acceptar aquest plantejament.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Bartumeu.

Alguna altra intervenció per part dels grups?

Sr. Jaume Serra.

El Sr. Jaume Serra:

Gràcies Sr. síndic.

És evident que aquest debat no es pot deslligar de la fiscalitat, en això li dono la raó Sr. Bartumeu, és cert, i potser per això és una miqueta lamentable quan jo deia que “ja era hora que això no ho haguessin fet al tomb del pressupost” que és quan aquestes coses s'esqueien. Té vostè raó.

De totes maneres, malgrat tingui una relació directa amb la fiscalitat hi ha una pregunta que s'hi planeja i que jo vull dir. És a dir, per molta fiscalitat que fem si intentem no traslladar algunes coses en el futur, abordar inversions que són la meitat del pressupost i quedar-nos igual voldria dir, pura i senzillament, doblar-la. És clar, ja sé que això no s'escau aquí de parlar-ne però sí vull cridar l'atenció, és a dir, no és tan fàcil com dir “pujarem la fiscalitat”, perquè és clar, per quedar-nos com estem l'hauríem de doblar. I això, quan jo em referia a “rebotar el pressupost” volia dir en certa manera això, és a dir, no crec que Andorra avui -ni Andorra ni cap país-, pugui suportar que la fiscalitat es dobli.

És clar, no continuaré perquè tampoc vull que el Sr. síndic em talli, però seria un altre debat.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

El Govern vol intervenir?

Alguna altra intervenció per part dels grups?

Doncs, si no hi ha cap més intervenció passàrem a la votació.

Sr. secretari general.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : Sí

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí

M. I. Sr. Alain Bernat Gallego : No

M. I. Sr. Carles Blasi Vidal : Sí

M. I. Sr. Robert Call Masià : No

M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez : Sí

M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi : No

M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuró : No

M. I. Sr. Jordi Font Mariné : Sí

M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal : No

M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany : No

M. I. Sra. Eva García Pastor : No

M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringueret : No

M. I. Sra. Mariona González Reolit : Sí

M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell : No

M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí

M. I. Sra. Conxita Marsol Riart : No

M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No

M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora : Sí

M. I. Sr. David Pérez Peiró : Sí

M. I. Sr. Emili Prats Grau : No

M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font : Sí

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí

M. I. Sr. Jaume Serra Serra : No

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : No

M. I. Sr. Carles Verdaguer Pujantell : No

M. I. Sra. Olga Adellach Coma : No

El Sr. síndic general:

Sr. secretari de torn si sou tan amable de fer el recompte?

El Sr. Robert Call:

11 sí, 16 no.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, a la vista del resultat de la votació declaro desestimada l'esmena i atès que s'han presentat i s'han formulat esmenes a l'articulat, el tràmit del Projecte de Llei seguirà a la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost.

Abans de fer una pausa continuàrem amb el punt número 7.

(A les sis de la tarda s'incorpora a la reunió el Sr. Josep Dallerès Codina)

7. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei d'inversions estrangeres al Principat d'Andorra.

L'informe de la Comissió Legislativa d'Economia ha estat publicat en el Butlletí 12/2008 del 25 de març.

Exposa l'informe el Sr. Robert Call Masià, nomenat ponent per part de la comissió.

El Sr. Robert Call:

Gràcies Sr. síndic.

El passat 27 de desembre del 2006, la Comissió Legislativa d'Economia em va nomenar ponent del Projecte de Llei d'inversions estrangeres al Principat d'Andorra, i com a tal, exposo avui davant del Consell General l'informe de la comissió.

La Comissió Legislativa d'Economia en el decurs de les reunions celebrades el dia 11 de desembre del 2007, i els dies 4 i 18 de març del 2008 ha analitzat el Projecte de llei i les esmenes presentades a aquest.

Al Projecte de llei s'han presentat un total de 87 esmenes: 30 esmenes presentades per part del Grup Parlamentari Liberal, i 57 esmenes presentades per part del Grup Parlamentari CDA + Segle XXI.

De les esmenes presentades: 28 esmenes s'han aprovat per majoria, 12 esmenes s'han transaccionat i aprovat per majoria, 28 esmenes no s'han aprovat i 19 esmenes han estat retirades.

Del resultat de la votació de les esmenes se'n desprèn l'informe de la comissió aprovat per unanimitat, el text del qual es sotmet avui a consideració d'aquesta Cambra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. secretari.

Entraríem, doncs, a la intervenció dels grups parlamentaris.

Pel CDA + Segle XXI el Sr. Enric Tarrado, president del grup, teniu la paraula.

El Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, per començar la nostra intervenció ens agradaria senyalar que ens trobem en el darrer tram del procés parlamentari requerit per a l'aprovació de la Llei d'inversions estrangeres.

No podem deixar d'esmentar que la seva elaboració ha estat un procés llarg i complicat. La Llei d'inversions estrangeres forma part de les anomenades lleis econòmiques que han tingut un gran protagonisme en aquesta legislatura; ens referim, com és sabut, a la Llei de societats, la Llei de comptabilitat dels empresaris i a la referida Llei d'inversions que ara estem analitzant.

Cal dir que aquestes tres lleis s'inscriuen en un ampli procés de modernització i d'obertura de la nostra economia.

Centrant-nos en la Llei d'inversions estrangeres volem ara recordar que quan la Llei va ser presentada a tràmit parlamentari, a l'any 2006, es van generar nombroses reaccions de dubte i de preocupació per part de la societat civil i econòmica del país.

També cal dir, però, que amb el transcurs del temps hem pogut percebre un cert canvi d'actitud per part de molts sectors econòmics i socials que han deixat

de percebre la Llei -que possibilita l'obertura a les inversions estrangeres- en termes d'amenaça, per passar a considerar-la com una oportunitat per millorar la competitivitat de la nostra economia.

Així hem pogut veure com entitats com la Cambra de Comerç, la CEA i d'altres s'han anat mostrant, al llarg del procés d'elaboració de la Llei, progressivament partidaris del model gradual d'obertura econòmica.

Andorra és i ha estat un país emprenedor i així s'ha demostrat en el desenvolupament de diferents sectors econòmics. Els ciutadans d'Andorra han perseverat al llarg del temps en la seva capacitat de treball, d'innovació i en la seva voluntat de progrés.

A la vegada el poble andorrà és un poble realista i ho hem de continuar sent, per això ens cal ser conscients del fet que hi ha determinats sectors econòmics que avui, des d'Andorra, no s'estan desenvolupant.

La nostra capacitat emprenedora no pot arribar a tot arreu, per tal cal complementar-la.

No podem desconèixer que alguns d'aquests nous sectors poden generar riquesa econòmica i social i, per tant, contribuir a dinamitzar encara més la nostra societat. No podem continuar tancant la porta a aquests sectors.

Per tant, des de CDA + Segle XXI entenem que la Llei, que avui gairebé amb tota probabilitat s'aprovarà, contribuirà de manera rellevant a enfortir la nostra economia i la nostra societat.

Com ja s'ha dit anteriorment l'elaboració de la Llei ha estat un procés llarg, ple de controvèrsies i discussions.

Els consellers de CDA + Segle XXI hem fet allò necessari per tal d'ajustar el contingut de la Llei d'inversions estrangeres a allò que defensàvem al nostre programa electoral. El nostre compromís amb els electors no ens permetia anar més enllà.

Així, el nostre plantejament polític ha estat el d'obrir de manera immediata únicament aquells sectors no presents en el país o poc representatius, tot deixant per a un futur l'obertura dels altres sectors després que aquest tema pugui ser discutit i analitzat en el marc d'un procés electoral.

Alguns ens titllaran de massa prudents, i altres diran que hem estat massa agosarats, però això són les servituds de la política. En qualsevol cas, nosaltres hem actuat en base a les nostres conviccions i al nostre programa tractant de fer sobretot el millor per Andorra.

Davant d'un tema de gran incidència econòmica i social hem optat per la prudència, una prudència que

es tradueix en un nou model d'obertura al capital estranger que es desenvolupa de forma gradual deixant que la societat andorrana pugui pair i entendre un canvi força important en la nostra organització econòmica.

A més, considerem que és positiu que el procés d'obertura s'hagi de completar la propera legislatura. Després d'unes noves eleccions en les que es podrà escoltar la veu dels electors.

Així doncs, seran els propers parlamentaris i governants els que acabaran de definir el model d'obertura a les inversions estrangeres i ho faran amb l'aval dels electors. Aquest era el nostre plantejament i l'hem provat de respectar en tot moment.

Dit això hem de dir que estem força satisfets amb el resultat final de la Llei d'inversions estrangeres ja que en la seva redacció final s'assoleix un bon nivell de compromís. S'inicia el procés d'obertura de les inversions estrangeres tot introduint-hi unes més que saludables dosis de prudència i gradualitat.

Així doncs, el nostre vot és favorable a la Llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. president per la seva intervenció.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata el Sr. Ricard de Haro té la paraula.

El Sr. Ricard de Haro:

Gràcies Sr. síndic.

Primer de tot disculpar-me, perquè sé que algú té la decepció o alguns tindran la decepció que aquesta Llei no la defensi el nostre president de grup. Com se m'ha manifestat, jo demano disculpes, no vull decepcionar a ningú.

En aquest grup, qualsevol dels que estem aquí, des del primer que és el president, fins jo que sóc l'últim, estem capacitats i així ho demostrem cada dia.

I ara començo amb el tema.

Quan aquest grup parlamentari a l'any 2006 va presentar una esmena a la totalitat a aquest Projecte original del Govern, ho vam fer amb un convenciment absolut que fèiem el correcte. Fèiem el correcte amb un pensament, bàsicament, que aquest país no estava preparat encara, no teníem el marc fiscal ni jurídic suficient per suportar una Llei com la que presentaven.

Ho vam fer! Ho vam fer bé, i creiem que ho vam fer bé!

Veient en el que s'ha convertit avui aquest Projecte que el Govern havia presentat, estem més que convençuts que no ho van fer correctament, sinó que van fer el que s'havia de fer.

Miri senyors, és cert que cada dia, i a tot arreu, s'intenta estimular la inversió estrangera en tots els països del nostre entorn i d'arreu del món. Tothom busca els diners per activar la seva economia. Nosaltres, des d'aquest grup parlamentari hi estem d'acord, ho recolzem, i quan governem, -que serà properament-, ho demostrarem.

Però Sr. Pintat, ni al PS ni a Renovació Democràtica, ni tampoc el nostre grup parlamentari, -és evident-, ens sabia cap mica de greu que vostè se n'hagués sortit de proposar una Llei que afavorís una positiva aportació d'inversió estrangera a l'economia andorrana. He dit que en som partidaris. I en som i continuarem sent-ho.

Però vostè només se n'ha sortit d'una cosa: de fer el ridícul. I em permetrà que m'expliciti amb què i perquè consider-ho que vostè, Sr. Pintat, ha fet el ridícul.

Va dir i va repetir, per activa i per passiva, que no admetria que li toquessin el moll de l'os del seu Projecte. Les esmenes i els tornajournals del vot del pressupost del 2008, li han deixat un os sense moll, rossegat i escanyolit. Segur que a qui li sap greu és a vostè. I l'entenc!

Sí, jo l'entenc, l'entenc! Entenc també que no ho pugui reconèixer aquí públicament, però qualsevol persona, com jo, sense ser economista i expert en res, que mira el Projecte original que va presentar aquest Govern, que es podia qualificar d'un Projecte de liberalitzar aquesta inversió estrangera al nostre Estat, quan veu això que s'ha publicat al Butlletí del Consell i que avui se sotmetrà a votació, no té res a veure. Només guarda el mateix títol, però ni la intenció ni el contingut s'assimilen en res a aquest projecte original que vostè volia.

Haver d'estar avui aquí veient en què s'ha convertit el seu Projecte original, ja dic que li dol, però s'ha d'estar a les verdes i a les madures. Li he dit a l'entrar si venia preparat, i com sempre, vostè sempre ve preparat.

Però miri, s'ha d'estar a les verdes i a les madures, i més quan el principal artífex d'aquest resultat és vostè mateix. El principal responsable i artífex del resultat, que avui sotmetrà aquesta Cambra a votació, és vostè mateix. Per la seva prepotència com a cap de Govern en presentar aquesta Llei valenta, a "pecho descubierto" i "tiro pa lante" i no consulto, ni parlo amb el meu grup parlamentari... no sé si va parlar amb el seu Govern... i després, per la seva

fragilitat com a líder del seu propi Govern i del grup parlamentari.

Avui hem tingut mostres que *inclús*, inconscientment, hi ha qui vol canviar el Govern.

(Se senten veus)

Ha volgut mantenir tant sí com no aquesta Llei, fins al punt que per subsistir com a cap de Govern, li han convertit el seu plat estrella en un refregit d'intencions i d'interessos immenjable, per la quantitat d'arbitrarietats, i potser, il·legalitats que la pròpia Llei conté; i que podrà servir per alguna cosa, però segur que no serveix per estimular la inversió estrangera en aquest país.

I al Sr. ministre li guardava una referència d'algun comentari que havien publicat a la premsa, però no porto la fotocòpia, però ho recordo. Sr. ministre de finances, els dos membres d'aquest grup parlamentari que formem part de la Comissió d'Economia, estem contents del paper que hem jugat en l'elaboració d'aquest refregit. I és que ens vam abstenir, perquè avui, veient això, el que ningú podrà dir és que som responsables de voler presentar aquest Projecte de llei davant el Ple d'aquesta Cambra.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. de Haro.

Per par del Grup Parlamentari Liberal.

Sra. Conxita Marsol teniu la paraula.

La Sra. Conxita Marsol:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, primer per entrar una mica a contestar el que ha dit el Sr. Haro, dir-li que des d'aquest grup parlamentari no tenim cap dubte que vostè està plenament capacitat per fer aquesta intervenció, i no sé d'on ha pogut dubtar o qui li ha pogut fer dubtar.

A partir d'aquí, també penso que com està plenament capacitat, ha de saber i coneix com funciona el Parlament. El Govern presenta un projecte de llei i el Parlament el discuteix, hi presenta esmenes. Aquesta és la funció del Parlament, i això és el que s'ha fet aquí en seu parlamentària. Per això aquesta Llei ha evolucionat, i ens hagués agradat que tots els grups parlamentaris hi haguessin pogut participar, o hi haguessin pogut participar. Llavors potser l'haguéssim fet una mica millor i una mica més a gust de tots.

Una vegada manifestat aquests dos punts, m'agradaria entrar més en la intervenció per defensar el vot d'aquest grup parlamentari dient que després

de quasi dos anys de la seva presentació i entrada a tràmit per part del Govern d'Andorra, avui aprovarem la Llei d'inversions estrangeres al Principat d'Andorra, una Llei que culmina la primera fase de la reforma econòmica d'Andorra endegada pels liberals.

Una reforma econòmica que es va iniciar, -com també ha dit el Sr. Tarrado-, amb la nova Llei de societats anònimes i de responsabilitat limitada i la Llei de comptabilitat dels empresaris, que aquest Consell va aprovar, per unanimitat, a finals de l'any passat.

Com ens acaba de recordar el ponent de la Comissió, el Projecte de llei d'inversions estrangeres va merèixer diverses esmenes a l'articulat presentades pel Grup Parlamentari CDA + Segle XXI i pel Grup Liberal, esmenes que es van treballar en comissió, després de superar una esmena a la totalitat, sense text alternatiu, presentada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

Aquest nombre d'esmenes ha suposat un treball intens i constructiu de la comissió i ha donat un text, que tot i que s'ha modificat en punts força importants, -en això podem estar d'acord-, bàsicament s'ha modificat en l'apartat que afecta a l'obertura a la inversió estrangera per les activitats no presents dins de l'economia andorrana, i no ha comportat gaires canvis més substancials en l'esperit del Projecte de llei presentat pel Govern, que no era altre que el de regular un règim d'obertura d'inversió estrangera a Andorra. I el text que avui se sotmet a aquest Consell per aprovació, determina aquesta obertura.

El text aprovat en comissió és fruit d'un acord polític a què vam arribar els grups parlamentaris CDA + Segle XXI i Liberal, i permet que, una Llei tan important per a Andorra i pel seu futur, compti amb el vot favorable de 16 consellers d'aquesta Cambra i, per tant, d'un recolzament polític majoritari i representatiu.

La Llei d'inversions estrangeres que neix d'aquest acord, segur que no és la que haguessin fets els uns o els altres, però és el resultat d'un treball parlamentari intens, positiu i constructiu, i d'un acord que ha permès trobar una fórmula d'acostament entre les esmenes presentades per CDA + Segle XXI i les del grup que represento, arribant a consensuar, entre els dos grups, una Llei que, d'acord amb l'esperit del text presentat en el seu moment pel Govern, permet l'obertura total a la inversió estrangera de les activitats dels sectors econòmics no presents a Andorra, i estableix un mandat molt clar al Govern perquè presenti un pla d'obertura de l'economia andorrana no abans de dos anys, però tampoc més

tard de quatre anys. Un text que també determina que no es considera inversió estrangera en les societats andorranes la participació estrangera, en el seu capital inferior al 50%. Un text que salvaguarda les inversions en immobles situats en territori andorrà limitant aquests tipus d'inversions, un text innovador i amb vocació de futur, prudent i adaptat a les necessitats d'Andorra.

La Llei d'inversions estrangeres que avui aprovarem és un text que obre les portes a l'obertura estrangera de manera prudent, però amb decisió i claredat, sense deixar cap dubte sobre el procés d'obertura econòmica d'Andorra. Una obertura que alguns han qualificat de minsa, simbòlica, d'obertura maquillada, i que d'altres tenen molts recels sobre el nou model econòmic que suposarà.

El cert és que l'obertura estrangera dóna el primer pas, i tots sabem que el primer pas no és fàcil de donar, fa por, costa decidir-se, però un cop donat ens adonem que s'ha de fer camí, amb prudència però amb decisió, complementant els sectors tradicionals de la nostra economia que han de continuar sent el motor d'Andorra, però apostant per la diversitat i facilitant l'entrada d'altres sectors que han de complementar i potenciar l'economia andorrana. I estem convençuts que en els propers anys l'obertura es confirmarà i continuarà, perquè és una necessitat que avui la majoria dels sectors representatius del país demanen.

Dins d'aquest món globalitzat Andorra no pot quedar-se ancorada en un sistema que tots acceptem i reconeixem que s'està debilitant, s'ha d'actuar i s'ha de fer alguna cosa, això sí, com hem dit, amb prudència, però amb el temps necessari per no haver de córrer quan la situació ja sigui greu. Correspon als que governem donar resposta i treballar per incentivar l'economia del país, per facilitar el desenvolupament econòmic i per continuar creant riquesa.

Estem veient com la situació del sector immobiliari i de la construcció està patint una greu crisi a nivell dels països dits desenvolupats i a Andorra, com és evident, també. No podem dependre únicament de dos sectors el turisme (amb l'hosteleria i el comerç) i la construcció. Hem de donar noves alternatives, s'ha de diversificar l'economia, reforçant, això sí, els sectors tradicionals, i aquesta és la nostra voluntat i la voluntat d'aquesta Llei.

Amb l'aprovació d'aquesta Llei queden completats els punts bàsics de la primera fase de l'obertura econòmica que per aquesta legislatura els liberals ens havíem marcat. Ara en una segona fase, s'haurà d'estudiar la creació i l'adaptació d'un marc fiscal adequat a aquest nou entorn, que haurà de permetre

signar els convenis de doble imposició, que realment s'haurien d'anomenar de "no doble imposició", tal com el Govern té acordats amb els governs d'Espanya i de França, fet que permetrà als empresaris andorranos, també, treballar en aquestes països veïns sense veure's gravats en excés, i els permetrà ser més competitiu i donar més possibilitats als joves andorranos, -que com hem dit-, són preparats i emprenedors.

Aquesta Llei permet una real obertura des del moment de la seva entrada en vigor, una obertura necessària per Andorra i important per la diversificació econòmica del país i per la seva modernització.

Per totes aquestes raons, el Grup Parlamentari Liberal votarà a favor de la Llei d'inversions estrangeres al Principat d'Andorra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. presidenta.

Pel Govern intervé... Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Com que ja em puc atrevir a endevinar el resultat d'aquesta votació, vull manifestar la gran satisfacció del Govern, perquè és veritat, era la tercera de les grans lleis econòmiques que el Govern s'havia marcat per aquesta legislatura. I les primeres paraules són d'agraïment al CDA + Segle XXI i al Grup Parlamentari Liberal, perquè recolzen amb una convergència i amb un pacte, -que un compromís és això, és pacte, és compromís-, que permet l'inici d'un moviment que realment és imparable. Imparable perquè és el principi universal de les economies modernes; i imparable perquè és necessari, i així ho han entès els actors econòmics i socials, per tirar endavant el creixement del nostre país.

Però no puc evitar la discrepància que ha quedat ben clara aquí, que hi ha dos models, que cada cop que hi ha un debat profund surt, i a aquesta discrepància li dono la benvinguda. El que vostè conseller de Haro diu, "ridícul", el Govern no se sent gens ridícul. El Govern està satisfet i content d'haver iniciat aquest moviment, que és un canvi tan important com quan es va fer, -també un Govern liberal, per cert-, amb l'acord trilateral, que vam passar de 20 anys a 10 anys. Vam rebaixar el 50%.

I avui, justament, rebaixarem el 50% aquell mític tabú mental que era el 33%, també el rebaixarem al 50%.

Diu "prepotència". No és prepotència. És l'article 72 de la Constitució: és l'autoritat política del Govern que ens obliga a governar amb criteri de responsabilitat.

I tampoc hi ha refregit d'interessos. És l'interès general que veurà que el futur ho confirmarà.

I l'os... i tota la musculatura econòmica que l'envolta farà que el cos econòmic andorrà, a través d'aquestes lleis, agafi el creixement que necessitem per poder fer front a totes les nostres ambicions i de tot tipus.

Jo, em sap greu sempre constatar aquesta discrepància estructural i permanent, perquè és clar, sí que és una decisió capital per al nostre país, però sempre espero l'alternativa. Que ja diu que vostè quan governarà... però caldria que en un debat tan important, que ja anem bastant retardats, estem al 2008, aquesta alternativa no l'hem vist ben dibuixada, ben clara, ben coherent. En canvi sí que s'han enviat aquests missatges, *inclús*, de "pelotazo". Que tampoc entenc ben bé el que vol dir, però va lligat amb el "ridícul". Aquesta discrepància verbal que no s'entén, en tot cas, per nosaltres.

Ens confirmem d'aquesta Llei amb els compromisos que hem fet amb els dos grups parlamentaris que hi donen recolzament, és suficientment bona perquè el Govern digui que està satisfet. I que de cap manera considera que és una mala Llei. És una bona Llei perquè n'estem profundament convençuts que és irreversible, que és el primer pas d'una sèrie de passos que ens portarà en un termini bastant curt, a una obertura total que és el que demana l'interès del país, la competitivitat del nostre país, que és el que en definitiva garanteix la plena ocupació i garanteix el poder de compra de la ciutadania d'Andorra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. cap de Govern per la seva intervenció.

Hi hauria alguna altra intervenció per part dels grups?

Sr. Enric Tarrado.

El Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

Tranquil·litzar al Sr. Ricard de Haro per dir-li que ni que m'agradi una mica cuinar, però no hem fet aquí un refregit de cap classe.

Jo li puc dir que amb aquesta Llei d'inversions estrangeres, potser ha canviat una mica... o bastant del projecte inicial, però nosaltres creiem que aquí s'ha fet un treball importantíssim. No pretenem defensar que sigui la solució miracle per al país. Entenem que és un primer pas.

Com hem dit moltes vegades aquí en aquesta Sala, el món no s'acaba al 2008, en aquest cas estem al 2008. Aquesta Llei dóna una gran força als ciutadans d'aquest país, perquè els ciutadans d'aquest país podran triar les diferents opcions que es presentin a les pròximes eleccions, que suposo que estaran d'aquí un any; i són els que podran triar els models d'obertura i fins on voldran l'obertura. Cosa que aquesta vegada nosaltres consideràvem que no hi havia cap partit polític que estava aquí representat, que hagi dit una cosa clara i precisa en aquest sentit.

Això ha sigut la nostra defensa per arribar a aquesta Llei, i entenem, i li repeteixo, que és el primer pas. És un primer pas que no malmet l'economia interna andorrana en un primer temps, però és un primer pas que després, segurament com s'ha dit aquí, permetrà una obertura més o menys forta, i seran els ciutadans d'aquest país que la decidiran; no serem solament els polítics.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. president.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, Sr. de Haro teniu la paraula.

El Sr. Ricard de Haro:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, per parts.

Començo responent al Sr. Enric Tarrado. Miri no vull criticar sobretot... amb aquesta intervenció no vull criticar a ningú. És el Grup Parlamentari CDA + Segle XXI, perquè han demostrat que 2 valen igual que 14... que 14 i un Govern.

Perquè han fet prevaler el seu programa electoral, tal com vostè diu, per sobre del seu programa electoral, per sobre del projecte original que havia presentat aquest Govern.

Llavors, si alguna crítica tinc cap al Grup Parlamentari CDA + Segle XXI, és això. "Chapeau"! "Olé"! Ho han fet molt bé.

(Se sent riure)

Pel que fa a la Sra. Conxita Marsol, miri, jo no faré com un company seu. Jo no trencaré cap secret. Però les persones o persona que m'han dit això que

esperaven l'actuació de la nostra primera figura i el primer espasa, és del vostre grup. Val?

Miri, nosaltres, com a grup parlamentari no podíem participar en l'elaboració, a l'intentar millorar o adequar aquest Projecte de Llei... no podíem fer-ho. Per què no podíem fer-ho? Pel motiu que he dit que nosaltres vam presentar... el motiu principal per presentar aquesta esmena a la totalitat.

Aquest Projecte de Llei d'inversions estrangeres no tenim el marc fiscal, sobretot fiscal i jurídic adequat perquè doni garanties... ni a l'inversor estranger que vindrà aquí, ni a l'Estat andorrà de quin benefici tindrà. Potser sí que dóna garanties a alguns particulars. Però el nostre interès és general. I com que l'interès general és l'interès de l'Estat andorrà i aquest estranger o estrangers que puguin venir a invertir aquí; avui Andorra, aquest país encara no gaudeix d'un marc fiscal adequat, ni jurídic perquè tinguin aquestes garanties.

Vostè, i també el Sr. cap de Govern, parlaven que aquest text que tenim aquí avui al davant, ha sigut fruit d'un acord, amb una feina, -jo no ho dubto-, però, miri, l'interès, -per a mi-, l'únic interès que hi ha hagut en fructificar aquest acord, sabeu quin ha sigut? Ho vaig dir, i avui ho faré més extensiu. Vaig dir que era per salvar-li el cul a vostè, senyor! Avui dic i em sembla, que aquest acord, l'únic acord, el que ha prevalgut per adoptar aquest acord, i per tant, per portar aquest sofregit, aquest refregit del Projecte original que presenten, ha sigut el salvar el Govern.

Lícit i comprensible!

Però el que ha prevalgut ha sigut aquest, no ha sigut ni dotar el país d'una eina perquè puguem activar l'economia, ni d'acompanyar amb els 3 projectes... no ha sigut. Ha sigut aquest. I és la impressió que tinc.

Parlàvem que ara passarem d'aquell 33% famós... escolti, això és la xocolata del lloro. Perquè passem del 33%, passem al 49%. Però continuarem en la mateixa situació. L'inversor estranger, quan vol, el que vol, el que voldrà, és venir i dir "això és meu o no és meu". Però passar del 33 al 49, continua sense ser l'amo de casa seva.

Per tant, ho poden vendre com un èxit important, però això no representa res.

I miri, vostè diu que no ha tingut oportunitat que l'alternativa que representem aquest grup parlamentari posi una alternativa aquesta Llei. Li estic dient ara. Avui, jo hagués votat millor si haguéssim tingut això que li parlo, el marc fiscal i jurídic adequat, hagués votat aquest Projecte valent, que era l'original. Potser haurien d'haver pactat amb la societat, haver escoltat a la societat per parlar dels

terminis en què desenvolupaven aquests annexos. Però escolti, del que era al que és, no té res a veure.

I vostè avui, aquí, m'ha de dir, com a cap de Govern, en el lloc públic que estem, que està satisfet i tal. Però vostè sap que, íntimament, no és pas això el que volia.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. de Haro.

Sr. cap de Govern vol intervenir?

Perdó...

Pel Grup Parlamentari Liberal, primer.

Sr. Conxita Marsol.

La Sra. Conxita Marsol:

Gràcies Sr. síndic.

No, únicament una petita intervenció per contestar al Sr. de Haro. Nosaltres estem aquí per defensar l'interès general... -només faltaria, no en pot tenir cap dubte-, per defensar a Andorra.

Quant a la seva reflexió sobre el model fiscal i el marc fiscal, ja li he dit també en la meua intervenció que nosaltres som conscients d'això, tenim un model diferent, el començarem a treballar, o l'estem treballant, però el començarem a aplicar a partir d'ara. El nostre model preveia treballar amb aquestes fases. Hem començat per aquí, i així continuarem. És, penso, tan legítim com els que vostès preveien.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. presidenta.

Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Sí, només tranquil·litzar el Sr. de Haro, que les seves capacitats d'anàlisi de la psicologia humana, li vull assegurar que el cap de Govern i el Govern estem molt satisfets d'aquesta Llei, perquè amb aquesta Llei s'inicia un canvi fonamental a Andorra, perquè a partir d'ara es comença a ser realment un país fèrtil per iniciatives noves, creatives i innovadores. I això ho permet el seguit d'aquesta política que porta el Govern, amb el convenciment que està governant d'acord amb les realitats econòmiques, i per saber fer front apropiadament a les noves regles globals, que es diuen la mundialització i la globalització.

El Govern, i personalment, estic avui molt satisfet, creguem!

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. cap de Govern.

Hi hauria alguna altra intervenció per part dels grups?

Sr. de Haro.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. síndic.

Miri només per respondre a la Sra. Conxita. Gràcies per l'explicació que m'ha donat. Aquí es veuen els dos models diferents que hi ha. Nosaltres la casa la comencem per baix, i vostès comencen la casa pel teulat.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció dels grups?

Per part del Govern?

Doncs, si no hi ha cap més intervenció, procediríem la votació.

Sr. secretari general.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : No

M. I. Sr. Alain Bernat Gallego : Sí

M. I. Sr. Carles Blasi Vidal : No

M. I. Sr. Robert Call Masià : Sí

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : No

M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez : No

M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi : Sí

M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : Sí

M. I. Sr. Jordi Font Mariné : No

M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal : Sí

M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany : Sí

M. I. Sra. Eva García Pastor : Sí

M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringeret : Sí

M. I. Sra. Mariona González Reolit : No

M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell : Sí

M. I. Sr. Esteve López Montanya : No

M. I. Sra. Conxita Marsol Riart : Sí

M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : Sí

M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora : No

M. I. Sr. David Pérez Peiró : No

M. I. Sr. Emili Prats Grau : Sí

M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font : No

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : No

M. I. Sr. Jaume Serra Serra : Sí

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : Sí

M. I. Sr. Carles Verdager Pujantell : Sí

M. I. Sra. Olga Adellach Coma : Sí

M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : No

El Sr. síndic general:

Sr. secretari de torn, sou tan amable de fer el recompte?

El Sr. Robert Call:

16: sí, i 12: no.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, a la vista del resultat declaro aprovat el Projecte de Llei.

Tot seguit farem una pausa de 15 minuts aproximadament.

(Són les 18.35 h)

(Se suspèn la sessió)

(Són les 19.00 h)

(Es reprèn la sessió)

El Sr. síndic general:

Bé, reprenem la sessió amb el punt número 9 de l'ordre del dia establert.

9. Presa en consideració, si escau, de la Proposició de Llei de la seguretat social.

La proposició de llei fou publicada en el...

Perdó, ens hem saltat el punt número 8, Sr. secretari.

(Se sent riure)

Potser sí que acabarem aviat així.

Reprenem l'ordre del dia, doncs, amb el punt número 8.

8. Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'acord presentada per la M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal, presidenta

suplent del Grup Parlamentari CDA + Segle XXI, pel M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa, president suplent del Grup Parlamentari Socialdemòcrata i pel M. I. Sr. Jaume Serra Serra, president suplent del Grup Parlamentari Liberal, relativa a la constitució d'una fundació per a la preservació del patrimoni rústic.

La Proposta d'acord fou publicada en el Butlletí número 64/2007, del 28 de desembre, i no s'hi ha presentat cap esmena.

Per defensar la Proposta d'acord, en representació dels grups parlamentaris, intervé la Sra. Lurdes Font.

Teniu la paraula.

La Sra. Lurdes Font:

Gràcies Sr. síndic.

Els tres grups parlamentaris presents al Consell General hem elaborat conjuntament una Proposta d'acord destinada a encomanar al Govern la realització de les accions pertinents per a la construcció d'una fundació destinada a la preservació del territori i del paisatge. Tot seguit, abans de sotmetre la Proposta d'acord a aprovació del Consell General, exposarem els motius que ens han portat a exercir, de mutu acord, aquesta iniciativa legislativa.

L'evolució de l'activitat econòmica en els darrers anys al Principat d'Andorra, tot i ser essencialment positiva ha posat de relleu una sèries de riscos sobre el territori que cal considerar de cara al futur.

El bon comportament de l'economia andorrana ha multiplicat l'activitat constructora del país, arribant, fins i tot, en algunes zones, a situacions properes a l'exhauriment de l'espai urbanitzable. Paral·lelament a aquest increment de l'espai urbanitzat i de la població hi hem d'afegir les conseqüències accessòries com la càrrega addicional relativa a les infraestructures de transport i a la mobilitat que aquestes haurien d'assegurar.

Aquests factors de risc intern tenen el seu reflex a l'exterior. Així, els processos de consolidació i creixement tant del sector de la construcció com de l'immobiliari, fan imaginable la possibilitat que, en un futur a mitjà termini, una part prou important del territori andorrà es pugui trobar concentrada en poques mans i fora de la sobirania del Principat, en particular si es contempla l'escenari de l'obertura a la inversió de capital foraster, seguint els principis de la Unió Europea als que, tard o d'hora, caldrà acomodar el Principat.

A nivell global, aquests darrers temps han vist sorgir també una major preocupació de les societats avançades cap a la preservació del territori i el paisatge, com a font de riquesa i de qualitat de vida. Aquesta tendència cap a la protecció del territori a nivell global hauria de tenir un major impacte en un país com Andorra, on aquest és molt limitat. És, doncs, aquesta una altra consideració que també fa aconsellable plantejar iniciatives destinades a la protecció del territori i el paisatge andorrà.

Hi ha altres raons per creure que el moment actual és propici per a aquest tipus d'iniciativa. Sense ser exhaustius, ens podem referir a algunes.

Primer. Els canvis en el mercat turístic internacional van en aquest sentit; no només hi ha un segment creixent de turisme de nivell mig i alt que busca indrets amb valor paisatgístic i ecològic, sinó que aquestes característiques són més valorades pel turista tipus.

Segon. Hi ha experiències similars en altres països -que ja porten molts anys en marxa-, amb una valoració positiva. La seva iniciativa ens pot servir de font d'aprenentatge, tant d'encerts com d'errors.

Tercer. L'estructura actual de la propietat a Andorra encara permet de desplegar fàcilment qualsevol iniciativa d'aquest caire.

Quart. Existeix la voluntat per part dels governants de posar tots els mitjans en promoure accions que responguin a la problemàtica descrita anteriorment, tot propiciant la participació dels sectors més receptius de la ciutadania.

Cinquè. Hi ha una sensibilització creixent per part de l'opinió pública andorrana sobre la preservació del territori i sobre els límits immediats del model actual, que cal que sigui revisat per permetre que el país segueixi progressant. En aquest sentit, la iniciativa de promoure la creació d'una fundació que treballi per a la conservació del patrimoni rústic pot representar un projecte integrador de tota la societat civil andorrana.

Com a corol·lari, pensem que el Govern pot ser l'organisme idoni per promoure i portar a terme, en les millors condicions, aquest projecte integrador. És per això que el Consell General, a iniciativa dels diferents grups parlamentaris i per unanimitat dels seus membres, adopta el següent acord:

S'encomana al Govern l'adopció, en els millors terminis, de les iniciatives i les mesures necessàries -així com l'exercici de les accions pertinents- encaminades a la constitució d'una fundació privada del sector públic, l'objecte de la qual sigui la promoció i la realització de tota mena d'activitats orientades a la preservació, la conservació, la

recuperació i la defensa dels terrenys i els espais rústics, quan es consideri necessari i convenient per al bon ús de la terra i dels seus recursos naturals, culturals i paisatgístics, i per a la sostenibilitat ambiental.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Lurdes Font.

Hi hauria alguna intervenció per part dels grups?

No hi ha cap intervenció?

Doncs, entendríem i a la vista de la ponent, doncs, proposaria l'aprovació per assentiment de la Proposta?

Doncs, queda aprovada, i la remetrem al Govern.

Continuaríem ara sí amb el punt número 9.

9. Presa en consideració, si escau, de la Proposició de llei de la seguretat social.

La Proposició de llei fou publicada en el Butlletí 3/2008, del 7 de gener.

El criteri del Govern ha estat publicat en el Butlletí 15/2008, del 28 de març.

Intervé per llegir el criteri del Govern, la Sra. Montserrat Gil teniu la paraula.

La Sra. Montserrat Gil:

Gràcies Sr. síndic.

El Govern ha examinat la Proposició de llei de la seguretat social, presentada pels grups parlamentaris Liberal, Socialdemòcrata i CDA + Segle XXI, i fa les observacions següents:

En primer lloc, el Govern vol felicitar tots els membres que formen part de la Comissió *ad hoc* que s'ha creat per elaborar la Proposició de llei de la seguretat social, per l'important treball realitzat, per les moltes hores de dedicació esmerçades i pels esforços de totes les parts per trobar un consens en aquesta tasca.

El criteri del Govern s'estructurarà seguint els apartats següents: Anàlisi i impactes econòmics de les modificacions proposades en la branca de jubilació; anàlisi i impactes econòmics de les modificacions proposades en la branca general; anàlisi i impactes econòmics de les modificacions proposades en la branca de prestacions familiars; impacte fiscal, i conclusions.

Començarem per la branca de jubilació.

El Govern voldria començar aquest criteri posant de manifest l'estranyesa pel fet que la Comissió no hagi aprofitat aquesta oportunitat històrica que suposa la modificació de la Llei de la seguretat social, per solucionar el dèficit que es produirà en la branca jubilació.

La Proposició de llei no aborda amb la precisió ni l'objectivitat desitjats la realitat comptable de la CASS. El que realment fa és: un reajustament mínim del factor de conversió per al càlcul de l'esperança de vida; un traspàs de les pensions d'invalidesa que fins ara assumia la branca de jubilació a la branca general, i un traspàs de les prestacions que fins ara assumia la branca de jubilació al Govern.

Pel que fa al punt número 1. Un reajustament mínim del factor de conversió per al càlcul de l'esperança de vida:

Sorpren que la Comissió no hagi aprofitat aquesta bona ocasió de consens i treball per adequar l'esperança de vida utilitzada per la CASS per calcular les pensions de jubilació, a l'esperança de vida real d'Andorra.

Cal remarcar que aquesta Proposició de llei preveu passar l'esperança de vida a efectes del càlcul de les pensions de jubilació de 71,4 anys a 73 anys, cosa que es proposa mitjançant la modificació del factor de conversió, que actualment és del 6,4, al 8. Les taules actuàries d'esperança de vida ens donen en l'actualitat una esperança de vida mitjana del voltant dels 84 anys (s'adjunta com a annex 1 la taula de mortalitat de la població pensionista d'Andorra extreta de l'*Estudio Económico Actuarial del Sistema de Pensiones del Principado de Andorra*, elaborat pel Sr. Adolfo Jiménez, de l'empresa *Gabinete de Asesoramiento Económico y Social*), de manera que la modificació incorporada en la Proposició de llei per al càlcul de les jubilacions de la CASS conté un dèficit d'11 anys.

Hauria estat més positiu aprofitar aquesta oportunitat facilitada per un clima de consens i de pacte per solucionar el dèficit que la utilització d'aquest factor de conversió genera a la branca de jubilació. La solució de traslladar la responsabilitat de corregir aquest dèficit cert als futurs governs mitjançant la possibilitat de modificar aquest factor de conversió a través de les lleis de pressupost futures, només posposa un problema.

El Govern entén que el factor de conversió s'ha de modificar per tal de solucionar el dèficit cert que afecta la branca de jubilació, i que només hi ha dues solucions possibles: disminució del valor dels punts per al càlcul de les pensions de jubilació, i l'increment de les cotitzacions a la CASS (tant de la part patronal com de la part assalariada).

El Govern entén que un pacte d'Estat hauria de passar per acceptar que cal la reducció del valor dels punts, ja que, en qualsevol cas, l'increment de les cotitzacions portaria irremeiablement a una disminució de la competitivitat econòmica del nostre país i a un increment més o menys diferit de la pressió fiscal. En aquest cas, un increment de les cotitzacions per cobrir el dèficit que obté la branca de jubilació a conseqüència de l'aplicació del factor de conversió per al càlcul de les pensions de jubilació, ens portaria a un increment de les cotitzacions d'aproximadament 12 punts, en contrast amb l'increment de 2 punts proposats en la Proposició de llei actual.

Finalment, el Govern posa en evidència el fet que, amb el factor de conversió proposat en la Proposició de llei (factor 8), els fons gestionats per la CASS hauran d'obtenir, per corregir l'esperança de vida real, una rendibilitat molt superior a la que actualment es pot obtenir en els mercats financers.

Pel que fa al punt 2. Pagaments de la branca de jubilació que passen a la branca general:

Pensions d'invalidesa que passen de la branca de vellesa a la branca general (article 173):

Amb la Proposició de llei, les pensions d'invalidesa per a persones amb edats compreses entre 60 i 65 anys passen d'estar assumides per la branca de vellesa a dependre de la branca general. Aquest canvi suposa, amb les xifres de l'exercici 2007, un traspàs de despesa entre les dues branques per un import aproximat de 3.312.000 euros. A aquestes xifres cal afegir-hi les cotitzacions d'aquestes pensions per un import de 480.000 euros aproximadament, calculats a partir de xifres de l'any 2007. (Vegeu l'annex 2).

Pel que fa al 3. Pagaments de la branca de jubilació que passa a pagar el Govern:

Pensions no contributives (article 86.2.a i c):

Les pensions no contributives que amb la legislació actual pagava la CASS, amb la Proposició de llei passen a anar a càrrec del Govern. Aquesta modificació suposa un increment de les transferències a càrrec del Govern de 6.884.000 euros, calculats amb les xifres de l'any 2007. El Govern considera que aquestes pensions, per ser realment justes, no es poden deslligar de dos factors: la residència i la situació econòmica de les persones.

Una altra conseqüència de la Proposició de llei és un increment de 1.100.000 euros per satisfer el pagament de les pensions no contributives, que està motivat pels mínims no contributius a què tindran dret amb la nova normativa les persones que hagin cotitzat a Andorra entre 20 i 40 anys.

Pel que fa a les pensions mínimes de viduïtat per a persones majors de 55 anys (article 86.2.b):

La Proposició de llei estableix un complement no contributiu de les pensions de viduïtat per a les persones majors de 55 anys quan el causant hagi cotitzat un mínim de 20 anys per assegurar que el vidu o la vídua cobri el 50% del salari mínim que fixa el Govern. Aquesta previsió suposa un impacte econòmic aproximat de 460.000 euros, amb xifres de l'any 2007, que en aquest cas també es finança mitjançant transferències procedents del Govern.

Altres observacions:

La Proposició de llei instaurarà una falta de previsió i un desequilibri pel que fa a la gestió dels fons de la CASS, perquè no estableix en cap cas quines han de ser les polítiques d'inversió dels importants fons gestionats per la CASS i opta per posposar aquesta decisió i deixar-la en mans del Consell d'Administració.

La conseqüència és que el Govern, que d'una banda és declarat legalment responsable final del pagament en cas d'un desequilibri financer amb aquesta gestió d'acord amb la disposició addicional primera, no pot tenir, en canvi, una representació de màxim nivell (ni de ministres, ni de secretaris d'Estat) segons el que estableix l'article 70 de la Proposició de llei, en el referit Consell d'Administració de la CASS.

Conclusions:

La Comissió *ad hoc* no ha aprofitat aquesta oportunitat històrica per resoldre el dèficit que provoca en aquesta branca de jubilació el factor de conversió actual.

Malauradament per al país, aquesta Proposició de llei empitjora encara més el dèficit de la branca de jubilació i s'incorporen més obligacions per a l'Estat andorrà, i encara més, el resultat real queda diluït, ja que: es traspassen algunes d'aquestes obligacions a la branca general per un import de 3.312.000 euros; altres prestacions passen a ser assumides mitjançant transferències procedents del Govern per un import global de 8.444.000 euros, en ambdós casos d'acord amb xifres de l'any 2007.

Aquesta Proposició de llei no soluciona la situació de dèficit d'aquesta branca, tal com es posa de manifest en el document *Estudio Económico Actuarial del Sistema de Pensiones del Principado de Andorra*, elaborat, també, pel Sr. Adolfo Jiménez, de l'empresa *Gabinete de Asesoramiento Económico y Social*, que va ser encarregat pel Consell General i que adjuntem com a annex 3, en el qual es destaca que amb les hipòtesis de la llei actual el resultat de la branca de jubilació és negatiu a partir de l'any 2021 i que les reserves d'aquesta branca s'hauran exhaurit

completament a partir del 2033, amb el conseqüent resultat de la impossibilitat que la CASS pugui fer front a les obligacions de pagament de les prestacions per jubilació. Vegeu pàgina 51 a 55 de l'annex 3 referit.

Per altra banda, sorprèn que la Comissió *ad hoc* no hagi demanat una actualització de l'estudi esmentat per veure quin impacte tindria la implementació de les mesures previstes en la Proposició de llei.

Branca general

Tal com s'ha fet en el cas de la branca de jubilació, el Govern vol felicitar la comissió *ad hoc* pel treball realitzat i vol posar de relleu especialment, com a mostra d'aquest treball, l'establiment dels principis que s'estableixen en l'article 3 de la Proposició de llei, d'universalitat, unitat, solidaritat i igualtat.

S'analitzen a continuació els articles de la Proposició de llei amb l'impacte econòmic més rellevant:

Article 3:

Els efectes que provoca l'aplicació d'aquest article són els següents:

- Queden sense cobertura sanitària persones residents al Principat d'Andorra, com poden ser els assegurats voluntaris sense activitat, si fa menys de 5 anys que estan cotitzant a la CASS, un col·lectiu que fins ara gaudia de cobertura sanitària.

- També queden sense cobertura sanitària les persones majors de 18 anys sense activitat i sense estar cursant estudis. En aquest cas últim, la cobertura pot arribar fins als 25 anys.

- També queden sense cobertura sanitària les persones sense feina un cop transcorreguts 120 dies des del final de la seva activitat.

- I no es preveu una cotització voluntària si no es disposa d'activitat.

L'impacte social i econòmic de la implementació del que s'acaba d'indicar pressuposa que amb dades de l'any 2007, 264 persones que actualment cotitzen com a voluntaris, quedarien sense cap tipus de cobertura sanitària i es produiria una reducció dels ingressos per cotitzacions a la CASS per un import aproximat de 428.000 euros.

S'adjunta l'annex 4 amb el càlcul detallat del que s'ha indicat anteriorment.

Articles 147 i del 156 al 160:

En la Proposició de llei es modifiquen els percentatges de les prestacions per incapacitat temporal de la manera següent:

- Malalties professionals i accidents laborals: fins al trentè dia passa del 50% (mitjana del salari dels 6 mesos anteriors) al 66% (mitjana del salari dels 12

mesos anteriors); a partir del trenta-unè dia passa del 66% (mitjana del salari dels 6 mesos anteriors) al 80% (mitjana del salari dels 12 mesos anteriors).

- Malalties comunes i accidents no laborals: del quart fins al trentè dia passa del 50% (mitjana del salari dels 6 mesos anteriors) al 60% (mitjana del salari dels 12 mesos anteriors); a partir del trenta-unè dia passa del 66% (mitjana del salari dels 6 mesos anteriors) al 75% (mitjana del salari dels 12 mesos anteriors).

- Maternitat i paternitat: passa del 100% de la mitjana salarial dels últims 6 mesos a la mitjana salarial dels últims 12 mesos.

Tal com s'estableix en aquests articles de la Proposició de llei, es produeix un increment dels pagaments per accidents de treball, malalties, maternitat i paternitat, i s'estableix l'obligació de la cotització per part de la CASS per totes aquestes prestacions. Aquestes modificacions impliquen un increment de despesa per part de la CASS per aquests conceptes, inclosa la seva cotització a la seguretat social, d'un import, d'acord amb les xifres de l'any 2007, d'aproximadament 10.564.000 euros.

S'adjunta l'annex 5.

Articles de 135.5 al 135.8:

En els articles referits s'estableix que gaudiran de les prestacions del reembossament al 100% amb demanda prèvia: els orfes fins als 18 anys o fins als 25 anys en cas de cursar estudis en centres reconeguts; els jubilats amb ingressos inferiors al salari mínim; persones discapacitades que reben pensions de solidaritat; persones amb invalideses que no poden exercir qualsevol activitat professional; persones amb recursos econòmics insuficients (establert per reglament); despeses de tractament de certes patologies establertes reglamentàriament, i altres supòsits establerts reglamentàriament.

Aquestes previsions comporten un increment de les despeses a càrrec de la CASS per un import aproximat de 3.142.000 euros si es prenen com a base les dades de l'any 2007.

S'adjunta l'annex 6.

Articles 163 i 164:

Amb la Proposició de llei es modifiquen les categories d'invalidesa per accident laboral o malaltia professional, que passen de 3 categories en la legislació actual a 4 categories amb la Proposició de llei.

La Proposició de llei estableix les categories següents:

- Minva menys del 10%: capital 3 vegades el seu salari mensual mitjà.

- Minva entre 10 i 40%: pensió corresponent al 50% d'invalidesa del seu salari mensual mitjà.

- Minva entre el 41 i 60%: pensió corresponent al 75% d'invalidesa del seu salari mensual mitjà.

- Minva més del 60%: pensió corresponent al percentatge d'invalidesa del seu salari mensual mitjà.

També es modifiquen les pensions que es perceben en cada categoria.

Aquesta modificació implicarà un impacte econòmic aproximat de 1.247.000 euros amb càlculs de xifres de l'exercici 2007.

S'adjunta l'annex 7.

Article 168:

Amb la Proposició de Llei s'estableixen 2 categories d'invalidesa per accident no laboral o malaltia comuna:

- Categoria A:

* Grup 1: Capacitat per exercir la seva activitat professional habitual o equivalent (30% del seu salari mitjà).

* Grup 2: Incapacitat per exercir la seva activitat habitual o una activitat professional equivalent (50% del seu salari mitjà).

* Grup 3: Incapacitat per exercir qualsevol activitat (75% del seu salari mitjà).

- Categoria B: Requereix assistència d'una tercera persona (90% del seu salari mitjà).

L'aplicació d'aquest article implicarà un increment de despesa a càrrec de la branca general d'un import aproximat de 2.187.000 euros, segons dades de l'any 2007.

Adjuntem l'annex 8.

Article 173:

Amb la Proposició de Llei, les pensions d'invalidesa per a persones amb edats compreses entre 60 i 65 anys passen d'estar assumides per la branca de vellesa a dependre de la branca general. Aquesta modificació suposa, d'acord amb les xifres de l'exercici 2007, un traspàs de despesa entre les dues branques per un import aproximat de 3.312.000 euros. A més, cal afegir-hi, també, les cotitzacions d'aquestes pensions per un import de 480.000 euros aproximadament amb càlculs a partir de xifres de l'any 2007.

S'adjunta l'annex 9.

Conclusions:

Amb la Proposició de Llei es produeix un encariment amb efecte multiplicador, perquè a les noves prestacions introduïdes se suma l'obligació de la CASS, -que abans no tenia-, de fer front a la

cotització d'aquestes prestacions, cosa que portarà a un dèficit amb dades del 2007, de 14.589.000 euros, que hauran de ser suportats pel Govern, un cop s'esgotin les reserves actuals d'aquesta branca de la CASS, que ascendeixen a l'import de 63.000.000 euros.

A més, cal considerar l'important increment que estan tenint les prestacions d'aquesta branca, provocades per l'aplicació de noves tecnologies mèdiques, i també per la realització de noves proves mèdiques, una evolució que ha suposat un increment entre els exercicis 2006 i 2007 d'un import aproximat de 5.500.000 euros.

Per altra banda, cal tenir en compte, tal com s'indica en el quadre següent, que l'aplicació de les mesures urgents, com l'aplicació de noves tecnologies a les proves mèdiques, ha comportat un dèficit d'aquesta branca de la CASS per un import de 2.475.000 euros.

El Govern considera que amb aquesta Proposició de Llei es produeix un canvi total del sistema que fins ara regia els pagaments efectuats per la CASS per la branca general, ja que, amb l'actual legislació, totes les prestacions eren contributives i amb aquesta Proposició de Llei s'incorporen prestacions no contributives conjuntament amb les contributives ja existents.

Branca prestacions familiars

Articles 206 al 215:

La incorporació de prestacions familiars establertes en la Proposició de Llei implica un impacte econòmic d'aproximadament 1.833.000 euros, segons càlculs basats en xifres de l'any 2007, que aniran a càrrec de transferències procedents del Govern.

Aquestes noves prestacions es detallen a continuació:

- Prestació familiar per fills a càrrec (a partir del 2n fill, 10% del salari mínim), de pagament mensual.

- Prestació familiar per naixement o adopció (50% del salari mínim), de pagament únic.

El contacte de l'infant amb la família durant el seu primer any de vida comporta molts avantatges tant per a la salut física de l'infant (menys infeccions, més prevenció de malalties conseqüència d'un alletament matern més prolongat), com per al seu desenvolupament psicomotor. Si l'objectiu és afavorir el desenvolupament integral de l'infant i fer-lo compatible amb la vida familiar i professional dels progenitors, potser seria més adequat -i sobretot més efectiu per a les famílies- fer possible un període d'atenció paterna o materna un cop s'acaba la baixa actual.

Impacte fiscal

Amb l'aplicació del que es preveu en aquesta Proposició de llei, inicialment el Govern ha de fer front a un increment de les seves transferències per un import de 10.277.000 euros, import que al cap de tres o quatre anys, un cop exhaurides les reserves de la branca general, passarà a 24.866.000 euros, una xifra que implicaria la necessitat d'incrementar els ingressos del pressupost de l'Estat per a l'exercici 2007 en un 6,7%. Aquesta necessitat d'incrementar els ingressos de l'Estat per fer front als desajustaments ocasionats per aquesta Proposició de llei es veu augmentada a mesura que passen els anys, tal com reflecteix l'annex 10.

Tenint en compte les hipòtesis que s'hi estableixen, es pot veure que l'aplicació de la Proposició de llei té en un període de 30 anys els impactes següents en les diferents branques:

- Branca General: 12.739.000 euros.
- Branca Vellesa: 422.000 euros.
- Branca Prestacions Familiars: 91.000 euros.

Aquest import es veurà més incrementat pel fet que, -tal com hem indicat pel que fa a la branca de jubilació i motivat pel factor de conversió-, el resultat d'aquesta branca, d'acord amb les previsions establertes a l'estudi que s'adjunta com a annex 3, és negatiu a partir de l'any 2021 i les seves reserves s'exhaureixen totalment l'any 2033.

El Govern considera que s'hauria de mesurar amb molt més detall i amb vista al futur el finançament d'aquesta Proposició de llei, ja que el seu impacte econòmic amb valors actuals de l'exercici 2007 representa gairebé 2,7 vegades el PIB del país, segons dades d'*Standard and Poor's* (el PIB per a l'any 2007 ascendeix a 2.500 milions d'euros).

Per poder finançar l'impacte econòmic indicat, el Govern haurà d'incrementar la seva pressió fiscal de manera significativa al llarg dels anys, i és evident que aquest increment de la pressió fiscal suposarà una pèrdua de la competitivitat del país enfront dels nostres competidors.

Conclusions finals

Com a conclusió, el Govern vol posar de manifest i ressaltar la importància dels punts següents, inclosos en la Proposició de llei, i vol remarcar quina implicació concreta poden tenir:

- Queden sense cap tipus de cobertura sanitària 264 ciutadans del Principat d'Andorra, que actualment disposen d'aquesta cobertura.
- Es produeix una absència de rigor comptable en els resultats de la CASS pels motius següents:

* Es traspassen algunes d'aquestes obligacions per un import de 3.312.000 euros a la branca general.

* Altres prestacions passen a ser assumides mitjançant transferències procedents del Govern per un import global de 8.444.000 euros, en ambdós casos d'acord amb xifres del l'any 2007.

- Segons l'estudi encarregat pel Consell General i adjuntat com a annex 2, la branca de jubilació té un resultat negatiu a partir de l'exercici 2021 i un exhauriment de reserves a partir de 2033, cosa que no se soluciona amb el sistema indicat en el punt anterior ni tampoc amb la modificació del factor de conversió proposat, com tampoc amb l'increment de 2 punts de cotització que estableix la Proposició de llei.

- Amb la legislació actual, la branca general genera, d'acord amb xifres de l'exercici 2007, un dèficit, de 2.475.000 euros. Amb l'aplicació de les mesures previstes a la Proposició de llei, el dèficit s'incrementa en 14.589.000 euros.

- Les noves prestacions incorporades per la Proposició de llei en la branca de prestacions familiars tenen un impacte en els comptes de l'Estat de 1.833.000 euros.

- Tal com s'indica en el quadre següent, la implementació de les mesures previstes en aquesta Proposició de llei té un cost de 24.866.000 euros, amb dades del 2007.

- L'aplicació de les mesures previstes en la Proposició de llei portarà a la necessitat d'incrementar la pressió fiscal per fer front als importants dèficits pressupostaris que s'aniran generant, tal com s'indica en el quadre a continuació.

- Així mateix, la Proposició de llei porta a un dèficit pressupostari al cap de 30 anys per un import total de 13.253.074.000 euros, que amb euros de l'any 2007 són 6.768.000.000 euros, és a dir, 2,7 vegades el PIB del país d'aquest any.

- El Govern vol posar també de manifest la gran pressió social, econòmica i financera que hauran de suportar els futurs governs a l'hora de regular i establir els salaris mínims, a causa del gran impacte que el salari mitjà tindrà en els pressupostos de l'Estat com a conseqüència de les disposicions contingudes en la Proposició de llei de la seguretat social.

El Govern no vol entrar a valorar els pros o els contres de les mesures socials contingudes en la Proposició de llei, però vol insistir en dos aspectes:

El primer fa referència a la transformació que produeix la Proposició de llei en la CASS. El Govern considera que la Proposició de llei va més enllà d'una simple reforma de l'organisme que administra el règim de seguretat social andorrà, ja que el converteix en el nou gerent de la política social i de

salut del país, en detriment de les funcions del lideratge d'aquesta política que corresponen al Ministeri de Salut i Benestar.

El segon aspecte fa referència a la transcendència de les conseqüències que es derivaran de les disposicions de la Proposició de llei.

Allò que el Govern té l'obligació de fer mitjançant aquest criteri és actuar responsablement. I la responsabilitat imposa l'exposició clara i objectiva de les conseqüències certes que es desprenen de la Proposició de llei:

La redacció actual de la Proposició de llei tindrà unes implicacions financeres molt, molt importants. La Proposició de llei tindrà conseqüències substancials en el futur del pressupost de l'Estat, perquè caldrà augmentar d'una manera important la despesa d'aquest capítol social i resoldre el seu finançament.

Andorra canvia de model, i per assumir aquest model caldrà que hi hagi un nivell molt important de fiscalitat. És clar que aquesta exigència d'incrementar la pressió fiscal ens allunyarà de la zona estratègica que Andorra necessita.

En un món globalitzat en què les economies lluiten per ser cada cop més competitives, una de les poques eines de què disposen els estats és la fiscalitat, perquè la baixa tributació és un factor indispensable per mantenir el nivell d'ocupació, per incrementar el poder adquisitiu, i en general per al futur de l'economia i la seva competitivitat.

No tenir-ho en compte seria anar a contracorrent i constituiria un pas enrere en les possibilitats de desenvolupament futur.

Aquest és el criteri que el Govern sotmet a la consideració del Consell General.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Entraríem, doncs, a les intervencions dels grups parlamentaris.

Per CDA + Segle XXI, Sra. Lurdes Font teniu la paraula.

La Sra. Lurdes Font:

Gràcies Sr. síndic.

Els consellers generals de CDA + Segle XXI volem expressar la nostre opinió favorable en general, en relació al text que ara analitzem i volem remarcar, ja d'entrada, que el nostre vot serà favorable a la presa en consideració de la Proposició de llei de la seguretat social. Una Proposició de llei que, cal

remarcar-ho, ha estat treballada i consensuada per la comissió especial del Consell General encarregada d'elaborar-la.

Així, després d'un intens treball en la comissió legislativa i després de nombroses discussions tècniques i polítiques s'ha pogut arribar, en línies generals, a un acord assumible i assumit pels tres grups parlamentaris presents al Consell General. A més, és bo també recordar que el consens que ha presidit en tot moment el treball de la comissió va ser en un principi impulsat pel Govern, que el va considerar un tema d'Estat, com certament ho és.

Per això hem de constatar que ens ha sorprès molt el criteri que sobre la Proposició de llei ha elaborat el Govern. I la sorpresa a la que ens referim s'ha produït en termes negatius ja que no som capaços de veure alguns o gaires, per no dir cap, ànims constructius en l'esmentat criteri. Com es pot incentivar un consens i després contradir-ne el resultat amb tanta contundència? Sincerament, no ho entenem.

Val a dir que darrerament ja hem pogut detectar en alguns dels criteris expressats pel Govern, en relació a diferents proposicions de llei presentades a tràmit, un cert enduriment del contingut. Però també cal dir que en aquests casos no s'està parlant de proposicions consensuades pel conjunt dels grups parlamentaris. Per tant, el cas que ens ocupa resulta difícilment explicable.

Cal dir que des de la comissió legislativa s'ha elaborat una nova Llei de la seguretat social que intenta trobar un equilibri entre les prestacions que cal oferir i el fet que aquestes prestacions siguin assumibles des d'un punt de vista financer. Per això ens entristeix l'ànim destructiu que reflecteix el criteri del Govern que està elaborat en base a un discurs excessivament economicista, fent afirmacions dubtoses en relació a la branca de jubilació i suggerint una discutible disminució del valor dels punts adquirits per a la jubilació.

Volem ara recordar que la normativa vigent sobre la Caixa Andorrana de Seguretat Social va estar elaborada en bona part fa uns 40 anys, amb tot el que això comporta. Calia per tant, fer un intens esforç d'adaptació a la nova realitat social i econòmica d'Andorra. En aquest sentit, estem convençuts que s'ha fet una proposta legislativa moderna i avançada. La Proposició de llei que ara analitzem i defensem conté mecanismes que permeten la seva actualització, com ara la necessitat d'elaborar un estudi actuarial, podent-se revisar i adaptar en un futur els seus nivells de prestació, de conformitat amb les noves necessitats de la societat andorrana.

Davant d'aquesta actitud que adopta la Proposició de Llei, preveient els seus propis mecanismes de revisió, contrasta la manera de fer del Govern que assumeix de manera dogmàtica una projecció estadística efectuada, a més a 30 anys vista.

En un període de temps tan llarg i tal com els economistes més experimentats reconeixen, poden passar moltes coses. En 30 anys hi haurà probablement una important transformació en la nostra societat, que s'haurà de traduir inevitablement en noves adaptacions legislatives.

Dit això, volem remarcar que pels consellers de CDA + Segle XXI allò important és que la Llei s'aprovi. Si de veritat volem fer honor a la construcció de l'estat social que consagra la Constitució no ens podem permetre que aquesta Llei fracassi. I si de veritat volem mantenir la nostra credibilitat institucional no podem permetre que el consens existent fins ara en relació a aquesta important iniciativa legislativa es dilueixi sobtadament. Cal assumir que una societat moderna, que s'organitza en un estat de dret social i democràtic, ha de garantir uns nivells adequats de benestar i de solidaritat, a través d'un bon sistema sanitari accessible per a tothom i a través d'un sistema eficient i just de pensions de jubilació, d'invalidesa i de viduitat. I això és el que es tracta d'establir en la Proposició de Llei que ara es considera.

Per això, volem tornar a lamentar el criteri expressat pel Govern en relació a la Llei que ara ens ocupa. Si les seves discrepàncies en relació al seu contingut eren tan elevades, entenem que ho havien d'haver manifestat amb anterioritat al seu grup parlamentari: ja sabem que el tema de les relacions entre el Grup Liberal i el Govern no és una qüestió de la nostra incumbència, però en aquest cas, havent-hi pel mig un consens entre els tres grups parlamentaris, les coses havien d'haver anat d'una altra manera. Aquesta vegada, la manca de comunicació entre el Govern i el Grup Liberal en aquest tema ens ha acabat afectant a tots, creant, a més a més, un cert estat d'alarma a la societat.

Reiterem, doncs, que no compartim en absolut la forma i el moment escollits pel Govern per expressar les seves discrepàncies en relació al text, encara que també hem de dir que, en base a les seves responsabilitats, entenem legítim que el Govern pugui discrepar sobre el fons, sempre que ho faci en el moment oportú.

Per acabar, també volem remarcar que, sempre en el marc del consens assolit, tractarem d'aportar algunes millores al text en el tràmit d'esmenes que ara s'iniciarà, per tal que la Llei resultant sigui el més

adequada possible a les necessitats reals de la societat andorrana.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Font per la seva intervenció.

Per part del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, Sra. Mariona González teniu la paraula.

La Sra. Mariona González:

Moltes gràcies Sr. síndic.

La Proposició de Llei que avui analitzem per la seva presa en consideració va ser presentada conjuntament pels presidents dels grups parlamentaris Liberal, Socialdemòcrata i CDA + Segle XXI, el passat 20 de desembre del 2007.

Aquesta Proposició de Llei és fruit de la llarga i intensa feina feta després que el dia 14 de desembre del 2005 arribéssim a un acord polític per a la redacció conjunta de la nova llei de la CASS. Un acord polític que està basat en els consens de totes les forces polítiques d'aquesta Cambra, i que en el seu moment va rebre el vist i plau entusiasta del Govern. Aquest acord polític consensuat pels tres grups parlamentaris ja contemplava totes les mesures a les que, ara, dos anys més tard, el mateix Govern liberal s'oposa tan rotundament.

Efectivament, ja en la primera reunió de la comissió per a la redacció de la Llei de la CASS, celebrada el dia 1 de juliol del 2005, es va acordar que l'objectiu de la comissió no seria un altre que el d'elaborar de forma consensuada una llei de la CASS encaminada tant a introduir millores en les prestacions, que permetin garantir un nivell de protecció social equivalent o equiparable al dels països del nostre entorn, com a introduir canvis per tal d'assegurar la viabilitat futura de la branca de jubilació.

L'increment de la protecció social té un cost, però aquest s'ha de computar com una inversió en la societat, i no com una despesa, com fa el Govern. Quan vam signar l'acord polític tots els grups parlamentaris ja ho sabíem. N'èrem plenament conscients. Després de llegir i escoltar avui el criteri del Govern, pel que sembla, però, l'únic que no ho era, era, justament, el Govern.

El criteri de Govern ens podria ocupar la gran part de la nostra intervenció, però no val la pena perdre massa temps responent i analitzant tot un pamflet elaborat amb afany destructiu, que és injustificadament alarmista i voluntàriament partidista. Un criteri sorprenent i preocupant, que, amb una clara manipulació i exageració de les xifres

que presenta, i amb afirmacions totalment falses, com que aquesta Proposició de Llei empitjora encara més el dèficit de la branca de jubilació, li resten qualsevol tipus de credibilitat tècnica.

Ara bé, el que sí que fa aquest criteri és posar en evidència la ideologia política, la irresponsabilitat política i el cinisme polític d'aquest Govern liberal que encapçala l'Albert Pintat.

Davant el clam social i el consens polític per millorar les mesures de protecció social en general i les pensions en particular, el Govern liberal gosa dir que un pacte d'Estat hauria de passar per reduir encara més les pensions que cobren els nostres jubilats, ja que s'hauria d'acceptar que el que cal és la reducció del valor dels punts. Una autèntica vergonya que palesa l'absoluta manca de sensibilitat social i la seva desconexió de la realitat social i política del país. Una proposta que, malauradament, allunya cada cop més al Govern de l'Albert Pintat del principi de justícia social, apropant-lo això sí, cap als pensaments de la dreta més rànica i reaccionària.

Intentar desautoritzar un consens assolit per tot el Consell General amb uns arguments que manquen a la veritat malintencionadament, amb la conseqüent alarma als ciutadans, aplicant la seva ja característica política de la por, és d'una irresponsabilitat política molt greu.

Acusar el Consell General de traslladar als futurs governs la responsabilitat de corregir el factor de conversió, és un acte de pur cinisme polític venint, com ve, d'un Govern que pretén carregar a les futures generacions el pagament de les infraestructures viàries, museístiques i altres, gràcies a la seva instauració dels peatges a l'ombra.

Des del Grup Parlamentari Socialdemòcrata ens sentim orgullosos del consens assolit i de la feina feta conjuntament amb els grups parlamentaris Liberal i CDA + Segle XXI en un tema tan cabdal, com ha dit la Lurdes, i d'Estat com és la reforma de la Llei de la seguretat social.

Ens en felicitem i felicitem els altres grups. I per això, després d'haver escoltat el cap de Govern, el passat 14 de març, reclamant el consens i la unitat del període constituent, ens sorprèn descobrir aquest criteri. Ens sorprèn aquest monumental cinisme polític, aquesta utilització del consens com a eina electoralista i demagògica el dia de la Constitució. L'*"exemplaritat i avenç real i històric per als ciutadans"*, als que feia referència en el seu discurs l'Albert Pintat, entenem que l'hem assolit els tres grups parlamentaris amb la presentació conjunta de la Proposició de llei de la seguretat social. Una Llei que comença, i ja era hora, a incorporar unes mesures de

justícia social bàsica en qualsevol país modern i democràtic.

Enumeraré algunes de les principals novetats i millores que contempla la Proposició de Llei de la seguretat social en matèria de protecció social dels assegurats i que, contràriament al que diu el criteri del Govern, són del tot assumibles.

Per exemple, tenim l'afiliació obligatòria a la CASS de tota la població activa, assimilant les prestacions dels treballadors per compte propi a les dels assalariats.

Augment de l'import de les prestacions per incapacitat temporal.

Incorporació de la malaltia professional.

La cobertura del 100% de les despeses sanitàries per als orfes, les persones discapacitades que cobren la pensió de solidaritat o que com a conseqüència d'una invalidesa no poden treballar, els jubilats que tinguin uns revinguts totals o inferiors al salari mínim i, amb caràcter general, per a patologies greus de tractament molt costós.

Millora de les prestacions per invalidesa malaltia i accident de treball.

Equiparació de la baixa per adopció a la de maternitat de 16 setmanes.

Creació de la baixa per paternitat de 2 setmanes.

Creació de les pensions mínimes de jubilació.

Creació de les pensions mínimes de viduïtat.

I creació de la branca de prestacions familiars.

Aquestes prestacions estan contemplades a tots els països Europeus, ja que son unes prestacions molt importants, perquè recauen directament a la família.

I per acabar, la creació de règims especials, on destacaríem el de les persones assegurades voluntàries a la branca de jubilació i el de les persones assalariades que cobren una retribució inferior al salari mínim i són assegurades indirectes.

Una altra de les novetats d'aquesta Proposició de llei és la del sistema de finançament. En aplicació de l'acord polític del 14 de desembre de 2005, el pressupost general passa a finançar les despeses següents del sistema de seguretat social:

Els complements no contributius de les pensions de jubilació i viduïtat, la part corresponent als imports destinats al pagament dels punts de jubilació atorgats sobre la base de l'article 41 de l'actual Reglament tècnic de la CASS, els complements no contributius de les pensions de vellesa atorgats sobre la base de la Llei de mesures urgents de la CASS, les prestacions familiars i, finalment, l'eventual dèficit que es pugui

produir a la branca general, un cop exhaurides les reserves actuals.

En referència a l'últim supòsit que acabo de citar, recordarem el punt número tres de l'acord polític del 14 de desembre de 2005 i cito:

"Millora de la gestió i control de la despesa per tal d'optimitzar els recursos de la secció de malaltia, mantenint la seva cotització en un 10%. El dèficit que en el futur pugui generar aquesta secció anirà a càrrec de l'Estat.". Fi de la citació.

Aquesta és, pel que sembla, -ens ho han repetit, com a mínim 3 vegades... quan el sens així en veu alta encara és pitjor aquest criteri-, una de les mesures que, segons el criteri del Govern liberal, farà que aquest Consell General, en ple, porti el país a la ruïna, i obligui a incrementar la pressió fiscal per fer front als importants dèficits pressupostaris que s'aniran generant. I com a mostra, ens adjunta un annex (el número 10), amb les previsions del dèficit que tindrem l'any 2037 a la branca general.

I què ens diu el Govern? El Govern ens diu que amb la Llei vigent, si no féssim cap canvi, el dèficit seria de 1.351.000.000 d'euros. Amb la nostra Proposició de Llei aquest està previst en 1.557.000.000 d'euros.

Aquestes xifres per la seva exageració i la seva previsió tant llunyana, ratllen el ridícul. Però a més, en la hipòtesi que fossin certes, que amb l'actual model, el que tenim ara, l'any 2037 el dèficit de la branca de malaltia fos de 1.351.000.000 milions d'euros, ens hauríem de preguntar què ha fet el Govern durant els darrers anys per corregir-ho, per evitar que això pugui passar! Perquè la racionalització de la despesa pública sigui del tipus que sigui, és, o, almenys ho hauria de ser, una de les seves principals obligacions.

La racionalització de la despesa en el tema sanitari, precisament, ha estat un dels referents a l'hora de redactar aquesta Llei conjuntament. Cal, de totes formes, no perdre de vista el paper de cada un dels actors que concorren en qüestions de política sanitària. És evident que la CASS, per voluntat del legislatiu i per una llarga tradició, ocupa un lloc important en el mapa sanitari del nostre país.

Això no obstant, mal podrà la CASS desenvolupar correctament les seves funcions si l'actor més important de tots, el Govern, no assumeix decididament les seves obligacions.

No és una qüestió puntual ni conjuntural, sinó una constant que no s'arriba a corregir: com la incapacitat endèmica del Govern liberal d'assumir el seu paper de líder de la política sanitària i la seva manca de voluntat a l'hora de prendre decisions,

d'establir prioritats, en definitiva de definir plans i línies polítiques clares.

Fa temps que estem esperant el Pla Estratègic de Salut que mai acaba de veure la llum. Entretant, sols iniciatives puntuals, sense un mínim canemàs que els hi doni consistència, o, pitjor encara, canvis "modernitzadors" que en lloc d'aportar millores sols serveixen per gravar més i més la CASS. Allò que ens critiquen ara vostès a nosaltres. I parlem de la privatització del transport sanitari, per citar un cas, i només un cas.

Si es tracta de racionalitzar la despesa sanitària, no n'hi ha prou amb optimitzar els recursos i les prestacions de la CASS o retallar-les. No! Cal que el Govern impulsi una política clara sota les premisses, -que tant sovint ens repeteixen però que tant els costa de portar a la pràctica-, de l'eficàcia i de l'eficiència. Així de senzill i així de difícil, pel que sembla.

Una de les grans preocupacions dels tres grups parlamentaris al moment de fer aquesta reforma de la Llei de la seguretat social ha estat la de garantir a tots els assegurats el cobrament de les seves pensions futures. Seguint l'acord polític del 14 de desembre de 2005 la comissió encarregada, ha introduït tot un seguit de canvis en relació a la normativa actual per tal d'assegurar la viabilitat futura de la branca de jubilació. Aquests canvis són els següents:

Un augment de la cotització a la branca de jubilació de 2 punts, passant del 8% actual a un 10%, repartit entre un 7,5 % a la part empresarial i un 2,5 % a la part assalariada. No obstant, es deixa la possibilitat de fixar el preu de compra anualment en la Llei del pressupost en funció dels estudis actuàrials. La Caixa Andorrana de Seguretat Social ha d'elaborar, al cap de dos anys de l'aplicació de la nova Llei i després, com a mínim, cada cinc anys, un estudi actuarial i trametre'l al Govern, proposant les mesures necessàries per mantenir la viabilitat futura d'aquesta branca. Amb l'obligació, això sí, senyors del Govern liberal, que qualsevol increment en el preu de compra ha de suposar l'augment de la cotització a la branca de jubilació, perquè es pugui mantenir o incrementar la taxa de substitució, per tal que en cap cas es puguin reduir les pensions.

Les pensions d'invalidesa per a persones amb edats compreses entre 60 i 65 anys, passen d'estar assumides per la branca de jubilació com fins ara, a dependre de la branca general. En aquest aspecte s'ha seguit el criteri existent a la majoria de països de Unió Europea. Amb aquesta mesura es redueix de manera important la despesa a càrrec de la branca de jubilació.

Fins ara, com tots vostès saben, ha estat exclusivament l'esforç solidari dels assegurats el que ha permès finançar determinades mesures de protecció social, de caràcter no contributiu, com les pensions mínimes de jubilació que estableix l'article 41 de l'actual Reglament tècnic de la CASS. Doncs bé, aquesta Proposició de Llei inclou una novetat molt important en aquesta matèria, ja que s'estableix una diferenciació entre prestacions contributives i no contributives, de forma que els complements de les pensions mínimes, i ja era hora, així com la part no contributiva de les pensions de jubilació que es continuïn pagant quan entri en vigor la nova Llei, en virtut de l'actual article 41 del Reglament Tècnic de la CASS, estiguin finançats per l'Estat, via transferència del Pressupost de l'Administració general. Amb aquesta mesura també es redueix de manera encara més important la despesa a càrrec de la branca de jubilació.

També hem establert la carència d'un any per poder optar a la pensió i l'establiment de períodes mínims de cotització per optar a una pensió de jubilació periòdica.

Aquests canvis estan avalats per les conclusions que fa el Sr. Adolfo Jiménez, de l'empresa *Gabinete de asesoramiento Económico y Social*, en els comentaris que va fer del projecte de reforma de la seguretat social a petició de l'anomenada comissió *ad hoc*. La conclusió diu textualment: "Es pot concloure que la reforma millora de manera important la viabilitat financera del sistema a llarg termini.". Si aquesta Proposició de Llei, per posar un exemple, hagués estat en aplicació durant l'any 2007 les reserves de la branca de vellesa haguessin augmentat en uns 31 milions d'euros.

Aquest gabinet és el mateix que va fer un estudi econòmic actuarial del sistema actual de pensions del Principat d'Andorra, encomanat i finançat pel Consell General. Aquest estudi es va fer arribar per deferència a Govern. I ara, l'utilitzen malintencionadament en el seu criteri, ja que diuen, i cito: "Malauradament per al país, aquesta Proposició de Llei empitjora encara més el dèficit de la branca de jubilació (...) Aquesta Proposició de Llei no soluciona la situació de dèficit d'aquesta branca, tal com es posa de manifest en el document...". Parlant de l'estudi del Sr. Adolfo Jiménez. D'això se'n diu manipular la informació, senyors del Govern, ja que l'estudi posa de manifest el que passaria a partir de l'any 2021 i a partir de l'any 2033 en cas de no prendre les mesures que, responsablement i, precisament, gràcies a aquest estudi, l'anomenada comissió *ad hoc*, ha introduït. D'això se'n diu també, crear irresponsablement alarma social de forma totalment injustificada i

injustificable. És la política de la "por" que tant li agrada practicar al Govern del Sr. Albert Pintat amb la confiança que, potser així podrà obtenir algun rèdit polític.

L'elaboració d'aquesta Proposició de Llei, certament, no ha estat fàcil. Ha requerit 2 anys i mig d'intens treball dels tres grups parlamentaris que formem aquesta Cambra. Però estem convençuts que el Consell General "que, recordem-ho a aquells que potser ho han oblidat, d'acord amb l'article 50 de la Constitució, representa el poble andorrà i exerceix la potestat legislativa i impulsa i controla l'acció política del Govern", ha dut a terme un exercici de responsabilitat i un enorme esforç de consens fins arribar a la presentació conjunta, per part dels tres presidents dels grups parlamentaris, d'aquesta Proposició de Llei de la seguretat social. Una Proposició que adopta uns canvis i mesures que ens han semblat, en conjunt, equilibrats, assumibles i molt positius per a garantir la viabilitat financera del sistema i començar a introduir millores inajornables en les prestacions socials.

El nostre grup parlamentari per responsabilitat política i per respecte tant a l'acord polític assolit el 14 desembre del 2005, com al consens i al treball fet en comissió per a l'elaboració d'aquest text, mantindrà el seu compromís i, un cop votada afirmativament la presa en consideració d'aquesta Proposició de Llei, només farà alguna esmena puntual i que no contradigui en cap moment el consens assolit per tot el Consell General.

Voldríem aprofitar per manifestar el nostre desig que la nova Llei de la CASS no pateixi l'immobilisme que ha patit l'actual regulació. No seria lògic ni responsable que es quedés durant 40 anys sense cap canvi en la seva normativa. Aquesta és una Llei molt transcendental que ens afecta a tots. Un cop entri en vigor caldrà analitzar amb detall l'evolució de les diferents branques, fer els estudis periòdics, que la Proposició de Llei preveu, i modificar-la i actualitzar-la quan escaigui, per tal de permetre mantenir i millorar el nivell de protecció social i assegurar la viabilitat financera del sistema.

Finalment dir que fins ara, aquest Govern de l'Albert Pintat ens havia obsequiat amb un projecte anomenat 2020. Ara, ens ha obsequiat amb un criteri que podríem anomenar 2037. Esperem que aquest últim ens hagi costat menys diners a tot plegats.

Moltes gràcies Sr. Síndic

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. González per la seva intervenció.

Pel Grup Parlamentari Liberal, Sr. Jordi Jordana teniu la paraula.

El Sr. Jordi Jordana:

Gràcies Sr. síndic.

Debatem avui si prenem en consideració la Proposició de llei de la seguretat social que té dos camps d'actuació importants: la cobertura sanitària en sentit ampli i la jubilació.

Front a altres sistemes universals en què la cobertura sanitària es realitza mitjançant un servei nacional de la salut finançada via impostos i que té per objectiu garantir un nivell de vida mínim per a tots els ciutadans, la nostra seguretat social, des de la seva creació l'any 1968, es va constituir en base al model anomenat alemany o bismarcknià, que es caracteritza per ser una assegurança social obligatòria de tipus ocupacional i contributiu, és a dir, creada bàsicament per donar cobertura als assalariats i estesa progressivament a altres persones que exerceixen activitats professionals, finançada per cotitzacions dels mateixos treballadors i dels empresaris i que ofereix prestacions proporcionals al salari que substitueixen.

Pel que respecta a la jubilació la nostra seguretat social participa, també, del mateix model contributiu: el seu sistema és de repartiment, en què els cotitzants paguen les pensions dels actuals jubilats amb la confiança que els futurs cotitzants paguin les seves pensions quan ells es jubilin, i mitjançant un sistema de "prestació definida" que permet conèixer a priori quin serà el dret de la pensió generat per un determinat volum de cotitzacions.

Caracteritza el sistema andorrà de jubilació que la quantia de la pensió està vinculada als punts acumulats al llarg de la vida laboral que depenen cada any de les cotitzacions realitzades i d'un factor de ponderació actualitzat.

Si bé existeixen bàsicament aquests dos models a nivell conceptual: l'universal, més de tipus anglosaxó, i el contributiu, de tipus alemany, tots els autors coincideixen en què avui dia és difícil trobar algun país que tingui un d'aquests models en estat pur, ja que en menor o major mesura cada model té influències de l'altre, a més a més, és clar, de la cobertura complementària de mútues i assegurances privades.

El sistema andorrà de seguretat social, en els darrers anys es troba confrontat a reptes semblants als dels països europeus per garantir la seva viabilitat: a grans trets, l'envelliment de la població, l'augment de la despesa sanitària, la millora del benestar i del nivell de vida, lligats a altres factors, són aspectes que els

països estan considerant a fi de preveure'n les conseqüències.

És en aquest context que a inicis de la present legislatura es va pactar l'elaboració d'una llei consensuada entre totes les forces polítiques amb representació parlamentària i, després d'un procés previ de concertació sobre els grans eixos que hauria de tenir la reforma de la seguretat social, es va convenir un document que preveu un total de nou punts que si bé no transformen totalment el model de seguretat social que continua sent contributiu, sí que modifiquen de manera substancial el sistema vigent derivant-lo cap a un sistema mixt, perquè:

es preveu l'afiliació obligatòria per a tota la població activa;

pel que respecta a la protecció sanitària es posa a càrrec dels pressupostos de l'estat el dèficit que generi la branca malaltia o general, afegint-hi prestacions familiars com a complement de protecció social finançades també pels pressupostos;

pel que respecta a la branca jubilació es creen pensions mínimes de jubilació i de viduïtat. Quant al finançament d'aquesta branca es diferencien les prestacions contributives i les no contributives, anant a càrrec dels pressupostos de l'Estat tant els complements no contributius de nova creació com la part no contributiva de les pensions de jubilació satisfetes fins a l'entrada en vigor de la llei en base a l'article 41 del Reglament tècnic actual.

La gestió del conjunt d'aquestes prestacions, tant les contributives com les que es paguen amb fons públics, s'encarrega a la Caixa Andorrana de Seguretat Social com a entitat parapública integrada en l'Administració pública.

És important també destacar que el pacte inclou que la cotització de la branca malaltia es manté en un 10% i la branca jubilació s'augmenta en dos punts fins al 10 %.

Després de dos anys de treball de la comissió creada a l'efecte, es va elaborar el text entrat a tràmit parlamentari a finals de l'any passat i que avui se sotmet a consideració d'aquesta Cambra.

El Grup Parlamentari Liberal pensa que aquest text, -salvades les millores que es puguin portar per millorar-lo-, compleix globalment els objectius pels quals es va elaborar: d'una part millora les prestacions socials i sanitàries, i, d'altra part, millora la viabilitat a llarg termini de la branca vellesa.

Creiem que és un pas important i decisiu per adaptar el nostre sistema de seguretat social a la realitat actual després de molt temps que el conjunt de la societat andorrana ha estat esperant aquesta reforma responent, en especial, a l'article 30 de la

Constitució que diu: “Es reconeix el dret a la protecció de la salut i a rebre prestacions per atendre altres necessitats personals. Amb aquestes finalitats, l'Estat garantirà un sistema de seguretat social.”.

Arribats a aquest punt, aquesta plàcida situació en què ens trobàvem instal·lats els parlamentaris, doncs, es va veure sacsejada, -per dir-ho, d'alguna manera-, amb el criteri del Govern que se'ns ha fet arribar, i que és el que ha plantejat o ha posat una mica o bastant en dubte aquesta viabilitat que nosaltres considerem.

A veure, jo no em referiré a la ministra que ha llegit aquest criteri, perquè jo considero que és el criteri del Govern, i per tant, pel bé i pel mal, doncs, els anàlisis que faré van dirigits a tots ells.

A veure, per començar, voldria dir al Govern, que si m'he equivocat, i tan radicalment com m'he equivocat, no em felicit. A algú que s'equivoca tant no se'l felicita. En tot cas, se li dona les gràcies per les hores dedicades, i se li diu, escolta dedicat a una altra cosa, que aquest no és el cas.

Però jo crec que aquesta no és la situació. No ens hem equivocat.

A veure, agafant els mateixos paràmetres o els mateixos apartats del criteri, es comença per la branca de jubilació, i es diu que no hem aprofitat l'oportunitat històrica de solucionar el dèficit que es produeix a la branca de jubilació. A veure, ni la comissió *ad hoc* ni el Parlament no tenim cap vareta màgica per solucionar de cop el que no s'ha fet durant 10, 15 o 20 anys.

Se'ns diu que el factor de conversió s'ha de modificar o es pot modificar només en dues solucions: una, la disminució del valor dels punts pel càlcul de les pensions de jubilació, o l'altra, l'increment de les cotitzacions a la CASS, tant de la part patronal com de la part assalariada.

Doncs, jo crec que n'hi havia una tercera de via, i és la tercera via que es va utilitzar en l'anterior projecte de l'anterior Govern liberal, que es va entrar a tràmit i en el qual es preveia una taula, que justament, per actualitzar el valor del punt, doncs, fins a l'any 2020, en 10 anys, s'anava pujant cada any la cotització, i paral·lelament, també, el factor de conversió, fins arribar a l'any 10, que la cotització passava al 20% i el factor de conversió quedava fixat al 16,003, que és el que realment correspon a l'esperança de vida.

Però també és cert que aquesta possibilitat es va descartar d'entrada, perquè aquest augment de les cotitzacions representava un cost excessiu, almenys és el que es va considerar en aquell moment, vista la conjuntura econòmica d'Andorra. I per això es va

optar per la via que utilitza aquesta Proposició de llei.

A veure, el Govern, en el seu criteri ens diu que aquest factor 8 no està adaptat a l'esperança de vida actual. És veritat. Però aquest factor 8 no és casual. Tots suposo que estarem d'acord en què aquest factor, per no perdre la taxa de substitució, és el màxim que es pot pujar d'acord amb l'increment de 2 punts que vam pactar. Perquè si estem d'acord amb el Govern, en què no es poden pujar les cotitzacions, perquè llavors suposaria un cost inassumible per a les empreses o, almenys, no convenient, el que no es pot fer de cop i volta, és adequar, de cop, en un mes, com sembla que pretén el Govern, si no ja em desmentiran, és adaptar el valor del punt a l'esperança de vida. Ja que això suposaria passar de 6,4 a l'ordre de 15, aquest valor. I això suposaria que d'un mes a l'altre, la persona que amb 100 euros compra 6 punts, amb aquells mateixos 100 euros passaria a comprar 3 punts. Bé, això creiem que no és una cosa que es pugui fer ni amb consens ni per oportunitat històrica, perquè això realment seria un problema i seria una brusquedat, jo crec indèguda que es provocaria a tots els assegurats de la seguretat social.

Per això es va preveure aquesta progressivitat d'anar augmentant el valor del punt amb la cotització gradualment, no preveient-ho ara, sinó pensant que els governs futurs i els parlamentaris futurs, cadascú amb la responsabilitat que els hi pertoqui, com nosaltres ara ens pertoca la nostra, doncs, d'acord amb els estudis actuàrials que està previst que es facin, doncs, es pugui fixar cada any en funció de com evolucioni el sistema, aquesta pujada de cotitzacions conjuntament amb el valor del punt, per no perjudicar, justament aquesta capacitat de comprar punts.

Ens diu el Govern també, en relació al pagament de les branques de jubilació que passen al Govern, que les pensions no contributives que amb la legislació actual pagava la CASS per un import de 6.884.000 d'euros, que per cert, si és l'article 41, jo crec que és una mica inferior, perquè aquest import hauria de ser de 5 a 6 milions d'euros, en fi... Doncs, ens diu que aquestes pensions no contributives no es poden deslligar de dos factors: la residència i la situació econòmica.

És raonable plantejar-ho. Ara bé, pretén el Govern que les pensions que s'han pagat en base a l'article 41 sense aquests dos criteris se'ls imposi ara amb efectes retroactius, aquests criteris de la residència i de la situació econòmica?

Doncs, jo crec que això no es pot plantejar. No podem ara amb aquestes pensions de l'article 41 que

ja s'han atorgat des de fa dies i anys, imposar-los-hi criteris, perquè seria anar a imposar amb efectes retroactius aquestes limitacions, que això és el que crec que diu el Govern. Jo crec que aquesta no és la nostra decisió.

Ens diu el Govern, també, que la gestió dels fons de la CASS no estableix, en cap cas, quines han de ser les polítiques d'inversió dels fons gestionats per la CASS, i opta per posposar aquesta decisió i deixar-la en mans del Consell d'Administració. Això, jo no ho puc compartir, perquè aquesta decisió no es posa en mans del Consell d'Administració. Els articles 84 i 85 fixen unes regles i uns sistemes de control que permeten garanties al Govern. I és el Govern que en virtut d'aquests articles i per reglament, és el que ha de fixar els criteris de gestió de les reserves de la Caixa Andorrana de Seguretat Social. És al Govern que li correspon fixar aquests criteris de gestió. No és el Consell d'Administració de la CASS.

I en aplicació de l'article 44, els 8 membres del Consell d'Administració en veu i vot, -recordem que és una de les qüestions que també es va pactar al moment que es va fer el pacte polític-, doncs, aquests 4 representants es mantenen i poden ser revocats per altres per qualsevol motiu a criteri del Govern. Per tant, jo crec que el Govern no perd el control aquí.

Bé, a continuació hi ha una conclusió. Diu: "Aquesta Proposició de llei empitjora encara més el dèficit de la branca de jubilació.". Aquí sí que hi ha una manca de compartir aquest criteri total, perquè creiem, fermament, que no s'empitjora el sistema, sinó que es millora. En base als comptes tancats del 2006, l'increment d'ingressos és de 25 milions, aproximadament... deixaré al marge els detalls per no cansar. Els increments dels ingressos són 25 milions, les despeses s'incrementen en 2 milions. El resultat de la gestió de la branca de jubilació és de 22 milions, als quals s'hi han d'afegir altres 7 milions que es traspassen de despeses que fins ara pagava la CASS, i es traspassen al Govern.

Amb la qual cosa, la millora de resultats de la branca de jubilació és de 29.913.144 euros.

Per tant, jo crec que a nivell de números es millora la branca de jubilació.

Ens diu també, el Govern, que sorprèn que la comissió *ad hoc* no hagi demanat una actualització de l'estudi esmentat per veure quin impacte tindria la implementació de les mesures previstes a la Proposició de llei. Doncs, aquest estudi, la comissió *ad hoc* el va demanar. El va demanar el mes de juny de l'any passat al Sr. Adolfo Jiménez. I el Sr. Adolfo Jiménez ens va dir que ell per fer un estudi d'aquestes característiques, -veig que el Govern l'ha fet en 3

mesos-, ell ens va dir que necessitava un any. Davant d'un any, des del juny de l'any passat, encara estaríem esperant, avui, l'emissió d'aquest estudi, perquè estem al mes d'abril, si no m'equivoco. I com que no teníem temps per esperar aquest estudi, perquè es faria difícil durant aquesta legislatura aprovar aquesta llei, -que tothom, crec, estava esperant, i que vol que s'aprovi-, li vam demanar que com a mínim, si no es podia fer aquest estudi complet, es mirés la Proposició de llei i ens digués si hi veia alguna cosa exagerada que constava en aquesta Proposició de llei, i que ens donés una mica la seva opinió.

I bé, aquest estudi ens va arribar, que és una nota-informe, el 15 de gener del 2008, al qual ja s'hi ha referit abans la consellera Sra. Mariona González, i diu textualment: "Puede concluirse que la reforma mejora de manera importante la sostenibilidad financiera del sistema a largo plazo.". Si el Sr. Adolfo Jiménez ens el creiem pel complet estudi actuarial que va fer del sistema d'acord amb la normativa actual, jo crec que alguna credibilitat li hem de donar també del seu criteri en relació a aquesta Proposició de llei.

Passem a la branca general. La branca general comença per dir el Govern, doncs, que queden una sèrie de col·lectius i persones que queden sense cobertura. És veritat, és una mica el problema d'aquest sistema que ha començat al començament de dir que és un sistema de tipus ocupacional, que en principi està creat per la gent que exerceix una activitat professional.

He de dir també, que aquesta qüestió és una de les que més debat genera dins del meu grup parlamentari, doncs, perquè hi ha consellers que no veuen amb bons ulls això, i que tothom hauria d'estar cobert.

En tot cas, la comissió també hi va ser sensible amb aquesta qüestió, i per atenuar aquest problema, que el Govern diu que es planteja, ja es va posar a la disposició transitòria cinquena que els assegurats que portessin diversos anys de cotització, podrien continuar com a assegurats, encara que no estiguessin obligats a afiliar-se d'acord amb la nova normativa, sempre que haguessin portat aquests anys assegurats.

Una cosa que m'ha sobtat del criteri del Govern en aquesta qüestió, és que diu que "no es preveu una cotització voluntària si no es disposa d'activitat.". Bé, vol dir això que es pretén tornar a mantenir el sistema actual amb el qual hi ha assegurats que s'han d'afiliar obligatòriament i altres de cotització voluntària? Perquè el grup parlamentari tenia assumit que aquesta discussió estava superada, i que

a partir d'ara s'imposava un sistema d'assegurança social obligatòria, com a mínim, per tota la població activa, que és el que diu el pacte.

El Sr. síndic general:

Lamento d'intervenir, però el temps, malauradament ens marca.

Si pot anar acabant, Sr. Jordana.

El Sr. Jordi Jordana:

Miri, doncs, acabo però em faltava bastant.

(Se sent riure)

El Sr. síndic general:

Té un altre torn d'intervenció, del mateix temps, que segurament podrà fer tant com vulgui, doncs, quan li torni a tocar el seu torn.

El Sr. Jordi Jordana:

Acabo o tinc una mica més de temps?

El Sr. síndic general:

Doncs, si és per fer alguna conclusió ràpida, pot acabar, però molt ràpid.

El Sr. Jordi Jordana:

Bé, la conclusió és que existeix molta diferència entre les previsions numèriques que ha fet el Govern, i la que fem al nostre grup parlamentari.

Només una precisió, -perquè he d'anar tan ràpid-, que en relació al dèficit pressupostari, és clar, amb 8 dies no hem tingut temps d'analitzar-ho tot. Però el que sí que puc dir, que crec que és important, és que a l'any 2037 intentant fer els mateixos estudis i amb els mateixos paràmetres utilitzats, el 136% sobre ingressos previstos al Govern que preveu, a nosaltres ens surt que aquest tant per cent sobre els ingressos previstos al Govern, és únicament del 9%.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. Jordana.

Continuaríem, doncs, al torn d'intervencions, si és que el Govern vol intervenir.

Sí.

Sr. cap de Govern, teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Només per donar un to optimista i positiu a aquest debat, si em permeten.

Una de les condicions que es va posar per aquesta comissió especial, per tractar un tema tan vital per a Andorra, com la seguretat social, era, almenys que recordi, dos. És no fer cap referència a la Llei que estava en tràmit a la legislatura anterior de reforma de la seguretat social i la Llei d'atenció social.

El Govern va dir d'acord. Ho retirem sense cap mena de recaça.

I la segona condició que es va posar és que el Govern s'abstingués de participar i sobretot de comunicar, perquè cada cop que enviàvem algun senyal indirecte o involuntari, ens deia "esteu posant en perill el funcionament i que salti pels aires aquest consens". Doncs, el Govern ha callat, perquè vol que aquesta Llei es faci, perquè és un compromís d'aquesta legislatura, un dels pocs compromisos que vam agafar els 3 presidents de la llista nacional, que vam fer 3 acords, sempre ho recordaré: un va ser per implementar la Llei de la fiscalitat de l'estalvi; l'altra, no n'hem pogut sortir, era la taula d'Europa, i la tercera era aquesta.

Doncs, el compromís personal del cap de Govern i del Govern hi és. Hem callat, hem acceptat i hem impulsat el bon treball d'aquesta comissió.

Per imperatiu del Reglament del Consell General en l'article 103, el Govern fa un criteri, i el deixa aquí, que és una versió xifrada de tal com veu la situació. A partir d'aquí no podem evitar que el Govern és el que té la visió global dels grans actors, com són el SAAS, el pressupost, l'equilibri pressupostari, com seran les grans magnituds, però on hi ha la preocupació mundial, és on hi ha les pensions de jubilació, i agafem, exactament, el criteri del Sr. Adolfo Jiménez, i a més en versió optimista. Fins al 2025, no al 2020... al 2025, el pla de tots plegats, i aquí és on pot ser la convergència i la síntesis, les reserves de la CASS arriben a 1.500 milions d'euros.

O sigui, que és una magnitud importantíssima. Els successors d'aquest Consell i del Govern suposo que seran prou bons gestors, perquè després de la profecia dolenta que al 2033, aquestes reserves desapareixen, no es compleixi.

Jo estic segur que aquests 1.500 milions d'euros els sabran administrar correctament.

Doncs, en conclusió, el Govern, que fins ara no podia parlar per garantir el bon funcionament d'aquesta comissió, ara es posa a la disposició d'aquesta comissió per fer les esmenes necessàries

amb criteri positiu, i si hi ha error, el rectificaré amb molt de gust.

Però l'important és que aquesta Llei vegi la llum, que aquesta Proposició de Llei es transformi en Llei.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. cap de Govern per la seva intervenció.

Hi hauria alguna altra intervenció per part dels grups parlamentaris?

Per CDA + Segle XXI?

No vol intervenir?

Pel Grup Socialdemòcrata?

Sra. Mariona González teniu la paraula.

La Sra. Mariona González:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Primer, voldria, doncs, havent escoltat ja els altres dos grups parlamentaris, doncs, dir que estic absolutament d'acord amb ells.

El Jordi ha fet un detall més exhaustiu del criteri del Govern, i no puc estar més que d'acord amb totes les seves manifestacions.

El Sr. cap de Govern diu que farem les esmenes necessàries.

Miri, les esmenes, nosaltres ja ho hem dit, que per responsabilitat política, doncs, farem només les justes. Nosaltres entenem el que és un consens. Un consens... què vol dir un consens? Un consens vol dir, doncs, que aquesta Llei o aquesta Proposició de Llei no és del grat... O sigui si l'haguessin fet un dels 3 grups parlamentaris, o cada un pel seu compte, doncs, el resultat al que ha arribat no satisfà evidentment, completament, a cap grup parlamentari.

Tots hem hagut de cedir. Tots hem hagut de cedir tant en propostes pròpies com en propostes dels altres grups. I nosaltres, personalment, tal com hem dit abans, per responsabilitat política i per respecte a l'acord polític, el consens i el treball fet en comissió, doncs, només farem alguna esmena puntual. Perquè precisament, una cosa feta amb consens no és esmenable fins al punt que li toquin el moll de l'os. Nosaltres en cap moment farem cap esmena que el pugui tocar, perquè per això tenim uns valors, una ètica i un compromís assolit.

Després, miri, jo amb aquestes valoracions que fa vostè de l'informe de l'Adolfo Jiménez.. Miri jo crec que no hi ha pitjor sord que aquell que no vol

escoltar. I el vostre Govern està sord com una tàpia. Perquè miri, avui ho hem vist. S'han quedat sols amb un criteri que no compartim cap dels 3 grups parlamentaris, ni tan sols aquell grup parlamentari que li dóna suport. No el comparteixen els representants dels assalariats a la CASS, no el comparteixen els sindicats... Jo crec que s'han quedat més sols que la una amb un criteri, amb els seus dogmes del pensament, -com he dit abans-, de la dreta més rànica i reaccionària.

En el seu criteri vostès acaben parlant de la competitivitat i de l'economia d'Andorra i del futur. Doncs, jo crec que amb el seu criteri, vostès el que pretenen, és deixar fora de l'economia i la competitivitat, d'Andorra, del país, del futur, tot un ampli sector de la població a qui afecta, i molt, aquestes millores que precisament hem proposat entre els 3 grups parlamentaris a la reforma de la Llei de la CASS.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sra. González.

Sr. Jordi Jordana teniu la paraula, pel Grup Parlamentari Liberal.

El Sr. Jordi Jordana:

A veure, jo només vull dir una cosa. A veure, a partir d'ara s'obre una nova etapa. La voluntat del grup parlamentari és fer una Llei de la seguretat social que millori la protecció. Pensem que aquest text la millora globalment. Volem fer una Llei i un sistema viable. Recollim la manifestació del cap de Govern.

A mi em consta, i per això em va sorprendre, també, una mica el criteri, que la voluntat del Govern i del cap en particular, és tirar endavant aquesta Llei pactada.

A partir d'aquí, doncs, hi ha un període d'esmenes, jo crec que amb responsabilitat, perquè els consellers, també pensem que en tenim de responsabilitat, doncs... és clar que hem d'analitzar el criteri del Govern en aquells apartats que considerem que s'han de plantejar de cara a què aquest redactat final, doncs, sigui el millor possible per garantir aquesta viabilitat del sistema.

Això sí, sí que pensem que hi ha un pacte, i aquest pacte, en principi, el grup parlamentari l'ha de respectar.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Jordana.

Sr. cap de Govern, vol intervenir per part del Govern?

Hi hauria alguna altra intervenció?

Doncs, passariem o no passariem, doncs, entenen les llargues intervencions dels grups, doncs, demanaria la presa en consideració per assentiment?

Sí?

Doncs, queda acceptada i queda entrada en presa de consideració.

Continuariem amb el punt número 10

10. Presa en consideració, si escau, de la Proposició de llei de regulació dels apartaments moblats per vacances i de les empreses que els exploten.

La Proposició de llei fou publicada en el Butlletí 4/2008, del 8 de gener.

El criteri del Govern ha estat publicat en el Butlletí 15/2008, del 28 de març.

Per part dels grups parlamentaris hi ha alguna intervenció?

Per CDA + Segle XXI, Sr. Enric Tarrado.

El Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

Estem ara analitzant una nova iniciativa legislativa exercida conjuntament pels cònsols dels set comuns. Sembla que la Llei general de l'allotjament turístic de 30 de juny de 1998, tot i regular de manera adequada la major part de les modalitats d'allotjament turístic, planteja algunes dificultats en relació a la seva aplicació a l'explotació dels apartaments per vacances quan es troben dispersos en varis edificis. Per tal de solucionar les referides mancances el text proposat planteja una regulació nova de l'activitat econòmica consistent en l'allotjament turístic en apartaments moblats per vacances.

Així, es pretén regular l'activitat de les empreses d'explotació dels referits apartaments, el seu parc immobiliari i les unitats immobiliàries que componen el referit parc, creant-se un registre tant d'empreses com d'apartaments destinats a aquesta finalitat. A la vegada, es concreta la regulació de l'exercici de la referida activitat comercial definint-se les obligacions de les empreses explotadores dels apartaments tant en relació als comuns, com en relació als consumidors i als usuaris.

No cal dir que la Proposició de llei ha de merèixer la nostra atenció ja que s'ocupa de regular una activitat econòmica força important en el nostre país. Cal dir, en aquest sentit, que el nostre vot serà favorable a la seva presa en consideració. De qualsevol manera, caldrà veure amb calma, durant el tràmit parlamentari, si el text es pot simplificar i millorar. Així queda encara un important treball de fons a efectuar per tal de decidir quina serà la configuració definitiva de la Proposició de llei reguladora dels apartaments moblats per vacances.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Tarrado, i lamento haver-me passat, doncs, la lectura del criteri del Govern. Potser com que abans ha sigut molt extens, pensava que ara guanyariem temps.

(Se sent riure)

Ho lamento profundament.

Sr. Tarrado, suposo que l'ha llegit, però si després creu que ha d'aportar alguna cosa més després de fer la lectura, doncs, li tornaré a donar la paraula, amb el vist-i-plau dels demés grups parlamentaris.

Ara sí, per Govern intervé el Sr. ministre de Turisme. Teniu la paraula.

El Sr. Juli Minoves:

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Govern ha examinat la Proposició de llei de regulació dels apartaments moblats per vacances i de les empreses que els exploten, presentada pels cònsols dels set comuns d'Andorra, en representació de tots els comuns, i presenta les següents observacions:

- L'exposició de motius de la Proposició ja és explícita en dir que calia regular específicament aquest sector, per tal com l'aplicació de la Llei general de l'allotjament turístic del 30 de juny del 1998, vigent el 28 de juliol següent, segons els comuns ...*"dificulta la seva aplicació a l'explotació d'apartaments moblats per vacances quan els mateixos es troben dispersos en varis edificis"*. Aquest és sense dubte l'origen de la iniciativa legislativa per tal com l'article 8 de la Llei general restringeix el lloguer d'apartaments turístics, si no constitueixen llurs dependències un tot homogeni.

- El Govern entén l'opinió dels comuns, expressada en el contingut de la Proposició de llei i que va en el sentit que les exigències que s'imposin a Andorra en aquesta matèria siguin equilibrades i en línia amb les legislacions i reglamentacions del nostre entorn més

immediat. Tanmateix el Govern considera que cal concretar i millorar molt l'actual regulació d'aquest sector amb un increment dels controls, del rigor en l'Administració i en les propostes que s'ofereixin als turistes. Cal dir que el contingut de la Proposició té coherència amb la finalitat buscada i afegeix molts requisits inexistents fins ara. Es tracta d'un cos legal detallat i en el qual s'ha volgut regular molts dels elements que intervenen en aquest sector del negoci turístic. El Govern aprecia la finalitat compartida per tots de donar més garanties al consumidor i d'augmentar els nivells de qualitat de l'oferta andorrana. Objectius que ja van motivar la Llei vigent del 1998 i que es repeteixen i amplien en l'exposició de motius de la Proposició de Llei objecte d'aquesta anàlisi.

- No obstant això, s'ha de tenir en compte que la Llei vigent pretén definir què s'entén per allotjament turístic i estableix quatre modalitats de serveis per aquell allotjament (Hotels, Apartaments, Càmpings i Establiments Complementaris d'allotjament turístic, article 3). La voluntat de la Llei és de ser el que pretén ser: una llei general de tots els sistemes oferts als turistes per a pernoctar a Andorra. Per això, i sense entrar a considerar si ho aconsegueix totalment o si requereix una ampliació o modificació a tenor del que diuen els comuns, sembla lògic pensar que seria preferible tenir una sola llei general per regular tot el sector, tal com ho pretén fer la Llei vigent. Això per economia legislativa, per raons de lògica simplificada i de claredat, i perquè ja hi ha la Llei d'arrendaments, la Llei de propietat horitzontal, la Llei general d'allotjaments turístics, la Llei que regula els gestors immobiliaris i la Llei de modificació puntual de la Llei d'arrendaments de finques urbanes, que incideixen, totes elles, d'una o altra forma en el mateix sector.

- Per això el Govern creu que s'hauria de trobar una solució que no impliqués l'existència de dues lleis, una general sobre tot el sector i una de particular sobre una part del mateix, encara que sigui prou important.

- Avala aquesta idea el contingut de l'informe del Ministeri d'Economia i Agricultura del darrer 26 de febrer, que detecta tot un seguit de correccions i de possibles problemes en el sistema de Registre de les Empreses d'Explotació d'Apartament Moblats per Vacances i altres extrems de la Proposició de Llei que comentem. Aquells problemes serien de fàcil rectificació per la via reglamentària, si la Llei es modificqués per donar-los cobertura. D'aquesta forma els reglaments es poden modificar a mesura que les exigències, les tecnologies o la realitat canviant ho requereixi.

El Govern creu que els objectius de la Llei poden ser complets millor fent una modificació de la Llei actual en la qual s'analitzin els raonaments exposats pels comuns i s'aprofiti una part del redactat de la Proposició de llei que presenten, mantenint també una bona part del contingut de caire més reglamentari de la mateixa per a un reglament específic (aquest sí) del sector, tot i que si s'opta per prendre en consideració aquesta Proposició de Llei, el Govern també es posa a disposició per col·laborar en assolir els seus objectius legítims de rigor i qualitat de cara a l'oferta turística del nostre país.

Aquest és el criteri que sotmetem a la consideració del Consell General.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. ministre.

Algun altre torn d'intervenció?

Doncs, continuariem pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

Sr. Jordi Font teniu la paraula.

El Sr. Jordi Font:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, ara sí que s'ha llegit el criteri, i com que el meu escrit també el duia preparat i era tot sobre el criteri, m'anirà perfectament.

(Se sent riure)

Bé, després de la lectura del criteri del Govern sobre la Proposició de llei de regulació dels apartaments moblats per vacances i de les empreses que els exploten, en hem de felicitar, en un primer moment del canvi d'actitud del Govern del Sr. Pintat al respecte. No cal recordar quin era el posicionament del Govern, ja que està transcrit a les actes del Consell General arran de la pregunta amb resposta oral, que jo mateix vaig posar en la sessió del 26 de setembre del 2006, i que va ser resposta de forma contundent, com era el seu costum, pel Sr. Puigdemívol i llavors brillant ministre de Turisme.

Bé, sortosament, això ja és història i avui el Govern en el seu criteri ens diu que entén l'opinió dels comuns, que cal concretar i millorar molt l'actual regulació d'aquest sector, que la Proposició de llei té coherència amb la finalitat buscada, que aprecia i comparteix la finalitat de donar més garanties, etc.

Més endavant en el seu criteri, el Govern, al·legant criteris d'economia legislativa, de lògica simplificada, de claredat, pensa que s'hauria de trobar una solució... -penso que ja no és hora-, pensa que

s'hauria de trobar una possible solució modificant les actuals lleis, si més no, els actuals reglaments. Enhorabona una altra vegada! Però, calia fer-ho en el seu moment.

També el Govern el felicitem perquè el sector seria molt més fàcil d'haver sigut acollit amb aquestes rectificacions, però ara, malauradament, tenim aquesta Proposta de Llei sobre la taula.

Bé, fins aquí les lloances al Govern, i paro ja, perquè si no em faran saltar al bon ús. Fora broma!

El Govern deté el poder executiu, i a part de pensar solucions, una altra de les seves potestats és actuar. I que jo sàpiga, des del seu canvi de pensament al respecte, no ha fet cap proposta digna de ser presa en consideració als honorables cònsols, pares i padrins, d'aquesta iniciativa legislativa.

Davant d'aquesta actitud passiva del Govern, i sobretot per resoldre les mancances legislatives i reglamentàries que pateix el sector de l'arrendament d'apartament moblats per vacances, component importantíssim del turisme que és a la vegada un dels pilars de la nostra economia, el Grup Parlamentari Socialdemòcrata, amb responsabilitat, ha decidit votar a favorablement a aquesta presa en consideració, i si finalment aquest text entra a tràmit parlamentari, farà, si cal, la necessària feina per intentar millorar-lo.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Font per la seva intervenció.

Pel Grup Parlamentari Liberal?

Sr. Alain Bernat teniu la paraula.

El Sr. Alain Bernat:

Gràcies Sr. síndic.

El nostre grup vol manifestar davant el Consell, la seva opinió referent a la Proposició de Llei de regulació dels apartaments moblats per vacances i de les empreses que els exploten, presentada en el marc de la seva potestat constitucional pel conjunt dels set comuns de les valls.

Convé esmentar que donem el nostre suport a aquesta Proposició a fi que s'accepti a tràmit.

Les corporacions locals han jutjat oportú elaborar aquest text per assegurar el futur d'aquesta activitat, i alhora, emmarcar-la en uns principis i unes disposicions destinades a assegurar-ne l'exercici en un marc transparent fomentant la qualitat de l'oferta turística que representa.

Previ anàlisi del text i de les seves motivacions, convé expressar el fet que les preocupacions que motivaren aquesta elaboració coincideixen plenament amb les aspiracions del nostre grup, el que motiva el recolzament que donem sense ambigüitat a aquesta iniciativa.

És així que, de manera clara i sincera, volem palesar el fet que, evidenciat el pes econòmic del sector, no existeix cap obstacle de fons que impedeixi l'estudi de la Proposició, el seu debat i la inclusió de les esmenes que en el seu moment es cregui oportú aportar-hi per clarificar el text, i millorar-ne la redacció. Això sempre amb el desig d'assolir que la regularització del marc legal es realitzi fomentant la correcta praxi professional de les empreses que s'hi dediquen, a fi de millorar amb un objectiu d'excel·lència, aquesta modalitat d'oferta turística, a integrar en les altres formes ja regulades.

Si bé l'estudi i el debat alimentaran la reflexió i permetran trobar solucions per millorar l'activitat, convé esmentar els aspectes que il·lustren la filosofia que presidirà la nostra intervenció.

En primer lloc, volem reforçar tot el que permeti assegurar la protecció dels drets dels consumidors i assegurar una prestació de serveis de gran qualitat, en el marc dels esforços ja esmerçats d'altra part pel M. I. Govern per a situar l'oferta turística del nostre país al seu millor nivell. Així les coses, considerem que les aportacions dels altres grups han d'ésser considerades amb atenció i se'ls hi donarà un destí favorable si milloren el text.

Volem procedir igualment a una tasca acurada de millora, de precisió i de definició dels conceptes utilitzats.

No dubtarem igualment en reforçar la potestat de l'Administració per controlar l'aplicació de la Llei, així com endurir les sancions previstes per a totes les infraccions que, directa o indirectament, atemptin contra la imatge del nostre país o posin traves als esforços realitzats perquè la destinació "Andorra" sigui comparable als "estàndards" més prestigiosos del món.

En fi, vetllarem perquè les disposicions integrades en el text a fi de garantir el lliure joc d'una competència lleial amb els altres professionals del sector, tinguin plena eficiència.

No dubtem, que després del treball intens i conjunt, el resultat final permetrà la promulgació d'una nova llei de qualitat.

Acabaré aquesta intervenció subratllant que la nostra ferma voluntat és treballar de valent perquè la nostra tasca conjunta doni llum a una Llei clara i eficient.

Això es realitzarà en benefici del nostre país i reforçant el conjunt de la seva economia.

Desitgem que tothom participi a aquest procés de manera dinàmica, i encoratgem els consellers de tots els grups a unir-se a aquest esforç en una matèria d'interès públic que requereix i pot abocar fàcilment a postures consensuades, marcades per la voluntat de treballar per a tota la col·lectivitat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. Bernat per la seva intervenció.

Hi hauria alguna altra intervenció?

Si no hi ha cap intervenció i a la vista de les mateixes, proposaria, doncs, la presa en consideració per assentiment de la Proposició de llei?

Doncs, queda acceptada.

Continuaríem amb l'ordre del dia establert amb el punt número 11.

11. Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de l'adhesió a l'Acord relatiu als transports internacionals de mercaderies peribles i als ginys especials utilitzats per a aquests transports, fet a Ginebra l'1 de setembre de 1970.

La Proposta fou publicada en el Butlletí 5/2008, del 31 de gener, i no s'hi ha presentat cap esmena.

El Govern vol intervenir?

Sra. ministra d'Exterior.

La Sra. Meritxell Mateu:

Gràcies Sr. síndic.

L'Acord relatiu als transports internacionals de mercaderies peribles i als ginys especials utilitzats per a aquests transports, dit Acord ATP, va ser signat a Ginebra el primer de setembre de 1970. És un tractat internacional de tipus tècnic que regula les condicions que han de tenir els vehicles que transportin les mercaderies peribles pel territori europeu.

L'objectiu principal de l'Acord ATP és respectar les condicions de conservació de les mercaderies peribles en el transport, sobretot de caire internacional i regular les característiques dels ginys que transporten aquestes mercaderies per prevenir les pèrdues, i sobretot, preservar la qualitat dels aliments.

L'adhesió a aquest Acord permet assolir una protecció jurídica per als transportistes andorrans en coherència amb els intercanvis comercials d'aquestes mercaderies. Concretament els transportistes andorrans tindran la seguretat que amb la documentació ATP, lliurada pel Govern, no pugui ser refusada per les autoritats dels països signataris d'aquest Conveni, en els quals hi ha tots els països veïns del Principat.

Tal val a dir, finalment, que en aquest Conveni hi ha actualment 44 països d'adhesió, dels quals hi ha Espanya, França, Portugal, Alemanya, Els països del Benelux, i els Estats Units.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sra. ministra.

Hi hauria alguna intervenció per part dels grups?

Doncs, entendria i demanaria, doncs, l'aprovació, ja que no hi ha intervencions, per assentiment del Conveni?

Sí?

Doncs, quedaria aprovat.

Punt número 12 i últim de l'ordre del dia.

12. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de crèdit extraordinari per finançar les despeses derivades de l'execució del projecte núm. 0012/2007 relatiu a la construcció d'una galeria de serveis i d'evacuació paral·lela al túnel d'Envalira. Obra civil i instal·lacions.

El Projecte de llei fou publicat en el Butlletí número 5/2008, del 31 de gener, i no s'hi ha presentat cap esmena.

El Govern vol intervenir?

Sr. ministre d'Ordenament teniu la paraula.

El Sr. Xavier Jordana:

Gràcies Sr. síndic.

Tal com s'explica en els antecedents del Projecte de llei de crèdit extraordinari que avui el Govern sotmet a la consideració del Consell General, el concurs que havia estat convocat mitjançant un edicte del 31 d'octubre de l'any 2007, per a l'adjudicació de la construcció d'una galeria de serveis i d'evacuació paral·lela al túnel d'Envalira, comprenia l'obra civil i les instal·lacions, va ser

declarat desert el dia 12 de desembre del mateix any 2007.

Durant l'exercici 2007, doncs, no va ser possible fer una nova licitació, perquè les dates de tancament de l'exercici no ho permetien. I en el projecte de pressupost per a l'exercici 2008, que en aquell moment, al desembre del 2007 estava a tràmit, i avui ja ha estat aprovat, no hi ha dotació pressupostària suficient per finançar aquesta despesa. Perquè com he dit aquesta s'havia de finançar amb càrrec al pressupost anterior, però això no va ser possible perquè el concurs va ser declarat desert.

En aquestes condicions i atesa la necessitat de realitzar l'obra; aquesta obra cal saber que és la realització d'una línia elèctrica d'alta tensió que constitueix un projecte d'interès nacional i forma part del pla sectorial de noves infraestructures energètiques, -perquè sí que en fem de plans sectorials de noves infraestructures, en aquest cas energètiques-, d'alta tensió que va ser aprovat pel Govern a proposta de FEDA, el 24 de gener del 2007, doncs, s'ha d'acudir necessàriament a la figura del crèdit extraordinari, que com sabem està previst a l'article 23 de la Llei general de les finances públiques.

Per aquesta raó s'ha presentat aquesta Llei de crèdit extraordinari en la que es demana el preu de l'import actualitzat i revisat que ascendeix... s'estima en 20.489.763 euros.

Cal destacar, de manera sintètica, que aquest crèdit extraordinari, pensa el Govern, que encaixa plenament a les previsions de l'article 23 de la Llei general de les finances públiques, perquè és urgent i necessari iniciar les obres de construcció d'aquesta galeria de serveis i d'evacuació, al més aviat possible, per complir la programació d'execució d'aquesta línia elèctrica d'alta tensió que ha de discorre. És una línia elèctrica de 220 KV, que ha de permetre disposar en els terminis previstos d'una infraestructura elèctrica de transport capaç de fer front a la potència elèctrica requerida i necessària, derivada de la demanda creixent al país.

Com que es tracta d'una galeria paral·lela al túnel d'Envalira, s'han optimitzat els recursos, aprofitant l'obra per col·locar-hi els tubs, les canonades i les instal·lacions de FEDA i de l'STA, i un tub per a la conducció d'aigua; i també s'aprofita per destinar la galeria d'evacuació del túnel d'Envalira a través d'11 galeries de connexió entre el túnel viari i la galeria de serveis.

Per tots aquests motius, el Govern demana al Consell General l'aprovació d'aquest Projecte de llei, i amb ell, el crèdit extraordinari que es presenta de

manera justificada, d'acord amb l'article 23 de la Llei general de les finances públiques.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre per la seva intervenció.

Pels grups parlamentaris?

Sr. Enric Tarrado, president del Grup Parlamentari CDA + Segle XXI.

El Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

En relació a la nova proposta de crèdit extraordinari que se sotmet a votació avui, volem recordar d'entrada, que en el decurs de la present legislatura no ens hem cansat de manifestar la nostra oposició a l'ús sistemàtic i reiterat dels suplementes de crèdits finançats amb càrrec a l'endeutament.

Així, per exemple en la sessió del Consell General destinada a l'examen del projecte de pressupost del 2008, els consellers generals de CDA + Segle XXI manifestàvem amb preocupació que no té cap sentit aprovar solemnement un pressupost si més endavant el desvirtuem amb l'aprovació de successius crèdits extraordinaris.

Resulta que els parlamentaris ens hem de pronunciar sobre un pressupost aparentment equilibrat, i al cap d'uns mesos ja tenim el primer dels crèdits extraordinaris que ve a desvirtuar l'anhelat equilibri pressupostari.

Ja vam advertir que seríem, en el que queda de legislatura, especialment exigents en relació a aquesta qüestió, i que únicament donaríem suport a aquells crèdits extraordinaris que estiguessin plenament justificats per raó de la imprevisibilitat o de la urgència de la despesa a efectuar.

Des de CDA + Segle XXI entenem que aquesta previsió pressupostària tan important havia d'haver estat recollida en el pressupost d'aquest any 2008, ja que el fet de les obres que no es poguessin començar a efectuar en declarar-se desert el concurs, no ens sembla un motiu prou de pes per justificar la falta de previsió. No ens sembla correcte tractar de posar constantment el Consell General entre l'espasa i la paret per justificar la inoperància en l'elaboració del pressupost.

De totes maneres els ciutadans no tenen perquè patir les conseqüències de la manca de previsió del Govern. Així doncs, vista la importància de l'obra que ara se sotmet a aprovació d'aquesta Cambra; vist, també, que la seva realització no es pot demorar

per més temps, i per no perjudicar la construcció d'una infraestructura molt important per al país, ens abstindrem en la votació del Projecte de Llei de crèdit extraordinari per finançar l'execució del projecte de construcció d'una galeria de serveis i d'evacuació del Túnel d'Envalira.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. Tarrado per la seva intervenció.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, Sr. Vicenç Alay teniu la paraula.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

L'obra per a la qual avui votem el crèdit extraordinari, una obra inclosa en la primera fase del Pla sectorial de noves infraestructures elèctriques d'alta tensió, aprovat pel Govern el gener del 2007, -com ens ha recordat el Sr. ministre-, té el nostre suport i la nostra aprovació.

Aquesta intervenció podria ser tan curta com això o, fins i tot, més, no haver-se produït, aprovant-se el Projecte per assentiment, com en el punt anterior. Hi ha alguns elements, però, que ho impedeixen.

Alguns referents al procediment, que ja ha citat el Sr. ministre. Altres referents a la utilització abusiva d'aquest recurs el del crèdit extraordinari, al que s'hi ha referit en la intervenció anterior del Sr. Tarrado en nom del seu grup parlamentari.

Seré breu i em referiré només a una altra qüestió, la més recent en el temps, i és el fet que jo mateix vaig parlar d'aquest crèdit extraordinari en la intervenció que vaig fer, en nom del nostre grup parlamentari el dia 10 de gener passat, durant la sessió de debat i aprovació del pressupost 2008.

Deia llavors, i em cito, permetin-m'ho: "En el primer Consell de ministres de l'any ja s'han estrenat amb un suplement de crèdit d'1 milió d'euros per a temes de transport sanitari i amb un crèdit extraordinari de 20,4 milions d'euros més per al túnel d'Envalira. Escoltin, no és seriós que a dia 2 de gener, amb el pressupost a punt d'aprovar-se, ja comencem amb aquestes derives pressupostàries.". Això els deia, i em sento obligat a tornar-m'hi a referir.

Com tots recorden el nostre grup no els va votar el pressupost. Per moltes raons, degudament explicades en aquesta Cambra. Una d'elles, citada per mi mateix en el seu moment i explicada molt més àmpliament pel nostre president de grup, el dia del debat de l'esmena a la totalitat del pressupost, el dia 27 de novembre, és la seva insinceritat

pressupostària, el seu intent, -gairebé, obsessiu-, per maquillar els comptes i per disfressar la realitat.

El Jaume Bartumeu els va citar molts exemples aquell dia: la reducció de plurianuals, l'ingrés extraordinari -atípic i artificios- de 60 milions d'euros a "recuperar" d'una obra ja pagada, els peatges a l'ombra, etc. Alguns d'aquests els ha tornat a recordar, precisament, el Sr. Jaume Bartumeu en la intervenció anterior.

El cas és que el seu pressupost amb superàvit, -pressupost amb superàvit-, els 12,5 milions de superàvit que vostès van escriure en majúscules, -els hi vull dir, tot està en minúscules menys el nom superàvit, que van posar en majúscules-, en el seu opuscle propagandístic, eren i segueixen sent, paper mullat.

I avui encara ho serà una mica més de paper mullat, quan aquests 12,5 milions de superàvit es vegin netament escombrats per aquests 20,5 milions que ara votem, els quals, com diu l'article 2 del seu Projecte de Llei, és finançaran mitjançant endeutament públic. Que poc els ha durat el superàvit! Ni en majúscules!

He dit que em sentia obligat a intervenir. Sí. No em podia estar de recordar-los fins a quin punt tots aquells arguments, -els arguments del nostre grup-, eren certs i legítims, i fins a quin punt la seva gestió pressupostària s'ocupa molt de la façana i molt poc, o amb molt poca cura, de la resta de l'edifici. Quedi dit i recordat.

Tot i això, repeteixo, per una elemental qüestió de responsabilitat i per la urgència, que no discutim, del projecte, el nostre grup parlamentari votarà favorablement el crèdit a fi que l'obra pugui efectuar-se sense més demores.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Alay.

Per part del Grup Parlamentari Liberal?

Sr. Jaume Serra teniu la paraula.

El Sr. Jaume Serra:

Sí, gràcies Sr. síndic.

El Grup Parlamentari Liberal ha analitzat la documentació que acompanya el Projecte de Llei de crèdit extraordinari, ha escoltat les explicacions del Govern en boca del seu ministre, Sr. Jordana, i votarà favorablement a aquest crèdit extraordinari.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Serra.

Alguna altra intervenció?

Sr. ministre d'Ordenament.

El Sr. Xavier Jordana:

Jo m'he d'excusar perquè no hauria d'intervenir, però penso que he d'intervenir, senzillament per agrair el vot favorable, i per fer un petit comentari sobre la intervenció del conseller general Vicenç Alay, perquè ell diu que es veu... li sembla que està obligat a intervenir. Jo ara tampoc hauria d'intervenir, Sr. cap de Govern, però em sento obligat a intervenir per dir que es fa aquí tot un *revolutum* per tal de criticar la gestió pressupostària del Govern, amb una cosa que precisament no té absolutament res a veure.

Jo trobo molt bé que s'utilitzin arguments barrejats en determinats moments, però en aquest cas estem analitzant una Proposició de Llei de crèdit extraordinari que era absolutament impossible de preveure en el pressupost de l'any 2009, perquè la declaració del concurs de desert va ser al mes de desembre, quan el pressupost ja havia estat elaborat i estava a tràmit parlamentari.

Doncs, acabo per no estendre'm a l'hora que som, agraint el suport que rep aquesta Proposició de Llei per part dels grups parlamentaris que li votaran a favor, i també molt especialment al Grup Parlamentari CDA + Segle XXI, que abans de saber cap altre vot, ja ha manifestat la seva abstenció, la qual cosa hauria afavorit i hauria permès que el Projecte passés.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Hi ha alguna altra intervenció per part dels grups?

Doncs, si no hi ha cap intervenció, procedirem a la votació.

Sr. secretari general.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Alain Bernat Gallego : Sí

M. I. Sr. Carles Blasi Vidal : Sí

M. I. Sr. Robert Call Masià : Sí

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí

M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez : Sí

M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi : Sí

M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : Sí

M. I. Sr. Jordi Font Mariné : Sí

M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal : M'abstinc

M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany : Sí

M. I. Sra. Eva García Pastor : Sí

M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringueret : Sí

M. I. Sra. Mariona González Reolit : Sí

M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell : Sí

M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí

M. I. Sra. Conxita Marsol Riart : Sí

M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : Sí

M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora : Sí

M. I. Sr. David Pérez Peiró : Sí

M. I. Sr. Emili Prats Grau : Sí

M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font : Sí

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí

M. I. Sr. Jaume Serra Serra : Sí

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : M'abstinc

M. I. Sr. Carles Verdaguer Pujantell : Sí

M. I. Sra. Olga Adellach Coma : Sí

M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : Sí

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí

El Sr. síndic general:

Sr. secretari de torn, sou tan amable de fer el recompte?

El Sr. Robert Call:

26: sí, i 2: abstencions.

El Sr. síndic general:

Doncs, a la vista del resultat declaro aprovat el Projecte de Llei, i sense cap més punt a l'ordre del dia, s'aixeca la sessió.

Moltes gràcies a tothom.

(Són les 20.55h)

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 1,20 €
Subscripcions: Tel. 877877